RSHA

34

2

Meistrské

motivy

metr

Anglin

Nyní dříve

lze opakovat

LABBER PARTY
(Crazy Words)

Přípravy německé zpravodajské služby na II. sv. válku pro připravovanou invazi do Anglie.

Jedinou ze hlavních složek, která se zabývala přípravou invaze do Anglie a to hlavně opatřováním zpravodajského materiálu byl Reichssicherheitshauptamt a jeho jednotlivé služebny S.D. Hlavním těchto zpráv a jejich zpracováváním se zabývalo III. odd. RSHA; jedním z hlavních činitelů tohoto oddělení byl SS Standartenführer Ohlendorf.

U Oberkommando bumné moci mělo tento úkol zpravodajské přípravě invaze) oddělení I. L. zv. „Abwehr". Toto oddělení mělo na př. pro plánované přistání v Anglii v podzimu letě 1940 připravené agenty, kteří měli být přiděleni jednotlivým německým jednotkám a kteří měli v Anglii provádět přípravné akce. Mnoho jednotlivostí se dovídalo německé OKW odposloucháváním anglických rozhlasem vysílajících zpráv. Tak na př. bylo známo něm. velení jméno všech velitelů praporů anglické domácí obrany. Oddělení I. přednášelo běžně vojáky výhrnu zprávy IV. odd. generálního štábu vojska. Tam byly zprávy vyhodnocovány a tvořily podklady pro velitelská rozhodnutí.

Vůdčími činiteli I. odd. „Abwehr" byli gen. Canaris a gen. Oster, kteří jako odborní zpracovatelé těchto zpráv měli výborný přehled o situaci.

Že Němci (t. j. služebny SD a RSHA) nezapomněli, nebo lze říčeno byli v úvahu všechno, z čeho mohli již při případné invazi užitek, vedlé záznamů o chemických opatřeních, které mělo provést 2. zv. Einsatzkommando Liverpool. Toto Einsatzkommando se mělo postarat mimojiného o okamžité zakázení vychození novin, uzavření nehlídaletlství a lihovaru v Liverpoolu a Cardiffu. Toto opatření předcházelo okamžité uzavření universit a zajištění mužů z řad emigrantů. Nezapomínalo ani na zajištění kulturních hodnot. Pokyn pro EK (Einsatzkommando) Liverpool uvádí, že měly být zajištěny kulturní hodnoty ve WALKER ART GALLERY v Liverpoolu (mezi nimi nemeckých, vlámských a italských mistrů m. j. Lucas Cranach), jakož i kulturní památky na zámku Earla of Derby u Liverpoolu.

K tomu, aby SD získala veškeré podrobné informace pro případné nasazení SD v Anglii, obracela se na význačné osoby v Německu, které jí mohly poskytnout žádané podklady. Tito spolupracovníci, kteří buďto znali Anglii z vlastní zkušenosti anebo věděli o Anglicanech, kteří byli proněmeckého stanoviska, udávali SD objekty, na které se tedy při

vé činnosti v Německu, případně v Anglii nebo zneužil. Anglicané, vnucení jako přátelsky nakloněni, se měli stát prostředky při uskutečňování této činnosti.

Čemu měli tito Anglicané, kteří byli "deutschfreundlich" pomoci?

Vidíme to z úkolů které měla SD provádět při válce nesazené ve Anglii. Vel. Británie.

1) Zajištění ~~25~~ vědeckých ústavů, pracujících v rámci 25 britských universit.

Zvláštní zájem projevovala nacistická špionáž o instituty, které se zabývaly hlavně úkoly, dávajícími jim britským politickým a státním mužům. Zvláštní péči měla SD věnovat kolonialním vědeckým ústavům a chemickým institutům pracujícím pro britskou armádu. Jejich pozornosti neunikly ani university v Oxfordě, Londýně a Bristolu, které měly být ukazovány.

2) Zajištění vědeckých společností a klubů - zdemoralizováním na zajištění vedoucích osobností

3) Uzavření a zajištění dvou velkých britských archivů v Londýně a Edinburghu - zvláštní zájem o „Public Record Office" (státní archiv) v Londýně.

4) Zapůjčení politicko-vědeckého materiálu „~~Královského institutu~~ Royal Institute of International Affairs".
V seznamu škol SD v Anglii je mocného ~~„z hovoří"~~ že tento materiál „je pro naše budoucí politické kolonialní postavení velice cenným a bude proto muset být z části po předchozí prohlídce odpraven do Říše".

5) Uzavření „Academic Assistance Council" v Londýně.

6) Prohlídka muzeií – na př. zahynaných z kolonialní otázkou.

7) Uzavření anglicko-cizích vědeckých institutů

8) " vědeckých akademií – zahynuly pro to vydal SS-oberführer Menkel

9) Uzavření a zapůjčení materiálu „Information Bureau der City of Birmingham in Council House".

„Tipy" pro t. zv. Einsatzkommandos SD.

Svou činnost při přistání v Anglii měly Einsatzkommandos zaměřovat především proti:

1) Klubům v Londýně – zjišťování členů, zkoumány členů a td. ~~Mimo to jde~~ Největší klub je umístěn v budovách Foreign Office a Downing Street.

2) Nejpřednějším úkolem, volevé zprávy SD, je zajištění spisů anglické vlády a jejich rychlé zhodnocení ve smyslu německé válečné-politiky

3) SD hodlalo utvořit zvláštní skupinu Kleinsatzgruppe - pro otázky anglických svobodných zednářů, zvláštní skupinu pro exhibuní vazby, které měla zřízeno v Athenäum-Club nebo v Lambeth Palace, zvláštní skupinu pro židovskou otázku, jako vhodné pracoviště nového přípisu člena Sira ~~Samuela~~ Herberta Samuela.

4) Ministerstvo vnitra Home office: pro skupinu kabinetní se tedy v činnosti tohoto ministerstva mělo být přiděleno několik odborníků z Gestapo.
Úkoly skupiny: zapůsobit materiál o všech cizincích v Anglii, tedy získat nacionalisty, nacionalistické agenty, nemocných emigrantech jako Brüning, Hanfstängl a tol. Osvobodit od zajetí vůdčí zatčené Anglicany ~~k vůli~~ zatčené (pro „Deutschland-freundlichkeit." Po prověření těchto „politických zajatců" podle spisů Home-Office přidělit jednotlivé ihned k určeným „pátracím komisím" na př. přímému Mosley. Rozhlédnutí angl. veř. mínění pomocí Fri, které jsou zvláště čtení tohem Liverpoolu. Spolupráce s japonskou spisovatelkou v Anglii prostřednictvím vydavatelství.

Pro všechny tyto úkoly měla SD vyhledaného spolupracovníky v Anglii, měla o nich materiál, který si doplňovala pomocí nových dovážením jejich spolupracovníků

Proněmecké osoby v Anglii, z nichž většinu znal osobně ~~Stoditinnat~~ Dr Heinz Krieger, Rheydt, vedoucí organisace „The Link" (organisace pro německo-anglické dorozumění) v Düsseldorfu (4.9.1950).

Admirál Sir Barry DOMVILE, vedoucí „Linku", 230 Strand, London, W.C.2 ~~(491) čl. (149 ind.)~~ (*)

C.E. CARROLL, jednatel „Linku" a vydavatel Anglo-German-Review, 230, Strand, London W.C.2 (**) ~~(čl. 99)~~

Hubert MADDOCKS, 23 Cotswold-Road, Westcliffon-sea, vedoucí členů „Linku".

Ruth MACKENZIE, sekretářka „Linku", 230 Strand, London WC2.

Ernest H. COOK, 161 Fairlands Avenue, Thorton Heath, Surrey. Člen „Linku".

CHAMBERS, vedoucí Anglo-German-Kameradschaft, London, W.9, 11 Clifton Gardens

G.E. THOMAS, 171 Green Lanes, Palmers Green č.13, obvodní propagandistický vedoucí u British-Union

Arnold S. Leese, vedoucí „Imperial Fascist League", 30, Cravenstreet, London, W.C.2

9

19/765-23.8.50. Návrhy ny zlepšení xpráce.

1/ ø

2/ Činnost "Bundesamtes für Verfassungsschutz".

Také o činnosti tohoto úřadu mimo Berlínnení možno podat zevrubnou zprávu. Oficielní sídlo úřadu je Kolin n/R. Četná oddělení jsou v Düsseldorfu /britská zona/.

Vypracovávání plánů pro tuto novou politickou policii účastnil se na předním místě spolupracovník amer. tajné služby von Gehlen až do r. 1945 generálmajor a chéf oddělení "Fremde Heere Ost" ú OKW.

16/765 23.5.50 Západoněmečtí ministři vnitra v Berlíně.

Ministři vnitra jedenácti /11/ západoněmeckých zemí a "spolkový ministr vnitra" dr. Heinemann /CDU/ schůzují 11. a 12. 5. 1950 v Berlíně. Předsedá ministr vnitra Nordrhein-Westfalen dr. Menzel /SPD/

Jak se k tomu proslýchá z Ost-Büra /SPD/ a ze západoberlínského policejního presidia, jest jediným nejdůležitějším bodem programu zřízení západoněmecké pobočky "des Bundesamtes für Verfassungsschutz". Tento spolkový úřad podléhá vedoucímu oddělení ve spolkovém ministerstvu vnitra dr. Egidinu. Západní zpravodajská agentura DPA referovala o úkolech tohoto spolkového úřadu:

15/765 "Má za úkol shromažďovat zprávy o státu nepřátelských skupinách a pozorovat politické snahy těchto. Pobočka v Berlíně umožní také sledování jistých zpráv z ciziny /DPA 27. nebo 28. IV. 1950/.

Tento spolkový úřad bude pracovat s velkým počtem důvěrníků v politických stranách a organisacích. Špionážní úkoly nemá. Jen ve zvláštních případech mají být prováděna šetření i ve "východním pásmu".

Počet stálých spolupracovníků v Berlíně má nejdříve obnášet "jen" 40-50 osob. Dr. Urban , který je považován za jednoho z těch, kteří mají největší vyhlídky jako kandidáti na místo vedoucího pobočky, není pro Francouze dosti "spolehlivým". Je příliš nepřehledný. "Stadtrat" Theuner, který se zúčastní uvedení konference jako západoněmecký zástupce, má jako vedoucí personálního úřadu městské správy k disposici četné agenty,

p. P. J. RIDOUT, London, 39 Baals Pond Road.
Vedoucí obvodu „Londýnský východ" tz. u „Imperial Fascist League".

p. R. GRAHAM, 2 Hersey Lane Gardens, London, č. 6
Graham je velmi aktivní a nadšený fašista, který svým dopisy podpisuje „Heil Hitler".

p. Keith STRUCKMEYER, vrchní školní rada (Director of Education) z Wiltshire, Staaladen Street, Trowbridge, Wilts; za účelem výměny udal adresy všech ředitelů vyšších škol ve Wilts (viz příl.). V příloze uvedené osoby jsou podle jeho dopisu proněmecké.

Dr F. G. HAPPOLD, ředitel chlapecké školy, ~~v Trowbridge~~ v Salisbury (Bishop Wordworths School)

~~Síl. J. I. Field, ředi~~

p. L. G. SMITH, ředitel chlapecké školy v Trowbridge.

sl. J. I. FIELD, ředitelka Cambridge and County-High School for girls, Collier Road, Cambridge. Byla 3 týdny na návštěvě v Německu u dr Kriegra se svou přítelkyní ~~mi~~ sl. Searle.

Spojenci si slibují, že práce Bundesamtu bude znamenat účinnou podporu spojeneckých bezpečnostních orgánů při pozorování a boji proti komunistickým agentům a špionům. Odpovědní úředníci berlínské pobočky spolkového úřadu budou míti možnost vejít v přímý styk se západoberlínskými veliteli nebo jejich zástupci. Má se spolupracvoat jako výkonný orgán se západoberlínskou policií. Podle názoru Ost-Büra SPD zklamal až dosud dokonale dr. Johannes Stumm při boji proti komunistickým špiclům.

106/AS106 6/6 50 agent. zpráva

"Úřad pro ochranu ústavy" - pobočka v Berlíně. (Amt für Verfassungsschutz)

K našim předchozím zprávám o zřízení "úřadu pro ochranu ústavy" /Amt für Verfassungschutz/ při t, zv. ministerstvu vnitra v západ. Německu jsme získali další zprávu, že byla zřízena pobočka v Berlíně.

Pobočka započala s činností 1. 5. 1950. Vedoucím činitelem je Dr. Urban, zástupce policejního presidenta v záp. Berlíně. Podle našich dřívějších poznatků byl v r. 1947 činný jako veřejný žalobce u denacifikačního soudu v Heiden heimu. S touto pobočkou má spolupracovat expositura Kaiserova ministerstva pro ~~xxxxxxxx~~ všeněmecké otázky v Berlíně.

Pobočka t . zv. "úřadu pro ochranu ústavy" má získávat zprávy z Německé demokratické republiky.

Centrála sama nebude pracovat na území německé demokratiské republiky. Zaměří se pomocí svých důvěrníků na sledování funkcionářů KSN a na všechny politické strany které jsou "proti t. zv. západoněmecké vládě". Mají být střeženy i pravicové skupiny jako je "Bruderschaft" a "Sdružení důstojníků". Bude mít ve všech těchto organisacích své důvěrníky, kteří budou získávat zprávy.

V Berlíně a pravděpodobně též v záp. Německu bude "Úřadem pro ochranu ústavy" větší počet agentů použit k specielním úkolům. Nebudou náležet k řádné policii. Vedoucím oddělení politické obrany v centrále tohoto úřadu v Bonnu je Dr. Egidi, z t. zv. spolkového ministerstva vnitra.

sl. Clarice Dutton, učitelka ~~Victoria~~ němčiny, ~~Brant~~, Brant, Broughton, Lincoln. Zajímá se velmi o německo anglické dorozumění

sl. HUNT – High School for girls, Middlesbrough, Yorks, učitelka němčiny, zajímá se velmi o výměnu

p. W. J. LUCKMAN – 59 Rutland Crescent, Trowbridge, Wilts. Učitel němčiny, zajímá se velmi o výměnu.

p. A. H. DAVIES – 20 Pembroke Road, Bristol 8. Učitel němčiny, velmi aktivní a nadšený pro německo-anglické dorozumění

p. CARTER, 44 Springfield Road, East Ham, London E 6. Učitel na obecné škole, velký přítel Německa, každou dovolenou strávil v Německu.

sl. Amy Carter, adresa páno shora, miluje velmi německou knihu, velmi prouněmecká.

p. R. G. Stuart – 12 Glanville Drive, Hornchurch, Essex. Přítel p. Cartera, zajímá se velmi o otázky nacionálního socialismu.

sl. Hazel ROGERS, 54 Abingdon Rd, Kensington London W8, členka „Linku", zasnoubena s Němcem

kterými kontroluje v pověření Ernesta Reutlera /"Vrchní starosta"/ vedoucí zaměstnance městské správy. U CDU nemá vůbec sympatie.

Oficielní program konference:
1/ Otázky ochrany hranic.
2/ Úprava ochrany zřízení /ústavy/
3/ Zákon o shromažďovacím pořádku
4/ Zákon o tvoření politických stran.

14/765-13.5.50 Jakob Kaiser Bude mimoto patřit do berlínské pobočky "Spolkového úřadu pro ochranu ústavy". Ke kompetencím tohoto úřadu patří podle DPA /Deutsche Presse Agentur, západní tisková agentura/: "Shromažďování zpráv o státu nepřátelských skupinách a pozorování jejich politických snah. Jedna pobočka v Berlíně umožní také sledování jistých zpráv z ciziny. "
Vedoucím této"politické obrany" /politischen Abwehr/ je vedoucí oddělení ve úspolkovém ministerstvu vnitra" Dr. Egidi. /O něm není v Berlíně nic známo./
Jmenovaný spolkový úřad bude pracovat v Berlíně podle zásad nacistického "Sicherheitsdienstu", pomocí důvěrníků" ve všech politických stranách a skupinách. V Berlíně / a pravděpodobně i v záp. Německu/ rovněž bude k dipposici větší počet agentů pro zvláštní úkoly. /Nemají patřit k regulerní policii. Přesná čísla o počtu agentů, zaměstnaných v záp. Berlíně, nejsou ještě známa./ "Bundesamt" nebude pracovat na území NDR, jenom ve zvláštních případech se tam mají provádět setření. "Bundesamt" je v prvé řadě dohlédací orgán. Všichni vyšší a střední funkcionáři KSN, zrovna tak politické skupiny, které se staví odmítavě k západnímu demokratickému zřízení mají být pod dohledem. /Také pravičácké politické skupiny jako "Bruderschaft", sdružení býv. důstojníků/německé branné moci/.

13/765-13.5.50 Berlínská pobočka začne svoji činnost pravděpodobně 15.5. 1950. Vynikající úlohu zde bude hrát zastupující policejní president dr. Urban. /Jedna z neprůhledných osobností v západoberlínské policejní službě. Podle názorů franc. tajné služby měl až do nedávna velmi dobrá spojení s s vynikajícími policejními důstojníky v NDR./

p. George Mears, Pinegarth, West Byfleet, sekretář u nějaké methodistické církve. Zajímal se velmi o výměnu dopisů nejdříve nyní i výměnu nejdříve nyní s nějakým Němcem. ~~(bl. str. 3929)~~

sl. June FRANKLIN, St. Hildas, ~~Cheltenham~~ Cheltenham, Studentka, ~~v Chelten~~ člen „Linku", velmi zvoněmecké

sl. Margarite M. Burke, The Honor Oak School, Honeystall Road, Peckham Rye, London S.E. 22. Učitelka němčiny, mělo blízko k práci „Linku" se zajímala se o výměnu.

p. J. HOPE, 64, West ~~Town~~ Town Lane, Brislington, Bristol 4, 21 letý, nadšen pro německo-anglické přátelství.

p. Stanly GODMAN, 82, Broomfield, Avenue Palmers Green, London N 13, docent na universitě v Londýně, výborný znalec Německa, zponěmechý ale veskrze mírný Angličan.

N

5. Štáb F.

Tajné!

Výpis z F- 225/0344-50

Opis zprávy z-448

Poznatky o bonnském spolkovém úřadě pro ochranu ústavy.

Podle spolkového zákona ze dne 27.9.1950 byl zřízen v Německé spolkové republice Úřad pro ochranu ústavy. Vedoucím úřadu v této době je Dr Otto John. Ve skutečnosti se jedná o novou německou zpravodajskou službu. Spolkový úřad je rozdělen na 3 oddělení. 1. oddělení zpracovává správní, osobní a právní záležitosti, 2. oddělení je příslušné pro zpravodajskou službu a kontrašpionáž. Zde se sbírají všechny zprávy o osobách a organisacích, které jsou podezřelé z protistátní činnosti. Ve 3. odddělení se vytěžují získané zprávy a zpracovávají se pro informace těch služeben spolkového státu a zemí, pro které mají význam. Informace podávají zemské úřadovny pro ochranu ústavy a "zpravodajové", kteří se dobrovolně dali k disposici pro tento účel. Tito agenti nemají však, jak prohlásil Dr John, policejní pravomoc a jsou při své práci odkázáni pouze na "zdokonalení svého umění vidět a slyšet v pozorovaném okolí více než ostatní".
Spolkový zákon ze dne 27.9.1950, na jehož základě byl úřad zřízen, určuje jednoznačně, že ochraně ústavy nepřísluší žádná policejní pravomoc a že úřad nesmí být přičleněn k policejní službě.

23.5.53 5. Černá

Seznam proněmeckých (deutschland freundlich) ředitelů Secondary Schools ve Wiltshire. ~~(tlle Struck-Anagore)~~.

Škole	ředitel
Fitzmaurice Grammar School Bradford-on-Avon	S. FARRAR, M.A.
Calne Secondary School	M.S. GOTCH, M.A.
Chippenham Secondary School	H.W. HECKSTALL-SMITH, M.A.
Dauntsey's School, est Lavington	G.V. OLIVE, M.A.
Devizes Secondary School	E.S. ROBERTS, M.A.
Malmesbury Secondary School	K. WILLMORE, B.
Marlborough Grammar School	A.R. STEDMAN, B.A.
Salisbury, Bishop Wordsworth's School	Dr. F.C. HAPPOLD, D.S.O., M.A.
Salisbury, South Wilts Secondary School for Girls	~~Hiss~~ Hiss G.A. MOORE, M.A.
Swindon, The College Secondary School	G.C. WOOD, M.Sc.
Swindon, Euclid Street Secondary School	G.V. SMITH, B.Sc.
Swindon, Commonweal Secondary School	Dr C.E. Jones, M.Ed., M.A.
Trowbridge Boys' High School	L.G. SMITH, M.A.
Trowbridge Girls' High School	M. J.I. FIELD, M.A., B.Sc.

97/755 24.10.50 Ačkoliv Amt für Verfassungsschutz v Bavorsku fungoval již delší dobu, schválila bavorská vláda teprve 16. 10. 1950 oshovu zákona o jeho zřízení. Podle této má býti zřízen jako služebna, podléhající přímo ministrovi vnitra, podle potřeby mohou býti zřizovány pobočky v celé zemi. Podle návrhu zákona má úřad pro ochranu ústavy tyto úkoly:

1/ sbírání a hodnocení zpráv a informací o hnutích, která se snaží o protiústavní ohrožení pořádku v Bundu či jednotlivých zemích neb mají v programu nezákonné zasahování do činnosti ústavních orgánů.

2/ výměnu těchto zpráv s centrálním úřadem v Bonnu a ostatními zeměmi. Všechny úřady jsou povinny tomuto ~~xxxx~~ orgánu dáti k disposici bez prodlení veškeré akty i informace potřebné k splnění úkolů a nadto i z vlastní iniciativy jsou povinny oznamovati skutečnosti patřící do kompetence tohoto orgánu.

112/755-červen 51 Amt für Verfassungsschutz není výkonným orgánem, nepřísluší mu nařizovací moc vůči policii, informace smí podávati jen ministrovi vnitra, který též vydá bližší nařízení o jeho činnosti.
Úřad je zatím umístěn v Mnichově v budově správního soudu.

V Bonnu v úřadě "Amt für Verfassungsschutz je zaměstnán jistý vládní rada Köster. Tato složka pracuje obranně - zpravodajsky.

124/755 12.10.50 Podle zpráv z Berlína Bonnské ministerstvo pro "všeněmecké otázky" má v umyslu vybudovat v nejbližší době emigrant ské "zemské výbory" Sudet, Pomořan, Slezska, Východního a záp. Pruska.
Tyto zemské výbory budou budovány po vzoru českých, rumunských, polských a jiných emigrantských "národních výborů", existujících v USA a v Anglii.
Ministerstvo pro "všeněmecké otázky" chce připravit věc tak, aby "zemské výbory" byly organisovány

Angličané, kteří byli SD vzneseni jeho ~~kuobouci~~ spolupracovníky v případě vniknutí do Anglie za 2. svět. války (5. 10. 1940).

Adams Victor - angličan, jehož adresu udal říjen v X. 1940 důvěrník SD v Grazu dr. Zotter pro případ uzavření v Anglii.

Adamsova adresa v té době:
Victor Adams
bytem u Mrs. R.S.T.S. Harvey
39 Middleton Hall Road
King's Norton
Birmingham, Anglie

Adams byl lektorem na universitě ve Sl. Hradci. Na jaře 1935 byl zatčen v Salzburgu jako „nacistický kurýr" na cestě z Mnichova do Štýr. Hradce, byl poslán k zemskému soudu ve Sl. Hradci a po jednoměsíční vyšetřovací vazbě byl na intervenci britského konsula ve Vídni z vazby propuštěn a vyhozen z Rakouska. V téže roce obdržel místo lektora na universitě v Královci, kde byl až do vypuknutí války. 1. 9. 1939 byl Adams na dovolené u své matky a v dubnu 1940 byla jeho matka jeho adresu (viz nahoře), kde bydlel u své sestry.
Adams dokazoval svůj „objektivní" postoj k nacionálnímu socialismu uveřejňováním článků v anglických časopisech a přednáškami.

aprčené knihu 53

Organisační rozdělení a personální obsazení Gehlenovy organisace. (rozvrhy z r. 53)

Štáb: Ohlendorf
Thurn - Taxis
Walrab v. Buttler
Lammel
Dr Baumann

Německo-sekce ČSR - Dr Wandl
Dr Pfeifer
J. Wolf - Čáp - Langnaf
v. Bonikanol

sekce pro SSSR - Dr Alchybaja
Menzel

Rakousko - Josef Urban - Vídeň
ing. Haagen - Salzburg
Heinz Frolich - Linz
Anton Dostál - Linz

Poznámky o těchto osobách a dalších spřízněných spolupracovnících

Dr Ohlendorf - podle zprávy z r. 51 rovněž člen štábu, - " - - " 53 vedoucí sekce „S"

Hugo Thurn-Taxis - pracoval podle zprávy z r. 52 jako podřízený Ohlendorfa

Walrab von Buttler - pracoval pro Gehlena již v roce 1951

20

Adresy a krátké charakteristiky Angličanů, kteří měli být použiti jako spolupracovníci SD (t. zv. Einsatzkommandos) x – 9.9.1950.

~~sl.~~
Sl. Unity Peacock

Adresa: King Alfred School, Wantage, Berkshire
Otec: ředitel shora uvedené školy, kde také bydlel.
Opravdová obdivovatelka „Nového" Německa a jeho zřízení. Její rodiče s ní byli v Německu, vyslovovali se s uznáním se chvalou o Německu. Byli odpůrci Versailleského diktátu a pro navrácení německých kolonií.
Na jaře 1939 se sl. Peacockové vrátila do Anglie.

Sl. Betty A. Bray

Adresa: 46, Grasmere Road, Purley, Surrey
Otec: Obchodník, hlavní stýky se Německem. Bylo v Německu, ale zde získala dohsovat. Studie však musela po vypuknutí války opustit. Živě obdivovala všechna zařízení „Nového" Německa. Ve spolec. kruzích v Anglii, v kterých se pohybovala usilovala o německo-anglické dorozumění.

Pan T.S. Summers: ~~ve Skotsku~~
Adresa: 17, Blacket Place, Edinburgh, Skotsko
Studoval theologii v Heidelbergu. Krátce před vypuknutím války vrátil se do své vlasti. Byl nepřítelem války mezi Anglií a Německem.

Ve zvláštních oddíleních je provedeno zpracování zpráv - Americkým jsou odevzdávány elaboráty.
Zde v operačním oddílení jsou vypracovávány a rozváděny instrukce od Amerických.
Hospodářské oddílení, provádí rozpočtování přidělených peněz a dokumentování a technické oddílení - činnost zřejmá z názvu.

Politické oddílení - vyvolává politickou korespondenci a určitých zemích, nebo z povětkných zprávách získaných k východu, aby tímto způsobem mimoříli spolupracovníkům ~~se~~ jejich odvržení ve všeobecném politickém průkledu.

Každá východní země má svého vedoucího na ž. čtvrtu zvlášť vede Dr Jack.

Ve štábu Gehlenovy organisace jsou Američtí zpojovací důstojníci. na ž. Marshall - který je jako všechni velitel ve štábu EUCOM US-ARMY, jehož HQ je v Heidelberg. Většina těchto důstojníků náleží oddělení Historical Division.
K dopravě používají agenti Gehlenovy organisace auta a to nižší agenti Volkswagen a vyšší Oppel-Kapitän. Čísla na těchto autech jsou falešné.

Sl. Annie E. L. Booy:

Adresa: 1, Glenfall Terrace, All Saints' Road, Cheltenham, Gloucestershire

Studovala v Heidelbergu, kde vyučovala angličtině v jednom dívčím pensionátě. Svojí náklonností k Německu všude dokazovala, že přála si dorozumění mezi Anglií a Německem.

Pan Derek Price

Adresa: 26, Trafalgar Road, Birkdale, Southport, Lancashire.

Studoval na universitě v Heidelbergu ve období, kdy na vůli činnosti, kterou mu dělalo „Nové" Německo. Mezi svými přáteli anglickými propagoval dorozumění mezi Anglií a Německem. Rovněž jeho otec, který ho v Heidelbergu navštívil, hovořil s uznáním o „Novém" Německu.

Pan Alexander A. Morrison

Adresa: Ardler Manse, Meigle, Perthshire, Scotland

Uvědomělý Skot, studoval theologii na universitě v Heidelbergu. Byl uvědomělým nepřítelem války mezi Anglií a Německem.

vůdci byli zničeni ~~jen~~ Dr Pfaifer a Ohlendorf. Celá organisace měla měl až konilo roku 1957 údajně asi 1000 různých oddělení. V té době byla údajně Gehlenova spojena zřízena americkému úřadu ve Washingtonu. Připravovalo se však při rozdělení, podle kterého měly být vojenské zpravodajské složky připojeny přímo ke štábu ~~bojov.~~ Eisenhowera a odtud také řízeny a složky obranného zpravodajství měly být podřízeny přímo bonnské vládě. Gehlenovy složky s bonnskou vládou byly však v té době velmi slabé a omezovaly se jen na úřad „Amt für Verfassungsschutz" při bonnské vládě.

~~Sídlo~~

Organisace je rozdělena podle systému bývalé Sicherheitsdienst. Dohled vykonávají Američané, kteří rovněž kontrolují průběh kursů, které jinak neolon neměli zpravodajští odborníci.

Odd I. - vojenské
II. - zahraniční
III. - obranné
IV. - hospodářské
V. - „S" speciální (obstarává politické spojení)
VI. - politické.

Každé oddělení je rozděleno na sekce podle jednotlivých zemí.

Sl. Pamela M. Willoughby:

Adresa: Breach House, Ulholsey, Berkshire
Studovala v Heidelbergu, dokazovala vždy svoje přátelství k Německu, rovněž v dobách pensionnatě, kde vyučovala angličtinu. Do své vlasti se vrátila jako přesvědčený přítel Německa.

Sl. Lawson Douglas Davidson:

Adresa: 181 Hardgate, Aberdeen, Skotsko
~~Přesvědčený~~ uvědomělý Skot, který často vystupoval proti věčnému anglicههnu. Hledával s největším zájmem vlení v „novém" Německu a jeho přátelství bylo porozumění a společné cestě Anglie s Německem.

Sl. J. T. Bennit:

Adresa: Heathercroft, Hewlet Road, Cheltenham
Byl obdivovatelem Německa, a velmi odsuzoval plutokratické panstvo a jeho spojení sociální neodstatky v jeho vlasti.

Sl. U. D. Mann:

Adresa: Ladram, Esher, Surrey
Dvakrát se vrátil do Heidelberga, aby se zde zdokonalil v němčině a žil v jedné německé rodině. Upřímný přítel „Nového" Německa, obdivovatel všech nových sociálních zařízení.

Duda nyní shání peníze a chce si zakoupit v Gratzu nějaký pozemek, kde si chce postavit dřevěný dům. Se svou manželkou nežije v souladu a dochází mezi nimi k různicím a jak jeho manželka prohlásila, jen kvůli dětem se s ním nechce nechat rozvést.

Dne 19. února 1953 vrátil se Jan Duda ze zaměstnání asi v 18.00 hodin a hned po jeho příchodu dostavili se k němu do bytu dva muži, kterým šla otevřít pí Dudová, která se jich dotazovala, co si přejí. Neznámí jí špatnou lámanou němčinou řekl i, že přišlo pro jejího manžela, aby ihned šel s nimi, že si s ním musí pohovořit. Pí Dudová pojala podezření, že neznámí muži jsou asi Rusové, zavřela rychle za sebou dveře a utíkala k oknu, a volala do ulice, aby k nám přišla rakouská policie, že jsou u nich Rusové a že ji chtějí odvést jejího manžela.

Na ulici čekal společník shora uvedených mužů, který zapískal a odvolal uvedené dva muže, načež všichni tři uprchli z modu, v němž Duda bydlí. Za chvíli k Dudovým přišli dva uniformovaní rakouští strážníci , kterým pí Dudová vysvětlila, co se vlastně stalo, načež rakouští policisté vyzvali Dudu, aby s nimi odešel na strážnici policejního komisariátu ve Vídni V., Wehrgasse, kde byl Duda podržen přes noc vochraně rakaské policie. Duda na rakouské policii udal, že se pravděpodobně jednalo o únos jeho osoby a žádal o ochranu a vyrozumění svých anglických zaměstnavatelů. Rakouská policie vyrozuměla anglickou okupační spravu a dne 20. února v ranních hodinách dostavili se na policejní komisariát ve Vídni V. dva angličtí úředníci, kteří si Dudu vyzvedli a odvezli ho neznámo kam.

Dne 22. února 1953 ve 22.00 hodin bylo zjištěno, že se Duda stále nenachází ve svém bytě.

Pí Dudová jest od 19. února 1953 stále střežena rakouskou policií z příkazu Angličanů, kteří se tímto způsobem snaží zjistit, co to bylo za lidi, kteří chtěli jejího manžela unést, neboť předpokládá, že se tento pokus bude ještě jednou opakovat a pí Dudová že bude ještě jednou neznámými muži navštívena.

Dne 28. února 1953 odešla pí Dudová ze svého bytu a při procházce po Vídni se ztratila rakouské policii. Týž dne večer se vrátila domů a byla ihned navštívena rakouským policistou, který ji vyzval aby se s ním dostavila na policejní stanici v Kriehubergasse. Když tam zašla, bylo jí neznámým rakouským kriminelním úředníkem vyna-

R. T. B. Harper:

Adresa: Boscean, S Ives, Cornwall

Byl dvakrát v Německu, byl upřímným přítelem a obdivovatelem věcí, které mu byly v Anglii vylíčeny v jiném světle.

Sl. Angela Cleeves:

Adresa: 37, High Street, Harpenden, Anglie

Odpůrce sociálního klasu v Anglii a obdivovatelka sociálních novot v nacionálně socialistickém Německu.

R. A. Ivan Waldron

Adresa: 264, Vicarage Road, King's Heath, Birmingham, 14

Přijel do Německa, aby viděl, čeho bylo za nacionálně socialismu dosaženo. „Pokrok" v Německu na něko kolik let hluboký dojem a stěnitě dojmy se vnažil do své vlasti.

R. T. Howard Davis:

Adresa: 1, Park Road, Penarth, Glamorgan

Byl delší dobu v Heidelbergu, aby se naučil německy a aby poznal „nové" Německo. Zdůrazňoval vždy svůj otevřený obdiv a náklonnost k nacionálnímu socialismu zvláště co se týče sociálních výsledků.

dáno, že se toulá bez dozoru po Vídni a že od dnešního dne nesmí bez vědomí rakouské policie nikam jíž, neboť není vyloučeno, že jest sledována ruskými orgány, nebo těmi, kteří se pokoušeli unést jejího manžela. Pí Dudová a její byt jest bez přestání střežen třetmi rakouskými policisty, kteří ji nenápadně doprovází na všech cestách po Vídni.

Dne 26. února dostavila se k pí Dudové neznámá žena, která hovořila německy s maďarským přízvukem a tato se dotazovala po Dudovi. Jelikož dostala zápornou odpověď navštívila pí Dudovou v doprovodu neznámého mužej ještě jednou v jejím xxxxxxx bytě, kde spolu delší dobu hovořili. O čem, není známo.

Dne 1. března 1953 byla pí Dudová vyzvána rakouskou policií, aby se dostavila k šéfovi u něhoč byl její manžel zaměstnán. Když za ním na anglické velitelství přišla, bylo jí řečeno, že její manžel se již nachází v Gratzu a že je připraven na vycestováno do zámoří. Rovněž tak i ona se má připřavit na vycestování, budou jí vystaveny okamžitě osobní doklady pro cestu do zámoří. Má prodat nábytek, zahradu a vše co nebude potřebovat a bylo jí přislíbeno, že bude o ni ,jejího manžela a děti dobře postaráno.

V příštím týdnu odjela pí Dudová do anglické zony do Knittelfeldu, kde se ještě dne 18. března 1953 nacházeka i s dětmi. Duda za nimi přijede z Gratzu.

Sl. Patricia Rellie:

Adresa: 9, Wilbraham Place, Knightsbridge, London SW1

mělo nejširší zájem o německou kulturu a výhledy nacionálního socialismu a zdůraznila nejvíce obvinění své přátelství k Německu.

Sl. P. A. F. Colvile

Adresa: Springwell House, North Warnborough, Odiham, Hants.

Žák důstojnické školy, protivník asociálních poměrů v Anglii, a války mezi Anglií a Německem.

Sl. Joan W. Latham

Adresa: 79, Staines Road, Twickenham, Middlesex

Anglican s velkou náklonností ke všemu německému. Nové věci nacionálně socialistického Německa na něj velmi zapůsobily. Byl protivníkem války mezi Anglií a Německem.

Sl. Nigel. Wheatcroft:

Adresa: Ecclesbourne Hall, Idrigehay, N. Derby

Jak v Německu tak v Anglii projevoval otevřené sympatie pro „Nové" Německo.

lických a teroristických organizacích odsouzených
němci. Její jádro tvoří jednak vojáci - bývalí
příslušníci Wehrmachtu a dále příslušníci
Sicherheitsdienstu a Geslapa. Obě složky jsou
proti sobě ostře kontrolovány, protože se jedna
obává, aby ji druhá nezmýlila. Zpravo-
dajsky znamená Gehlenova špionáž proti
ČSR, Polsku, Maďarsku, provádí výslechy
zajatců z SSSR a uprchlíků. Gehlen je zaměstnán
ze třetí zpravodajské služby t.zv. západní armády.
Gehlenova organizace se značně rozrůstá.
Dokázala umístit svoje lidi na důležité
klíčové postavení ve spolkové republice. Pro-
nikla do spolkového ministerstva vnitra,
spolkového ministerstva pro celoněmecké
záležitosti a ministerstva zahraničních
věcí. Úřad pro ochranu ústavy je celá
v jejích rukou. Organizace dosazuje svoje
členy do strategických míst a ochraňuje
býv. nacisty a SS.

Podle zprávy Gehlenova spolupracovníka
je součástí Gehlenovy špionáže také nací-
stická organizace ve Španělsku, jejímž ve-
doucím nebo členem vedení je bývalý SS-
Gruppenführer Skorzeny. Gehlen přijal do
své organizace skupinu Skorzenyho přesto,
že mnozí jeho spolupracovníci byli proti
tomu, že prý se tím dostanou do organi-
sace zprofanovaní příslušníci SS.

Gehlenova špionážní činnost byla krytá
americany. Evidenční čísla automobilů
používaných Gehlenovou organizací, kteří
ne americké obchodní firmy. Rovněž služeb

Sl. Roma Holmes:

adresa: 57, Malone Road, Belfast, N. Irsko

Jako přesvědčená Irka nepřítelem anglické vůle. Horlivá obdivovatelka „nového" Německa, hlásila se k zcela vale i ve své vlasti.

Sl. Margs. Forsyth:

Adresa: 8, Jexwiat Street, Ayr. Skotland

Vynikala anglictinu a obvčen pensionatu Byla přítelkyní „nového" Německa a jeho sociálních výsledků. Byla mladou Skotkou.

Sl. Loras Harman

Adresa: Timberwell House, Morebath, N. Devonshire

Byla přítelkyní „nového" Německa, říkala, že nikoly nesmí dojít k válce mezi Německem a Anglií.

Sl. Diana Morris:

adresa: 10, Ilchester Mansions, Abingdon Road, Kensington, London W8.

Irského původu, měla silný odpor proti výhrůžkám anglické mocenské politiky a zvláštním sociálním pomerům zvláště v Irsku. Projevovala vždy upřímné přátelství k „novému" Německu.

12.7.50 novin. hrnky - ag. tp.

AS-106/116

Získali jsme zprávu, že plk. Hans Mierendorf, býv. pobočník admirála Canaris, počíná velmi aktivně špionážně pracovat. Že mu zřídla v Argentině obnovuje býv. německou špionážní síť krátce pod označením „Sainte Vehme". Vedení pro Evropu je v Barceloně. Z Barcelony dojíždějí němečtí agenti do Francie, kde obnovují v plném rozsahu síť býv. německého Abwehru.

Činnost německé sítě ve Francii je zřízena francouzské vojenské kontrašpionážní službě i Američanům. Činnost německých agentů je vlastně tupěna proto, že plk. Hans Mierendorf v prosinci 1944 přešel do služeb Američanů, kterým tehdáž oznámil cíl Rundstedtovy ofenzivy v Ardenách. Tehdejší německá síť se pak stala součástí americké špionážní sítě ve Francii.

Jádro obnovené německé sítě ve Francii tvoří býv. příslušníci Stahlhelmu v členové okruhu popraveného polního maršála Witzlebena. S německé strany navazují s organizací spojení gen. Mannteufel, Schacht, Gisevius a von Papen.

Činnost nynější německé sítě je na venek krytu jako podpůrné akce pro německé uprchlíky a je dotována fondy ze španělských zdrojů. Důvěrníkem organizace je Alonso Roadés, který dává agentům pohyny a finanční prostředky. Obnovená německá špionážní síť ve Francii pracuje i nyní částečně pro americkou špionážní službu, takže je někdy ~~[illegible]~~ těžko možno rozlišit kde pracuje pro Američany a kde počínají vlastní německé zájmy.

32

Sl. Grete Mamson:

Adresa: Gibson-Library, Miculo-House, Chambers Street, Edinburgh

Jejího původu. Protivník anglického nežlou-bo panství. Její nezlomnost pro „boží“ německo byla hluboká.

Sl. Muriel Brown:

Adresa: Beech Grove, Brighouse, Yorkshire

Dokazoval svlastě Americkému nezlomnost k „konečnému“ Německu se vůči zařízením. Byl nepřítelem války mezi Anglií a Německem. Zvláště německé tábory pracovní služby na něho udělaly velký dojem.

Sl. Lilian Hewitt:

Adresa: 81, St. Giles' Road, Derby, England

Mluvě zájem o všechno nové v Německu, a přátele si podobné věci na všeobecném poli i v Anglii.

R. A. B. Rowland:

Adresa: 26, Flowery Field, Woodenwoer, Stockport, Anglie

Obdivoval svlastě tábory něm. pracovní služby a výchovu mládeže v Německu. Byl nepřítelem války mezi Anglií a Německem.

sloně BDS, Frankfurt am Main, Feldbergstrasse.

BDS má oficiální odbočky s vlastními slony ve většině měst západního Německa a také v zap. Berlíně. S BDS jsou úzce svázány následující t. zv. „Bojové skupiny" (Kampfgruppen) a „skupiny" (Kreis), které nejsou ničím jiným než organizacemi, provádějícími špionážní, sabotážní a teroristické činy a těžké vraždy.

Jsou to:

„Kampfgruppe gegen Unmenschlichkeit" v zép. Berlíně, vedené Dr Rainerem Hildebrandtem a Ernstem Tillichem. Organizačně je vedena proslulým špionážním informačním ministerstvem Jacoba Kaisera ke spolupráci vedení SPD. Tillich sám je význačným členem SPD. Tato nejrozsáhlejší „Bojová skupina" má velmi rozšířenou špionážní a sabotážní síť a hrála hlavní roli v posledních velkých procesech proti diversantům a škůdcům v NDR. Ernst Tillich prohlásil veřejně již v lednu 1951, že jeho bojová skupina „zlikvidovala již více než 20.000 jmen pro černé listiny."

Die erste Legion

vede, jak řečeno, Dr Eicker, Köln, jako „Hauptgeschäftsführer". K jejím organizátorům patří také bývalý svazový lidovecký šéf (Bundespräsidiumchef) Dr Böx. Byla založena v r. 1949 a od začátku financována Americany (Úřadem pro psychologickou strategii). K jejím příslušníkům patří mnoho poslanců bonského Spolkového sněmu a bonského ministerstva zahraničí (Auswärtiges Amt). Také Legie vede „černé listiny" a pracuje veřejně s padělky jako např. s letáky s nálepkou holubice, padělanými komunistickými novinami atd.

R. John Brough

Adresa: 28, Maryfield Terrace, Dundee, Angus. England
Zdůrazňoval vždy svoje přátelství k Německu, jeho nejvroucnějším přáním byla společná cesta Anglie a Německa.

Sl. Eileen M. Turine

Adresa: 26, Lanobscape Terrace, Belfast, Irsko
Irského původu. Přálo si osvobození sv. Irska od anglického panství. V Německu se zajímala zvláště o sociální a výchovné zařízení nacionálního socialismu.

Sl. Helen Shepherd

Adresa: Jorry, Aberdeen, Skotsko
Nové Německo mělo na ni velký vliv, vyzdvihovala vždy osvětně pro přátelství mezi Anglií a Německem.

R. J. T. Thompson

Adresa: Theologická kolej, Cambridge, Anglie
Rozený v Nottinghamu, bližší adresa neznámá. Podílel se živě na všech výchovných a sociálních úkolech „Nového" Německa a dával na jevo jako theolog souhlas a přátelství k německému národu. Byl ostrým protivníkem války mezi Německem a Anglií.

z iniciativy samotných přesídlenců. V souvislosti s tím hodlá ministerstvo vybudovat tyto výbory na základě krajanských uprchlických spolků, vzniknuvších v posledních letech.

112/755-červen 1951 V Bonnu u ministerstv pro všeněmecké otázky byla donedávna sekce "pro východní otázky", vedená jistým Dr. Cosmann-em. Tato sekce byla údajně t.č. přičleněna zahraničnímu úřadu spolkové vlády a má kancelář v Bonnu, Bahnhofstrasse, Didienhaus. Sekce má údajně pracovat propagačně a zpravodajsky proti státům východní Evropy.

V Karlsruhe, Gerwigstrasse 36, tel 7895 bydlí a úřaduje jistý Bentzinger, býv. důstojník něm armády, který pracuje pro zprav. obranu Bonnské vlády a pro amer. zpravodajskou službu. Jmenovaný spolupracuje s Dr. Tuschem, sekretářem ministra SEEBOHMa a bonnské vlády. Pokouší se údajně navazovat zpravodajské styky s uprchlickou organisací ČNS v Mnichově.

Dr. Tusch pochází údajně z Kadaně v Čechách, stár asi 37 let, vysoký asi 170 cm, zavalité postavy, tmavohnědé vlasy, hladce dozadu sčesané, šedomodré oči, podlouhlý obličej, strhaných rysů, ženat. Má rodinu údajně v Kirchenlaibach u Bayreuth. Tusch je označován za velmi inteligentního, je však intrikán. Má značný vliv na ministra Seebohma. Hovoří dobře česky. Byl vojákem býv. něm. branné moci.

V Köln, poblíže domu je údajně umístěno jakési ústředí německé zpravodajské služby, pracující též po obranné linii. U této ústředny je zaměstnán jistý Müller, býv, plk. a jistý Otto John. Mají zájem o osoby podezřelé ze zpravodajské práce. Pokouší se údajně o navazování zpravodajských jednání s uprchlickými organisacemi.

P. reverend W. Hopkins

Adresa: 2, Routh Road, London, S W 18.

Přijel do Německa, aby zde studoval sociální a výchovné zařízení nacionálsocialismu a aby se informoval o stavu něm. theologie. Byl proti válce Anglie s Německem.

P. William M. Glynn

Adresa: 16, Parkmore Buve, Kimmage Road E, Dublin

Přesvědčený tory a ~~pro~~ nepřítel anglického násilného panství ve své vlasti. Udělal studijní cestu Německem, aby získal přehled zvláště o nacionálně socialistickém školství. K hrdelství k Německu bylo otevřené a cestné.

Pan K. R. G. Som-Kinson:

Adresa: Whiteville, Kidderminster, England
(Kings College, Cambridge).

Přijel do Německa, aby si informoval o obrovském stavu věcí ve nacionálně socialistickém Německu. Všechna sociální a výchovné zařízení udělalo na něj velký dojem. Zasazoval se o porozumění mezi oběma státy bez války, zvláště také o navrácení kolonií Německu.

H. Pauline Braweld:

Adresa: Low Wood, Woldingham, Surrey

Velmi živě se zajímala o „vlnové" Německo. Jejím přáním byla společná cesta Anglie a Německa a odebrání sociálních nemocí v její vlasti.

genstrasse 30, tel. 870830, stále otevřeno, pouliční dráha 51,57,76,79, autobus A 17, S - dráha Grunewald.

B/ Landesjugendring (Haus der Jugend) (zemský kroužek mládeže - dům mládeže) Beli - Steglitz, Arno-Holzstrasse 10, tel. 724319, pondělí až sobota 9 - 22 hodin, pouliční dráha 40, podzemní dráha Breitenbachplatz, S - dráha Steglitz.

BAL/ Ring politischer Jugend (Clubhaus) (Kroužek politické mládeže - klubovní dům), Berlin - Steglitz, Humboldstrasse 26, telefon 725372, denně 18 - 23 hodin, mimo středu. Pouliční dráha 44,73,77,78, autobus A2,A17,A32,A33.

Chceme přispět k tomu, abychom prokazovali až do dne osvobození solidaritu svobodného Německa se všemi lidmi, kteří trpí pod sovětským režimem.

Pracovní sdružení WOH:

P. James Maitland:

Adresa: New College, Edinburgh

Byl přesvědčený škot, v Německu studoval theologii. Odmítal předsudky německých theologů proti zavedení nacionálního socialismu. Byl nepřítelem plutokratického panstva v Anglii, přál si přátelskou shodu mezi Anglií a Německem.

P. John Malcolm

Adresa: 22, Chalmers Street, Edinburgh

Studoval v Německu theologii. Přijímal s otevřenou všechny novosti nacionálsocialistického Německa.

Sl. Jean Drummond:

Adresa: 61, Shootershill Road, Blackheath, London, SE 3

S pochopením a nadšením prožívala svůj čas v Německu. Domů se vrátila jako přítel německé kultury a života.

Sl. Dorothy Jaories:

Adresa: Braeside, Moffat Road, Dumfries, Skotsko

Přesvědčená Skotka. Viděla v Německu vzor pro sjednocení ve své vlasti. Byla vždy pro přátelství mezi oběma zeměmi, a pro větší porozumění Anglie vůči ~~[illegible]~~ Německu.

ství. Na c stu do ČSR měl dostat kompletní falašné doklady a podle jeho vlastního sdělení měl být do ČSR dopraven vzdušnou cestou. Zpráva o pobytu S a l a j k y v ČSR je z března 1950, kdy začal získavat různé osoby. Zprávy měly být doručovány pomocí mrtvých schránek. Koncem dubna 1950 měl S a l a j k a přinést do Brna několik vysilaček. V roce 1950 odvedl do Rakouska manželku i s dítětem a do ČSR přestal docházet. V Rakousku se vypracoval na řídícího orgána. / poznatky z r. 1950/. Podle zprávy z r. 1950 - 51 měl být Jaroslav S a l a j k a důstojník IS, hlavním činitelem pro špionáž proti ČSR. Měl krycí jménl L u d v a, doklady na jméno Johan S l í v a . V těchto zprávách se také uvádí, že má anglickou státní příslušnost a anglický pas na jméno Schneider. Jeho kancelář měla být ve Vídni III, Sebastianplatz 7 a byt buď Schönbrunnbaracks nebo XIII. okres Hietzing Parkhotel.

F a j k o š (Miroslav - Martin) - V roce 1950 bydlel F a j k o š ve Vídni VIII, Siebensterngasse, hotel Kugel 3, III. poschodí, č. dveří 37. Před tím bydlel v Grazu. Fajkoš sháněl pro Pláňavu typy. Prvním typem byl Zdeněk P o l á k z Boskovic , který měl jít do ČSR přes Mikulov. Do ČSR poslal prostřednictvím důvěrníka dopis pro Vlastu P u d í l k o v o u, úřednic ve Frenštátě pod Radhoštěm, Mlýnská 1009 .
Fajkoš měl vybudovanou agenturní síť v Ostravě, která však byla nevýkonná. Žádal, aby další ze spolupracovníků P l á ň a v y, Jaroslav H o r a, se nezabýval šmelinou, ale fungoval jako spojka. Fajkoš Chodíval k P l á ň a v o v i na porady, které se konaly u něho v bytě.

Oldřich K o k o r s k ý : pracoval v ČSR jako orgán Stb na KV Stb Brno a měl hodnost št. strážmistra. Narodil se 3.6.1924 v Brně. V létě 1949 uprchl do Rakouska, do Vídně. Ve Vídni bydlel nejprve v okrese V, Ziegelofengasse 37. Později bydlel v pensionu ve Wäringetstrasse. Ve Vídni se hlásil u IRO, chtěl se dostat do západního Německa do Ameriky. Ve Vídni jej podporovali příbuzní ~~xxxxxxxxxxx~~ Fritz a Marie S o c h o rov i. Jeho rodiče se jmenují Josef a Anděla. Jeho manželka byla německého původu a žil s ní v neshodě. Ve Vídni žil s Otylií M ü c k o v o u Z Brna as Irenou P r ů š o v o u , která mu dělala kurýra mezi Mnichovem a Vídní. Po svém útěku do Rakouska navázal spojení s P l á ň a - v o u a předal mu seznam všech příslušníků Stb a ŘNB v Brně z doby před 1. lednem 1949. Popsal mu funkci orgánů Z , uvedl jména, bydliště, pracoviště lidí a jaký mají poměr k lid.dem.zřízení.

Angličané a anglické firmy označené SD jako německu přátelské ~~(deutschfreundlich)~~ ~~protiněmecké~~ (11.11.1940).

~~11.11.1941~~ ~~Opoly.~~

(+) Leslie Chaser : Hill Court, Wimbledon, SW 19
Charles Danks : 7 York Lodge, York Road, Sutton
John Siberee : Trevens, Burntwood, Road Sevenoaks, Kent

C. B. Dyer : Rutland, (12), Duvstone Road, Davy-~~Urmston b/ Manchester~~ hulme, Lanc. Železniční stanice: Urmston (záp. Manchesteru)

Martin Harvey : 1 Grangethorpe Road, Urmston b/ Manchester. Paní, Hilola roz. Dyer (dcera shora uvedeného Dyera)

Alf Walker, i./Fa. John Walker, velkoobchodník drogami, Manchester

sl. Kirkpatrik, Manchester, učitelka

p. Leigh - Manchester, soudce. Paní L. roz. Podeusové z Wismar je rozené Weiuka.

sl. Catherine Griffiths - 22 High St. Prolkheli Sev. Wales.

Vereiniging Politischer Ostflüchtlinge e.V.

B/ Sdružení politických uprchlíků z východu, dřívějších vyhnanců - VPO, se zaopatřovacím místem - útulkem (Betreuungsstelle) pro politické uprchlíky z východu, s místem, kde se vydávají dobrozdání (Gutachterstelle) pro úvěry uprchlíkům, lékařským výborem, Berlin-Grunewald, Hohen-Zollerdamm 81, tel. 854971, pondělí až pátek 10-14 hod., sobota 10-13 hod., pouliční dráha 51,57, autobus A10, s- dráha Hohenzollerdamm.

Organisace mládeže:

B/ Amt für Gesamtdeutsche Studentenfragen (Úřad pro celoněmecké studentské otázky), Berlin Dahlem, Bachstelzenweg 29, tel. 766094, pondělí až pátek 9-17 hod., sobota 9-13 hod., pouliční dráha 40, autobus A1,A10, podzemní dráha Thielplatz.

B/ Arbeitsgemeinschaft für Jugenderförderung (Pracvní sdružení pro podporu mládeže), Berlin Steglitz, Arno-Holzstrasse 10, tel. 726569, pondělí a pátek 9-13 hod., sobota 13-17 hod., autobus A1,A16, podzemní dráha Breitenbachplatz, S - dráha Steglitz.

BL/ Deutsche Jugend des Ostens (im Berliner Verband der Heimatvertriebene. (Německá mládež z východu - v berlínském svazu z vlasti vyhnaných) Berlin, Charlottenburg, Kaiserdamm 83, tel. 920191, pondělí až pátek 9 - 22 hod., sobota 9-13 hod., pouliční dráha 75, autobus A10, S - dráha, Witzleben.

BAL/ JEF Sektion Berlin (Europa-Jugend), Berlin, Grunewald, Hagenstrasse 30., tel. 870830, stále otevřeno, pouliční dráha 51,57,76,79, autobus A 17, S - dráha Grunewald.

BAL/ Haus der Zukunft (dům budoucnosti), Berlin, Grunevald, Ha-

24

pí Schmidt Ltd., 41 Charlotte St. Tottenham Court Rd. London W1. Německý hostinec a jídelna.

firma Stilp & Leighton Ltd. 9/13 Fenchurch Buildings, Fenchurch St. London E.C. 3. Lodní agenti a j. „Hamburg-Süd".

firma Simpson & Godlee Ltd. Manufactures a Calio Printers P.O. Box 574. 28 Quai St. Manchester

ing. Smeeton, London, Victoria-Street 4

(++) mrs. Becket Lady's Army v. ~~Army~~ Novy Club St. James Street, London manželka vrchního soudce, členka Fashist League (Leese), již několik let činná jako propagatorka nacionálsocialismu

B/ Staatsbürgerinnen-Verband (svaz občanek států) Berlin, Charlottenburg, Berlinerstrasse 153, tel. 344994, pondělí až pátek 9-17 hodin, sobota 9-14 hod., pouliční dráha 44,55, uatobus A1, podzemní dráha Knie.

B/ Untersuchungsausschuss Freiheitlicher Juristen (vyšetřovací výbor svobodných právníků) s poradnami pro správní zaměst - nance pro hospodářské, daňové, právní a pojišťovací otázky, technickou inteligenci, zemědělské a lesní právní otázky, dráhy a pošty, pro lékaře v právních otázkách, referát pro ženy. Berlin-Zehlendorf-West, Limastrasse 29, tel. 846323/24/, pondělí až pátek 9 - 13 hod., sobota 9-11 hodin.

Hilfskommittee (Pomocné komité), pro politické vězně, Berlin, Zehlendorf - West, Lindenthaler Allee 5, tel. 846323, pondělí až pátek 9-16 hod., sobota 9-13 hod., autobus A3, dráha podz. Krumme Lanke, S - dráha Zehlendorf- West.

Vereinigung für kulturelle Hilfe e.V. (Sdružení pro kulturní pomoc bývalým vyhnancům) s knihovnou "východ", pondělí až sobota 9 - 19 hodin.

BAL/ Poradna pro svobodné vychovatele (Freiheitliche Erzieher), pondělí až sobota 9 - 17 hodin, Lékařská poradenská služba "Východ", středa, čtvrtek a sobota od 15-17 hodin.

Balíčková pomoc "Východ", pondělí až pátek 9 - 17 hod., sobota 9 - 13 hod., Berlin Halensee, Kürfurstedamm 106, tel. 979922/23, pouliční dráha 76,79, autobus A4, A10, S-dráha Halensee.

BAL/ Potsdamer Platz (Čítárna na Potsdamském náměstí), Berlín Fiergrten, Eichhornstrasse 1., tel. 244174, pondělí, úterý, čtvrtek, pátek od 10-17 hod., středa a sobota 12-19 hod., pouliční dráha 67,73,74, podzemní dráha a S-dráha Potsdamer Platz.

prof. dr. von Müller, Karl Alexander

(***) <Nar. 20.12.1882 v Mnichově, vystudoval na universitě v Mnichově a Oxfordu (Rhodes-Stipendium), universitní prof. na universitě v Mnichově, ~~od~~ r. 1929-1935 vedoucí stř.-osl. institutu v Mnichově, 1936-1944 prezident Bavorské akademie věd, dopisující člen akademie věd ve Vídni a v Berlíně. Bydliště: Rottach-Egern (Hor. Bavorsko), Fürstenstr. 118>

Sir Barry Domvile (*) <Nar. 1878, jeho mladší bratr byl von der Heydte. Zastával význačné funkce, 1912-14 asistent sekretaře výboru obrany impéria, tlo r. 1919 byl ve velitelství kract. loďstva, 1920-22 ředitel člen. oddělení admirality, 1922-25 něč. štábu středozemního loďstva, 1927-30 ředitel nemoč. výzvědného oddělení, 1931-32 velitel 3. křižníkové eskadry ve Středomoří, 1932-34 prezident kral. námořní koleje v Greenwich a ~~vc~~ jako viceadmirál velel válečné škole.
Adresa: Robin's Tree, Roehampton Vale, SW 15; telefon - Putney 3830; klub Royal Yacht Squadron (Cowes)>

~~Klub:~~

C.E. CARROL (**) <Nar. 1896 v Austrálii, studoval v Basileji a v Curychu; spisovatel a vykladatel. Je vydavatelem m.j. Anglo-German-Review, přispívá do mnoho i zahran. tisku. Zajímá se zvláště o zahraniční politiku.
Adresa: White Cottage, Tilehurst, Berks; telefon: 67123; klub: Roy Empire Soc.>

O r g a n i s a c e :

B L / Berliner Landesverband der Heimatvertriebenen (zemský svaz vyhnaných z vlasti).
Berlin - Charlottenburg, Kaiserdamm 83, tel. 920191, pondělí až sobota 9 - 20 hodin, pouliční dráha 75, podzemní dráha Kaiserdamm, S - dráha Witzleben.

B/ Bund der Verfolgten des Naziregimes (BVN), (Svaz pronásledovaných z nacistického režimu). Berlin - Charlottenburg, Momsenstrasse 27, tel. 320132, pondělí až pátek 9 - 17 hodin, sobota 9-13 hod., pouliční dráha 3,44,60, dráha S Charlottenburg.

B/ Europa-Union Berlin; Berlín, Wilmersdorf, Bleibtreustrasse 32, tel. 916533, pondělí až pátek 10 - 16 hod., sobota zavřeno, pouliční dráha 76, podzemní dráha Uhlandstrasse, S - dráha Savignyplatz.

B/ Kampfgruppe gegen Unmenschlichkeit (bojová skupina proti nelidskosti) s poradenskými službami pro politické vězně, ohrožené, Volkspolizei (lid. policii), Berlin, Nikolassee, Ernst-Ringstrasse 2, tel. 84,43,46 a 84,46,73, pondělí až pátek a sobota 9 - 13 hodin, autobus A 3, S dráha Nikolassee.

B/ Poradenská služba pro uprchlíky, Berlin, Charlottenburg, Messedamm 8., tel. 920708, pondělí až sobota 9-16 hod., pouliční dráha 75, podzemní dráha Kaiserdamm, S - dráha Witzleben.

B/ Kongres für Kulturelle Freiheit (Kongres pro kultůrní svobodu Berlin, Zehlendorf, Schmarjestrstrasse 4., tel. 846158, pondělí až pátek 9,30 - 17 hod., sobota 9,30-12 hodin, autobus A1,A3,A18.

B/ Liga für Menschenrechte (Liga pro lidská práva), Berlín, Hallensee, Kurfürstendamm 71, tel. 97,56,35, pondělí až pátek 10-18 hod., sobota 10-13 hod., pouliční dráha 76,79, autobus A1,A10, S - dráha Halensee.

Osoby z řad Němců, pomocí kterých byl opatřován materiál ~~pro~~ pro Anglii pro připravovanou německou invazi.

Dr Büchsenschütz – člen NSDAP, starý oportunista a lumpenproletář. V r. 1940 byl vedoucím školy ve Westfálsku, ~~V r. 40~~ bydlel v Herdecke, Bismarckstraße 2. Mluví perfektně anglicky a francouzsky, Anglii a Francii znal z vlastní zkušenosti.

Bräuning Elisabeth, členka NSDAP, nar. 14.8.1889 ve Frankfurtu n/Moh. V září 1940 okresní vedoucí žen v Lipno (Úsek SD Thorn). Bräuningová se zdržovala od 11.8.34 až do listopadu 1938 v Londýně. V červnu 1939 jela opět do ~~Anglie~~ Londýna ale musila po 5 denním pobytu odejet z politických důvodů. V Anglii byla organizační vedoucí ženského sektoru Vel. Británie. V září 1940 prohlásila, že je ochotna k opětovnému nasazení v Londýně a že je vhodnou připravena být na neomezenou dobu k dispozici RSHA. Bräuningová mluví perfektně anglicky, zná velmi dobře Anglii, má mimořádné organizační schopnosti.

(4) Prof. von Müller Karl Alexander – před r. 1934 jako stipendista (Rhodes-Stipendial) v Oxfordu. ~~(824)~~ ***

Dr. Kress – do r. 1939 lektor „Německé akademie" v Londýně

Dr. Wirsing – spolupracovník SD pro otázky Foreign Office ~~(742)~~?

gen. Haushofer – znalec pro arab. egyptské a indickou otázku (kolonie)

čs. amnestie Táborka, který byl v dubnu 1952 ve velmi nízkých poměrech v Bad-Aussee. Pracoval v té době jako pomocný oštětník v klášteře. Emigrovat nemůže, protože byl určitou dobu Američanům pro podezření ke ~~špionáži~~ spolupráce s Francouzkou špionáží uvězněn. Již koncem r. 51 ho navštívil a ke spravodajské spolupráci vyzval Gehlenův spolupracovník Dr Wanl. Táborek jeho nabídku odmítl, neboť se bojí špionážní činnosti. Umluvil však Dr. Wanlovi, aby získal pro spolupráci čsl. uprchlíka Karla Čurka, který bydlel tehdy v Innsbrucku. Dr Wanl poslal Čurka několikrát do ČSR. Čurk tvrdí Dr Wanlovi, že má nějaké styky k bývv. ministru nár. obrany Svobodovi v ČSR, kterých chtěl Dr Wanl využít. V dubnu 1952 byl Čurk v Salzburgu.

nedne úsek 150 stran (O Čurkovi musí být ještě poznámky)

Jiným spolupracovníkem Gehlenovy špionáže v Rakousku byl v červenci r. 1952 jistý Dax, býv. SA-Brigadeführer. Bydlel v té době v Prien-Chiemsee, připravoval se však na přestěhování do Mnichova, kde chce křtít nějakou obchodní firmu, zřejmě kamuflovanou rezidenturu Gehlenovy špionáže.

Z Mnichova jezdil do Rakouska v té době Gehlenův agent Hans Schönbeck. V červenci 1952 byl v Salzburgu, kde jednal s Thurn-Taxisem, který přijel rovněž do Rakouska.

Začátkem r. 52 měla Gehlenova špionážní síť již jmenovaných ~~tyto~~ ještě tyto nové řídící orgány:

Reichard - znalec pro otázky Blízkého Východu, r. 1940 při skupině DNB (tzv. zpravodajská kancelář) v Římě

Schmitz - znalec pro otázky Blízkého východu, r. 1940 korespondent MNN v Ankaře.

dr. Valjavec - znalec Balkánu - spolupracovník SD-Leitabschnitt Mnichov, velmi dobrý odborník pro otázky jihovýchodu a znalec anglických spojení na Balkán

Heckel - biskup, poradce o anglic. církevních otázkách, r. 1940 v Říšském církevním ministerstvu v Berlíně

Dr Michael - znalec Anglie, r. 1940 u MNN Mnichov

Dr Dr Stuart Donald - redaktor jihoněmecké „Sonntagspost" a SS Führer v SD; odborník pro muzejní a liskové otázky.

Dr Zotter - r. 1940 důvěrník SD v Grazu, zaměstnal služebně SD jedním Angličanem Victorem Adamsem, který mohl případně nasazení SD v Anglii poskytovat SD cenné informace.

Dr Krause - vedoucí lisbonského odd. říšského ministerstva věd, výchovy a umění. V dopise se zmiňuje RSHA nabízí spolupráci SD. Odvolává se na svůj 4 letý pobyt v Anglii a znalosti poměrů v Londýně.

Heinz Lammel - ~~bez poznatků~~ pracoval pro Gehlena již v r. 1951

Dr Zauman - — " — bez poznatků

Dr Pfaifer - v r. 1945 člen štábu Gehlena - skupina Hell nad Ungarn

Dr Warnke - zr. jméno Wernekrah, měl úkol do r. 1952 činnost proti ČSR, v Rakousku řídil skupinu Pekelského.

J. Wolf-Čaj-Langrož - pracoval do r. 1951 ve skupině Hell - nasazen dr Warnkem

von Bonhard - kr. jméno Ernst Geiger, byl zatčen z vedení výzvědného v Berlíně. pracuje jako odposlouchač ve Wellsu

Dr Alchylaja - bez poznatků

Wolfgang Menzel - spolupracovník, pracuje na ústavu schůzovatelů pro uprchlíky v Mnichově

Gustav
ing. Haagen - v dubnu 1952 rezident Gehlenovy špionáže v Rakousku, bytem Salzburg, Morzgerstrasse 16, tel. 27326. Je ve spojení s Dr Ohlendorfem a Thurn Taxisem.

Ant. Doslál - jeho zpravodajská činnost pro Gehlena v Rakousku byla různou - jinak provádí obranný činnost. Ve Vídni pro něj pracuje Reinl, býv. člen SD z Berlína.

Heinz Grolich - provádí obran. činnost, v r. 52 provádělo kontrašpionáž mezi čsl. uprchlíky v Linci

Josef Urban - velení pro Rakousko ve Vídni - řídí službu proti ČSR v Rakousku

50

Tyto obrázky ve vzorku byly již uveřejněny
1, 22, 40, 67, 68

Tyto obrázky ze vzorku byly již jednou fotografovány ovšem nevím kdo a z čeho něco uveřejněno

1, 6 až 14, 18, 28, 29, 37, 40, 41, 64
66, 68, 67, 71

Detaily chybí nebylo tedy fotiti?

~~?. 2, 3, 24, 36~~

pro Brno

12, 11, 22, 68, 67, 40, 24, 1, 3, 36, 2, 24,

Zvláštní zpravodajství ČTK 9 Tajné!
20. 6.1954 19,50

Referát o projevech amerických senátorů a poslanců u příležitosti washingtonského kongresu Američanů slovenského původu.

ŘÍM slovensky 14.30 zkráceno

1 Obsah nedělní aktuality informuje posluchače na Slovensku o recepci u příležitosti washingtonského kongresu Američanů slovenského původu. Přinášíme slíbený referát o projevech některých amerických senátorů a poslanců. Jako prvý hovořil Edward BONIN poslanec americké republikánské strany. Týž je po otci Polák, po matce Slovák. V projevu zdůraznil co vše vykonaly a mohou vykonat národnostní skupiny pro Ameriku. Vyslovil přesvědčení, že i slovenský národ se zbaví bolševické metly a dočká se svobody. BONIN je členem poslaneckého výboru, který vyšetřuje nelidskosti, páchané bezbožnými komunisty na ujařmených národech a zde mohl poznat i slovenské bolesti. Otrokáři středoevropských národů musí být smeteni a tyto národy musí znovu povstat ve své nezávislosti. - Senátor BURKE hovořil o činnosti Slováků v CLevelandu a jejich spolcích. Slovenský národ si zasluhuje pozornost proto, že není ve světě tak tvrdých protikomunistů, jakými jsou právě Slováci. Jeho projev je zadostiučiněním slovenským demokratickým vlastencům a je odpovědí podlým pomluvačům. Vy, Slováci, mějte na paměti, že je vaší povinností povzbuzovat slovenský národ, aby bojoval za svá práva.

So

vrá

RUDÉ PRÁVO 24. XII. 1954

Hitlerův agp. imperialismu

VČERA HITLEROVSKÁ, DNES ADENAUEROVSKÁ TAKTIKA:

Politika výboje halená do beránčího roucha

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Obhájci a prosazovatelé londýnských a pařížských dohod ve Francii a v ostatních západních zemích se všemožně snaží udělat z černého bílé. Tváří v tvář pobouřenému veřejnému mínění, které protestuje proti obnově nacistické wehrmacht, ujišťují o míru milovnosti západního Německa.

Adenauerovi ministři se sice občas zapomenou a s drzou upřímností prozradí, jaké jsou skutečné plány bonnských revanšistů, (na př. volání po anexi Alsaska-Lotrinska), ale jinak se bonnské oficiální kruhy rovněž účastní této zastírací komedie, která má oklamat lid západních zemí. Dušují se svou mírumilovností vůči Západu, svou dobrou vůlí k spolupráci, horují pro rozšiřování vzájemných styků. Do Francie i do jiných západních zemí jezdí západoněmečtí hospodářští odborníci a představitelé západoněmeckého průmyslu, aby jednali »o konkretních formách spolupráce«. Na př. v říjnu t. r. dlel v Paříži předseda Svazu německého průmyslu Fritz Berg v doprovodu člena správy Mannesmannova koncernu Pohla, aby jednali o společné francouzsko-západoněmecké výrobě zbraní.

Neškodí připomenout v této souvislosti, že i hitlerovci sahali v období před druhou světovou válkou ke stejné taktice, když jim šlo o to, uspat bdělost národů, aby je pak snáze mohli ovládnout a porobit. Také oni halili svou výbojnou politiku do beránčího roucha, byli hlasateli »spolupráce«, podnikali »přátelské návštěvy« do západních zemí.

Tajné archivy nacistické špionáže vydávají dnes svědectví, co se za touto »spoluprací«, za těmito »návštěvami« skrývalo.

Nacisté nepřijížděli do Paříže obdivovat Eifelovu věž a do Londýna westminsterskou katedrálu. Byli velmi »všímaví« ke všemu, o čem předpokládali, že by mohlo posloužit k uskutečnění jejich výbojných plánů. A pak psali svá hlášení Sicherheitsdienstu.

V archivu nacistické špionáže je na př. založen dopis, který psal Reichssicherheitshauptamtu vedoucí tiskového oddělení nacistického ministerstva pro vědu, výchovu a lidovou osvětu dr. Krause. Sděluje, co považuje za »hodné pozornosti Sicherheitsdienstu« ze svého pobytu v Londýně.

Zdůrazňuje přitom, že se jeho zkušenosti »omezují především na kulturní pole«, avšak hned v dalším je vidět, že nacisté pojímali toto »kulturní pole« značně široko. Dr Krause se totiž podrobně zabývá cizineckým oddělením anglického ministerstva vnitra a upozorňuje, že jsou tam k disposici seznamy asi 75.000 emigrantů ze »sféry Velkoněmecké říše«. — Pro potřeby připravovaných invasních jednotek do Anglie udává dr. Krause adresy a umístění emigrantské centrály, domu židovské organisace a j. V závěru dopisu navrhuje prohledání arcibiskupského paláce v Canterbury a kanceláře kardinála Hinsleye, kde jsou prý zajímavá akta, která ukazují spojení církve s britskou genossin Marie-Elisabeth Bräuning«, která žila v Anglii v nenápadné funkci jednatelky ženské organisace a nyní »považuje za velmi cenné, aby byla opět nasazena v Londýně«. SS Hauptsturmführer Seibert upozorňuje spěšným telegramem na možnost použít docenta fakulty zahraničních věd v Berlíně Haushofera, vzhledem k jeho »spojením, znalostem osob a zařízení v Anglii«.

Docent Haushofer jistě vystupoval za svého pobytu v Anglii v masce hloubavého vědce, plného zájmu o německo-anglickou spolupráci a výměnu kulturních statků. Avšak konečný cíl jeho »přátelských styků« byl stejný jako u všech ostatních: špionáž, příprava k zotročení Anglie nacisty.

Jak si nad tímto dokumentem nevzpomenout na současný »Werkstudentenprogramm«, který vznikl z podnětu západoněmeckých úředních míst? Pod jeho pláštíkem a za podpory anglických vládnoucích kruhů a úřadů se provádí vzájemná výměna technického dorostu mezi Anglií a západním Německem. Zdali pak vědí o této akci prostí angličtí občané? O podobných výměnách před r. 1940 rovněž hovoří nacistické materiály špionážních archivů. Jejich účelem bylo dosáhnout co největšího počtu legálních agentů pro práci v Anglii, a anglické studenty v Německu ovlivňovat tak, aby se stali spolupracovníky nacistické špionáže.

*

Četná fakta z poslední doby dosvědčují, že bonnští revanšisté mají už opět důkladně vybudovanou svou špionážní síť v západních zemích. Norimberský »Achtuhrblatt« psal už před rokem, že v anglickém tisku vycházejí rozhořčené zprávy o činnosti Gehlenovy služby, »jejíž agenti pracují nejen ve východním pásmu Německa, nýbrž i ve Francii, Italii, Anglii, Španělsku a v Egyptě«.

Hans-Joachim Geyer (krycím jménem Grell), jeden z agentů Gehlenovy špionážní organisace zatčených v poslední době v NDR, vypověděl, že se »ve Francii buduje rozsáhlá špionážní síť, vyzbrojená všemi technickými prostředky«.

Jiný agent Werner Haase (krycím jménem Heister) řekl rovněž, že »Francie byla těžiskem v práci špionážní organisace«. Podle jeho slov považují příslušníci organisace dosud Francii za »úhlavního nepřítele«.

Staří »francouzští specialisté«, kteří mají jako bývalí pracovníci nacistické špionáže na svědomí stovky životů francouzských vlastenců, byli v západním Německu povoláni opět »do práce«. Jedním z nich je na př. Leidl-Benzinger, který pracoval před válkou jako špion ve Francii a pak řídil špionážní úřadovnu v obsazené Paříži. Dnes je — jak vypověděli zatčení agenti — vedoucím generálního zastoupení Gehlenovy tajné služby v Karlsruhe.

Tyto skutečnosti, byť jen namátkou vybrané, volají k bdělosti lid západních zemí. Volají ho, aby neustal ve svém boji proti

politikou.

...Listujeme dále dokumenty nacistického archivu a nacházíme tam další a další hlášení o Anglii i o »odbornicích pro Anglii«, vhodných k »nasazení pro invasi«.

Vedoucí Sicherheitsdienstu — úsek Thorn opěvá ve svém dopise do Berlina »Partei-

uskutečnění londýnských a pařížských dohod, které mají zcela uvolnit ruce expansivnímu západoněmeckému militarismu! Volají ho, aby se nedal oklamat beránčím rouchem, do něhož pomáhají obhájci remilitarisace halit bonnským revanšistům jejich výbojné plány!

Der Reichsminister für Wissenschaft, Erziehung und Volksbildung

Der Leiter der Pressestelle

Dr. Krause.

Es wird gebeten, diese Geschäftszeichen und den Gegenstand bei weiteren Schreiben anzugeben.

Berlin W 8, den 20. August 1940
Unter den Linden 6

Fernsprecher: 11 00 50
Postscheckkonto: Berlin 144 00
Reichsbank-Giro-Konto
Postfach

An das

Reichssicherheitshauptamt,
Amt III A 1,
Berlin SW. 68
Wilhelmstr. 102/3.

Unter Bezugnahme auf den Besuch des SS-Hauptsturmführers Dr. Turowski möchte ich im folgenden aufzeichnen, was mir aus meinem Aufenthalt und meiner Tätigkeit in London während der vier letzten Jahre als der Aufmerksamkeit des S.D. in London würdig erscheint. Ich möchte dabei betonen, daß sich meine Erfahrungen in der Hauptsache auf das kulturelle Gebiet beschränken.

Ukázka dopisu, v němž dr. Krause sděluje Sicherheitsdienstu své »zkušenosti« z Anglie

Info 54

2.p

66 enaue-

rův svazem

o sj h svazů,

sch astnilo

žád ěmecka.

mnoho mladých Němců, zdůrazňuje se v nku,

"nyní říká, že pro Němce by bylo lépe, aby se pokusili sjednotit svoji vlastní zemi, než hledat bezpečí v rámci svazu západních mocností.

Tyto příznaky neklidu mezi obyvateli západního Německa přiměly americké činitele v Bonnu, aby věnovali více pozornosti tomu, co hovoří bývalí němečtí kancléřové." Je příznačné, že všechny tyto výroky otiskl časopis "United States News and World Report" - orgán amerických velkoprůmyslníků, který nemá žádný zájem na krachu Adenauerovy politiky.

hk/dl 209

iš /fis/z

Britská vláda zrazuje závazky zaměřené na upevnění míru

Po sovětské notě francouzské vládě, v níž sovětská vláda varovala před neslučitelností pařížských dohod s francouzsko-sovětskou spojeneckou smlouvou, obrátila se 20. prosince sovětská vláda na vládu Velké Britannie a upozornila ji, že politika britské vlády, jež vedla k podepsání a ratifikaci pařížských dohod britským parlamentem, v zásadě odporuje závazkům, které vzala na sebe britská vláda britsko-sovětskou smlouvou o poválečné spolupráci a vzájemné pomoci. Sovětská vláda upozornila, že ratifikace a uskutečnění pařížských dohod by nutně měla za následek zrušení této smlouvy. Neboť je jasné, že za těchto okolností by se stala britsko-sovětská smlouva jen zástěrkou, která má zakrýt skutečnost, že se britská vláda stala jedním z hlavních podněcovatelů protisovětského militaristického bloku, v němž je německému militarismu přiřknuta vůdčí role.

Nota sovětské vlády upozorňuje na nebezpečnou situaci, která vznikla v poslední době v Evropě v důsledku snah západních militaristických kruhů, mezi nimi i britských, rozvázat ruce západoněmeckým militaristům a obnovit západoněmeckou fašistickou wehrmacht v čele s hitlerovskou generalitou. Uskutečnění pařížských dohod by znamenalo podstatné zhoršení situace v Evropě, znemožnilo by mírové vyřešení německé otázky a nebezpečně by ohrozilo evropský mír povzbuzováním západoněmeckých militaristů, aby se opět pokusili o uskutečnění svých výbojných plánů. Ratifikace pařížských dohod by znamenala tvrdý úder usnesením, přijatým na sklonku války velmocemi na zabezpečení poválečného míru, tvrdý úder nadějím a požadavkům národů, aby mír byl udržen a upevněn.

Na to znovu důrazně upozorňuje sovětská nota z 20. prosince. Nota též jasně ukazuje, kde vězí příčina ohrožení evropského míru. Je to paktování západních monopolistických kruhů, včetně britských, se západoněmeckými revanšistickými militaristy, jejich zločinná snaha povzbudit německé zbrojaře k nové válce, která by se hodila honbě západních monopolistických kruhů za maximálními zisky, která by měla otevřít dveře jejich snaze po dosažení světovlády.

Tato agresivní činnost, namířená proti SSSR a dalším zemím mírového tábora, je v naprostém rozporu s platnými dohodami, uzavřenými mezi západními velmocemi a Sovětským svazem k tomu cíli, aby bylo znemožněno opětné tažení německých militaristů proti národům. Tím, že britské kruhy podepsaly a prosadily v britském parlamentě ratifikaci pařížských dohod, že vykonávají spolu s USA zvýšený nátlak na další státy, aby ratifikovaly pařížské spiknutí proti míru, pošlapávají usnesení britsko-sovětské spojenecké smlouvy z r. 1942, zaměřené na obranu proti útočnosti západoněmeckých militaristů, na obranu míru. Sovětská nota z 20. prosince obsahuje důraznou výstrahu, že v případě uskutečnění pařížských dohod britské vládní kruhy ve skutečnosti udělají škrt přes britsko-sovětskou spojeneckou smlouvu. A v důsledku toho, jak se praví v sovětské notě, nezbude sovětské vládě nic jiného, než předložit presidiu Nejvyššího sovětu SSSR návrh na zrušení spojenecké smlouvy mezi oběma zeměmi.

Důrazné varování obsažené v sovětské notě z 20. prosince je novou významnou akcí sovětské politiky, usilující o upevnění přátelských vztahů mezi státy, o zajištění míru. Jasnými slovy odhaluje dobrodružné počínání západních monopolistických kruhů. A znovu tak přispívá k mocnému boji národů za zmaření úkladů namířených proti míru, které představuje současná politika západních vládních kruhů, mezi nimi i britských.

Na moskevské konferenci a v Deklaraci, přijaté účastníky konference, bylo nad slunce jasněji ukázáno, že pokusy ohrozit bezpečnost mírového tábora, jsou odsouzeny ke krachu. Síla mírového tábora, v jehož čele stojí nepřemožitelná velmoc Sovětský svaz, [illegible] tak ohromná, že je s to odrazit a rozdrtit každého případného útočníka. Britské vládní kruhy pošlapáváním spojenecké smlouvy se Sovětským svazem se však dávají na nebezpečnou cestu oslabování a ohrožování vlastní bezpečnosti, mírového života britského lidu. Rozbitím sovětsko-britské spojenecké smlouvy se britské kruhy vzdávají nejosvědčenější záruky proti hrozbě, kterou i pro Velkou Britannii představují agresivní choutky západoněmeckých revanšistů, toužících po odplatě za porážku ve druhé světové válce.

Nelze zapomenout, že, podobně jako nyní, i před druhou světovou válkou britské vládní kruhy kryly a napomáhaly růstu moci německých militaristů a Hitlera. A byl z toho útok vedený i proti Britannii, Dunkerque, strašné nálety na britské ostrovy, zkáza způsobená hitlerovskými V1 a V2, zničené Coventry, přímé ohrožení svobody a existence britského lidu. To byla cena, kterou musel britský lid zaplatit za proradnou předválečnou politiku vládních kruhů. Sovětský svaz zachránil svobodu britského lidu rozdrcením hitlerovských armád na východě. Sovětský lid se ukázal jako největší přítel britského lidu, jako věrný dodržovatel spojenecké smlouvy, který se nerozpakoval položit nejtěžší oběti, aby pomohl Velké Britannii setřást se šíje ruku vraha. Třeba připomenout prosbu Churchilla, zaslanou J. V. Stalinovi, v níž žádal, aby sovětská vojska zachránila britská i americká vojska ohrožená hitlerovským útokem v Ardennách v lednu 1945. Sovětská ofensiva, zahájená na východní frontě, zachránila britská vojska před zkázou.

Věrně stál sovětský lid po boku lidu Velké Britannie v boji proti nacistickým útočníkům. Sovětský lid je rozhodnut věrně dodržet i v budoucnu své závazky na obranu míru, závazky plynoucí ze spojenecké smlouvy, zajišťující »společná opatření, aby odvrátil možnost nové agrese Německa nebo kteréhokoliv ze států, který se spolu s ním zúčastnil agrese v Evropě«. Této záruky bezpečnosti Velké Britannie se nyní britské kruhy vzdávají a naopak činí vše možné, aby povzbudily choutky německých militaristů k novým výbojům, k nové válce. Počínání britských vládních kruhů, které se znovu otevřeně uchylují k proradné a dobrodružné politice období před druhou světovou válkou, které tleskají Churchillovu výroku, že již za války shromažďoval německé zbraně a snil o společném boji s německými fašisty proti SSSR, je v naprostém rozporu se zájmy britského lidu.

To nezastře žádné předstírání o jakýchsi »zárukách«, které si prý západní velmoci dávají proti agresivním choutkám západoněmeckých militaristů. Je třeba si vzpomenout, že v Mnichově ubezpečoval představitel německých militaristických kruhů Hitler západní představitele, že jeho požadavky jsou obráceny jen a jen na východ, proti ČSR, a přesto následoval i útok na Francii a Velkou Britannii. Žádné záruky neexistují mezi kapitalistickými státy, kde jednotlivé monopolistické kruhy jsou ovládány jen a jen svými vlastními zájmy, svou honbou za maximálními vlastními zisky, za vykořisťováním druhých národů. Zárukou je jedině kolektivní zajištění evropské bezpečnosti, dodržování závazků velmocí, zaměřených na udržení míru.

Sovětská nota z 20. prosince je další výstrahou, aby západní velmoci upustily od nebezpečných pokusů strhnout vývoj událostí v Evropě na tu cestu, kterou se ubíraly před druhou světovou válkou. Je novou významnou výzvou, aby evropské státy se daly na mírumilovnou cestu zajištění své bezpečnosti a míru systémem kolektivní bezpečnosti, společnými opatřeními všech evropských států.

Sovětská nota má tak opět plnou podporu všeho československého lidu, který si přeje žít v míru se všemi evropskými národy. Dodržovat závazky mezi velmocemi, směřující k upevnění evropského míru, dohodnout se na systému evropské kolektivní bezpečnosti, zmařit úklady proti míru, které představují pařížské dohody a remilitarisace západního Německa, takové jsou důrazné požadavky našeho lidu. Naše národy vybízejí všechny národy, včetně britského lidu, k ještě usilovnějšímu boji za uskutečnění těchto požadavků. Činí tak v pevné víře, že je v rukou lidu prosadit je a zajistit mír.

(RP)

[illegible] soudit to i ono.« Kdosi se uchichtl. Ale panu Chocholouškovi to neušlo. Hotovil se k úderu [illegible] a jak se všichni jmenují, myslí, že jsou duchaplní a chytří . . .

MIROSLAV MOTL

Krátce z tělovýchovy a sportu

■ **Dynamo Pardubice—Ústřední dům armády 9:2 (4:1, 4:1, 1:0). Přátelské hokejové utkání hrané v úterý večer na zimním stadionu v Pardubicích před návštěvou 1500 diváků. Mužstvo pardubického Dynama nastoupilo již v úplné sestavě a po rychlé a technicky dobré hře zaslouženě zvítězilo.**

■ Dynamo Karlovy Vary—Sparťak Brno ZJŠ 7:2 (2:1, 4:0, 1:1). Přátelské hokejové utkání hrané v úterý večer v Karlových Varech před návštěvou 2000 diváků. Branky Dynama Karlovy Vary vstřelili: Náprstek 3, Matějíček, Šafránek, Koller a Zápotočný po 1, za Sparťak Brno ZJŠ Stemprok a Vala.

■ **ČSR B—Tatran Opava 10:3 (3:2, 4:0, 3:1). Československé reprezentační hokejové mužstvo B sehrálo v úterý přípravné utkání v Opavě, kde se střetlo na zimním stadionu v Opavě s Tatranem Opava, který byl posílen pěti hráči Baníka Vítkovice VŽKG. Branky za ČSR B vstřelili: Seiler 4, ing. Charouzd 3, Seiml 2 a Sekyra 1, za poražené dal dvě branky Drápal a jednu Vašat.**

■ Slovan Bratislava ÚNV—Sparťak Praha Sokolovo 3:6 (1:1, 2:3, 0:2). V Bratislavě přineslo přátelské hokejové utkání rychlou a zajímavou hru. Tři branky vítězů vstřelil Bacílek, dvě Zábrodský a jednu Prchal, za Bratislavu dal dvě branky Olša a jednu Zábojník.

■ **Uspořádáním mistrovství světa ve stolním tenisu 1955 bylo pověřeno Holandsko. Soutěž se bude konat od 15. do 24. dubna v Utrechtu a pořadatelé očekávají účast representantů ze 45 zemí.**

OZNÁMENÍ

Provoz elektrických drah, trolejbusů a autobusů bude dne 24. prosince 1954 upraven tak, že poslední vozy budou z koncových stanic odjíždět kolem 18 hod. Vnitřním městem projedou poslední vozy tramvají kolem 18.30 hod. Noční provoz na elektrických drahách nebude z pátku 24. prosince 1954 na sobotu udržován. Na Nový rok bude v časných ranních hodinách prodloužen noční provoz elektrických drah tak, aby navázal na denní provoz. Trolejbusový a autobusový provoz bude zahájen v 8 hod. ráno.

V poradně a studovně marxismu-leninismu v Praze se koná dnes ve středu v 18 hodin beseda vedoucích agitačních středisek, vedoucích agitačních kolektivů a agitátorů s členy redakce „Zápisník agitátora". K významu „Zápisníku agitátora" promluví člen redakční rady soudruh E. Rabyška.

Předpověď počasí na středu podle hlášení Hydrometeorologického ústavu: Oblačno až zataženo, přibývání oblačnosti od západu. V Čechách ojediněle sníh s deštěm, který se později dopoledne rozšíří i na Moravu. Před polednem, na Moravě k večeru, přejdou přeháňky za protrhávání oblačnosti a silného severozápadního větru. Denní teploty kolem 2 st., na Moravě 3—5 nad nulou, na horách sněžení. Ve čtvrtek bude oblačno, místy ještě přeháňky, denní teploty kolem 2 st., čerstvý severozápadní vítr.

DIVADLA

Národní divadlo: 19.00 Z pohádky do pohádky — **Tylovo divadlo:** 19.00 Ideální manžel — **Smetanovo divadlo:** 19.00 Fidelio — **Ústřední divadlo čs. armády:** 19.00 Hubička (AUS VN) — **Komorní divadlo:** 19.30 Večer tříkrálový — **Divadlo komedie:** 19.30 Škola pomluv — **Divadlo St. K. Neumanna:** 19.00 Chudý kejklíř — **Divadlo Na Fidlovačce:** 19.30 Mlynářka z Granady (premiéra) — **Divadlo Jiřího Wolkra:** 9.00 Sůl nad zlato — **Divadlo hudby:** 17.30 Večer se Zdeňkem Štěpánkem, 20.00 Gramofonové závody k Janáčkovu roku — **Ústřední loutkové divadlo:** 9.00 Zlatovláska — Ostatní divadla nehrají.

ROZHLAS

Praha I: Praha 470.2 m, Brno a Plzeň 314.7 m — **Praha II:** dl. vlna 1102.9 m, Praha 238.3 m (do 18.30 hod.), Praha 197.3 m (od 18.00 hod.), České Budějovice a Karlovy Vary 197.3 metrů. Zpráva o sjízdnosti silnic: Praha II 19.30 hod. (pondělí až sobota).

Středa 22. prosince

PRAHA I: 7.55 Školám — 8.05 Dechová hudba — 8.20 Zábavné melodie — 9.00 Populární sóla — 9.40 Lidové písně ze Slovácka — 10.00 Rozhlas pro školy — 10.35 Zvesela — 11.00 Půlhodinka pro ženy — 11.30 Slovenské lidové písně — 12.00 Na pomoc zemědělské praxi — 12.15 Chvilka harmonik — 12.50 Populární koncert — 13.15 Hudební obrázky — 13.40 Pohádka pro nejmenší — 14.30 Operetní půlhodinka — 15.00 Hrajeme první směně — 16.00 K. Weis: Scény z opery „Lešetinský kovář" — 17.00 Úspěchy vědy a techniky — 17.20 Mládež světa — 17.40 K příjemnému podvečeru — 18.30 Na kalcouskym bále v Poniklé — 18.50 Píseň týdne — 19.30 Beseda rozhlasových novin — 20.00 Hudba pro radost — 20.30 Rozhlasová universita — 21.05 Hilmarovský orchestr — 21.20 Mezinárodní komentář — 21.30 Koncert na přání posluchačů — 22.20 Komorní dílo A. Dvořáka — 22.00 K tanci i poslechu — **PRAHA II:** 19.00 Stalin hudebním umělcům — 19.30 Umělecký vojenský soubor Praha — 11.00 Deset maličkostí. Taneční hudba — 11.30 Mocnost pekelná. Četba — 12.00 Zábavná hudba — 12.50 Ústřední hudba čs. armády — 13.15 Krásy mistrů — 14.00 Na přání mladých posluchačů — 14.30 Hudební besídka pro starší děti — 15.00 Hrajeme první směně — 16.10 Koncert bulharských solistů — 17.00 Dárek před vánoci — 17.30 Nacvičujeme na I celostátní spartakiádu — 17.45 LKR II — 18.00 Z. Fibich: Dojmy z venkova — 18.30 Četba ze sovětského tisku — 18.40 K podvečerní pohodě — 19.30 Zpráva o sjízdnosti silnic — 19.35 Dechový orchestr — 20.00 J. K. Tyl: Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka — 21.40 K dobré pohodě — 22.00 Směs tanečních melodií — 23.00 Noční koncert.

A 35036 RUDÉ PRÁVO vydává Ústřední výbor KSČ. Řídí redakční rada. Hlavní redaktor Vojtěch Dolejší. — Redakce Praha 3, Na Florenci 13. — Administrace Praha 3, Na poříčí 30. — Telefon 24-98-51 a 24-75-51. Tiskne tiskárna RUDÉ PRÁVO, vydavatelství Ústředního výboru KSČ. Praha. — Rozšiřuje poštovní novinová služba. Objednávky přijímá každý poštovní úřad i doručovatel. Předplatné poštovní novinovou službou Kčs 8.— měsíčně.

55

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Hitlerovci připravovali úplné pokoření západních zemí

RUDÉ PRÁVO

Oči celého světa jsou v těchto dnech upřeny k Francii, jejíž parlament jedná o ratifikaci londýnských a pařížských dohod — o tom, zda bude či nebude vzkříšen německý militarismus, zda dostanou či nedostanou do rukou zbraně ti, kteří mají na svědomí desítky milionů lidských životů.

Obhájci a prosazovatelé remilitarisace západního Německa se snaží všemožnými způsoby oklamat francouzské veřejné mínění. Pokoušejí se mu namluvit, že vytvořením nové wehrmacht nevznikne nebezpečí pro Francii, ba dokonce tvrdí, že uskutečněním londýnských a pařížských dohod bude zajištěna bezpečnost Francie.

Věru, prapodivná logika, z níž čouhá na všechny strany klam a lež.

V západním Německu si leští nacističtí generálové své rytířské kříže, které dostali za tažení do Francie — a francouzský lid prý má uvěřit, že bude bezpečný, až se tito generálové opět postaví do čela svých jednotek.

Esesáci, kteří řvali na francouzských silnicích svou »Frankreichlied« — ... marschieren wir, marschieren wir nach Frankreich hinein — se veřejně organisují v západním Německu a netrpělivě čekají, až budou zavoláni pod prapory — a francouzský lid má uvěřit, že ne od nich, ale od lidu v zemích tábora míru mu hrozí nebezpečí.

Prosazovatelé remilitarisace se pokoušejí uspat francouzský lid báchorkami o »zárukách«, o »demokratičnosti« adenauerovců, ale přitom jim ti, o jejichž mírumilovnosti tak horlivě přesvědčují, sami kazí režii hry.

Bonnský ministr pro celoněmecké otázky Jakob Kaiser důrazně připomíná, že »jednotné Německo — je také ... Sársko a Alsasko-Lotrinsko«. Adenauerův ministr dopravy Seebohm volá: »Žádáme vrácení pradávných součástí říše — Alsaska-Lotrinska!« A bývalý hitlerovský generál Friesner říká na plná ústa, s prušáckou drzostí: »Jakmile budeme mít dvacet divisí, budeme mluvit s Francouzi jinou řečí!«

Jakou řečí se to chystají mluvit s Francií a se západními zeměmi vůbec bonnští dědicové Hitlera? Jaké jsou jejich plány?

Je snadno domyslit si to na základě plánů jejich předchůdců, o nichž hovoří dokumenty z tajných nacistických archivů.

*

Nelze se probírat bez odporu tajnými archivy nacistické špionáže. Vane něco hrůzného z té prušácké důkladnosti, ze systematičnosti, na niž si tolik potrpěli nacističtí barbaři, když šlo o to, co nejlépe zorganisovat jejich zločiny. Se stejnou systematičností postupovali v koncentračních táborech při selekci, kdy se rozhodovalo, kdo půjde na smrt hned a kdo až po měsících mučení. Se stejnou systematičností třídili brýle, kufry, kartáčky na zuby i dětské botičky — všechno, co zbylo po těch, jež udusili v plynových komorách a spálili v krematoriu.

A tak tedy vidíme v nacistických archivech důkladně srovnané a podle jednotlivých zemí zařazené seznamy tajných agentů a donašečů, pečlivě očíslované každé jejich hlášení, každý udavačský dopis, každý dopis od lidí s křivou páteří, kteří se chtěli nějak zalíbit nacistickým vládcům.

Jako v učebnici zeměpisu před námi defilují jména francouzských měst, odkud se scházela do Reichssicherheitshauptamtu hlášení jednotlivých komand Sicherheitsdienstu.

Monsieur William Gueydan de Roussel, psal jste dne 25. srpna 1943 z Paříže ponížený dopis s přeuctivým oslovením »Sehr geehrter Herr Obersturmführer«? — Ano, psal jste ho a je zařazen v nacistickém špionážním archivu pod značkou VII Bin!

Kolaboranti podobného druhu dodávali nacistům zprávy a seznamy členů všech protinacisticky zaměřených organisací, nejen komunistických, ale i katolických, gaullistických atd.

Zrádci podobného druhu sami navrhovali nacistům, jak postupovat proti hnutí odporu, jaká »odvetná opatření« učinit po zabití několika hitlerovských vojáků francouzskými vlastenci. Mezi jiným se navrhovalo jako »zvláště účinné opatření«, aby muži od 17 do 25 let, kteří jsou nepřátelsky zaměřeni proti říši, byli vyměněni za válečné zajatce a posláni na otrocké práce do Německa. A samozřejmě — bezohledné zákroky, včetně rozsudků smrti, proti jakémukoliv druhu sabotáže, ostrá opatření proti všem vrstvám obyvatelstva...

Tato zrádcovská pátá kolona měla dopomoci nacistům k tomu, aby postupně stále víc a více ovládli a spoutali veškerý život ve Francii, aby se tu stali na věky neomezenými pány.

Stejně důkladně měli nacisté zaneseny své příznivce a agenty v Anglii, jak o tom svědčí seznam »Deutschfreundliche Personen« (t. j. osoby přátelské Německu), jehož část reprodukujeme.

22. XII. 1954

Deutschfreundliche Personen, von denen die meisten dem Studienamt Dr. Heinz Kriegler, Rheydt, Leiter der Organisation "The Link" (Org. für deutsch-engl. Verständigung) in Düsseldorf, persönlich bekannt sind. (Siehe hies. Jahr. VI a 1 - 4 vom 4. 9. 1940).

Admiral Sir Barry Domville, Leiter des "Link" (org. für deutsch-englische Verständigung) 230 Strand, London, W.C. 2;

Na prvním místě figuruje v seznamu admirál Sir Barry Domvile, vedoucí organisace »pro německo-anglické dorozumění« LINK, adresa: 230 Strand, London, W. C. 2. Následuje C. E. Caroll, Hubert Maddocks, Ruth Mackenzie, dále Ernest H. Cook, 161 Fairlands Avenue, Thorton Heath, Surrey, dále Mr. Chambers, G. E. Thomas, Arnod S. Leese, 30 Gravenstreet, London W. C. 2, P. J. Ridout atd. — O R. Grahamovi (2 Hersey Lane Gardens, London, N. 6) se v seznamu píše, že je to »velmi aktivní a nadšený fašista, který píše pod své dopisy Heil Hitler«. Mr. Keith Struckmeyer z Wiltshiru se chtěl nacistům mimořádně zavděčit a dodal jim adresy ředitelů vyšších škol ve Wiltshiru. A opět nacistická pečlivost — »osoby uvedené v příloze I jsou podle jeho dopisu deutschfreundlich«, praví se v zápisu.

Stejně důkladně, jako vedli své seznamy příslušníků páté kolony, s nimiž počítali co s pomocníky při porobení národů západních zemí, zaznamenávali si nacisté i každý plán, každý návrh, který měl být uplatněn až přijde den« — v Anglii po jejím ovládnutí invasí, ve Francii po vítězném zakončení války.

Výmluvným svědectvím je tu zápis ze schůze členů a spolupracovníků Sicherheitsdienstu, která se konala koncem srpna 1940 v Mnichově. Jsou tu uvedena i jména účastníků porady, z nichž každý se snažil přijít se svou troškou do mlýna na vylepšení nacistických výbojných plánů proti západním zemím. Přitom se upozorňuje na některé z nich jako na osoby »zvláště vhodné pro zasazení v Sicherheitsdienstu« při operaci proti Anglii, neboť to jsou »znalci Anglie«. Je mezi nimi dr. Wirsing a dr. Michael, dr. Kress, dr. Donald Stuart a — dr. Valjavec. Ano, nejde o omyl, je to týž dr. Valjavec, který je dnes významným činitelem tak zvaného »Süd—Ost Institutu« v Mnichově. Tehdy se činně zúčastňoval příprav nacistického útoku proti Anglii, nyní jistě patří, podle chlácholivých slov obhájců remilitarisace, mezi ty »demokratické činitele« bonnského západního Německa, od nichž prý nehrozí ani Anglii ani Francii žádné nebezpečí.

6.) Trafalga-Säule:

Ein Symbol des britischen Siegs im Weltkrieg, ähnlich dem französischen Denkmal bei Compiegne, gibt es nicht. Dagegen stellt die Trafalga-Säule in England seit der Schlacht bei Trafalgardas Wahrzeichen britischer See- und Weltherrschaft dar. Es wäre eine eindrucksvolle Unterstreichung des deutschen Sieges, wenn die Trafalgar-Säule nach Berlin überführt würde. Evtl. Vorschlag an Göring.

Výňatek ze zápisu o schůzi členů a spolupracovníků Sicherheitsdienstu v Mnichově. V 6. bodě se hovoří o převezení Trafalgarského sloupu z Anglie do Německa.

Hauptsturmführer

Zvláště zajímavé jsou však plány, které byly na této schůzi projednávány. V 1. bodu »Různého« se na př. navrhuje:

»Pro ubytování oddílů SS se výborně hodí anglické university a koleje (Oxford, Cambridge, Eton, Harrow atd.). Velká sportovní hřiště, ložnice a společenské místnosti, výhodná poloha.«

Kolik drzosti je v této nacistické představě, jak se budou hordy esesmanů rozvalovat ve střediscích anglické kultury!

A ještě více vyniká nacistická zpupnost v 6. bodu, který zní:

Trafalgarský sloup:

Symbol britského vítězství ve světové válce, podobný francouzskému pomníku u Compiègne (ten nacisté po uzavření příměří s Francií manifestačně zničili, pozn. R. P.) **neexistuje. Avšak Trafalgarský sloup představuje v Anglii od bitvy u Trafalgaru znamení britského námořního a světového panství. Bylo by působivým podtržením německého vítězství, kdyby byl Trafalgarský sloup převezen do Berlína. Případně navrhnout Göringovi.«**

Jaké to triumfy si připravovali nacisté, jaká pokoření pro lid západních zemí pro případ svého vítězství!

Triumfy se nedostavily. Pohřbila je Sovětská armáda svým vítězným pochodem od Stalingradu až do Berlína. Avšak v západním Německu doutná požár odvety. Západoněmečtí revanšisté by chtěli uskutečnit to, co se nepodařilo jejich předchůdcům. Prostředkem k tomu jim má být nová wehrmacht, jejíž obnovu předpokládají londýnské a pařížské dohody.

»Stačí nám jen stisknout tlačítko a kola německé vojenské mašinerie se rozjedou« prohlašuje vyhrůžně Theodor Blank, faktický bonnský ministr války.

Národy západní Evropy nesmějí zapomenout, že také proti nim se má rozjíždět západoněmecká vojenská mašinerie. Lidé na Západě už poznali na své kůži nacismus. Dokumenty z nacistických archivů však ukazují, že ho nepoznali ještě do všech důsledků, ukazují, co všechno měl a má pro ně nacismus ještě připravené.

Ještě je čas odvrátit tuto hrozbu. Odmítnout ratifikaci, zabránit uskutečnění londýnských a pařížských dohod! Nedat zbraně do rukou těch, kteří by chtěli uskutečnit Hitlerovy dobyvačné plány!

21. XII. 1954 RUDÉ PRÁVO

III Není esp. imperialis-

Historie varuje lid Anglie a Francie
před remilitarisací západního Německa

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Miliony lidí v západních zemích vedou spolu s celým táborem míru a pokroku rozhodný, houževnatý boj proti uskutečnění londýnských a pařížských dohod, proti obnově nacistické wehrmacht. V tomto boji stojí na Západě bok po boku lidé různého politického a náboženského přesvědčení. Spojují je však společné myšlenky: Láska ke svým zemím, touha po životě v míru.

Nechtějí, aby jejich města byla znovu ohrožena nacistickými bombardéry, vyzbrojenými tentokrát atomovými pumami, nechtějí, aby rozpínavý německý militarismus znovu zahrnoval jejich země do svého »lebensraumu«, aby po nich znovu dupaly boty nacistických okupantů.

Ve svém boji proti remilitarisaci západního Německa se mírumilovní lidé na Západě opírají o varovná poučení z historie. A mezi těmito poučeními stojí na předním místě mnichovská dohoda z roku 1938. Vládnoucí kruhy na Západě tehdy tvrdily, že ústupkem Hitlerovi je pro ně na dlouhé časy zajištěn mír. Věřily, že se jim podařilo definitivně usměrnit Hitlerovy výboje na východ. Měly od Hitlera »záruky«.

Ale podej čertu prst a chytne celou ruku. Za necelé dva roky po mnichovské dohodě podpisoval maršál Pétain v Compiègne hanebné, Francii ponižující podmínky příměří s Hitlerem, a nedlouho poté začala nacistická luftwaffe »coventrovat«, t. j. se zemí srovnávat anglická města.

Příliš drahé poučení, krví, požáry a dýmem páchnoucí poučení, jehož jizvy nejsou dosud zaceleny, si odnesly Francie a Anglie z mnichovské dohody, z toho, že nedokázaly včas zadržet ruku německého militarismu. 700.000 Francouzů bylo zabito a 585.000 zmrzačeno za války, 225.000 jich bylo uvrženo do hitlerovských koncentračních táborů, 780.000 zavlečeno na otrocké práce do Německa. Čtvrt milionu rolnických usedlostí, na dva miliony budov a téměř padesát tisíc podniků ve Francii bylo hitlerovci úplně zničeno nebo značně poškozeno. — Anglický lid měl ve druhé světové válce přes tři sta tisíc mrtvých a přes tři sta šedesát tisíc raněných.

Rozbitá města, pole i vinice rozryté housenkami tanků, pobité ženy a děti varují všechny budoucí generace, že není míru s německým militarismem, že nelze žít bez obavy o život, o střechu nad hlavou, jakmile v Německu jsou zbraně v rukou rozpínavých, výbojných, válkychtivých kruhů!

*

Poučení však skýtají nejen události, které desítky milionů lidí na Západě zažily na své vlastní kůži. Průkazná svědectví vydávají i dokumenty z tajných nacistických archivů. Ukazují, jak podlými, zákeřnými metodami vedli boj nacisté, prozrazují, jaké byly jejich další plány v západní Evropě — plány, které nemohli uskutečnit, protože jim přes ně udělala škrt nepřemožitelná, vítězná Sovětská armáda.

Hovoří se tu mimo jiné o uzavření britských universit, o zrušení vědeckých společností a klubů, o zajištění vědeckých institutů, pracujících v rámci 25 britských universit, při čemž zvláštní zájem měli nacisté o vědecké ústavy a chemické instituty, pracující pro britskou armádu, atd.

V seznamu úkolů, které měl Sicherheitsdienst plnit v Anglii, se uvádí, že »tento materiál je pro naše budoucí koloniální postavení velmi cenný a bude proto muset být po předchozí prohlídce dopraven zčásti do Říše«. Nacisté si tedy už představovali, jak »zdědí« britské i francouzské kolonie.

Projevovali také už předem loupeživý zájem o kulturní památky chované v britských museích a zámcích. V dopise z 11. listopadu 1940 SD-Abschnitt Braunschweig, adresovaném III. oddělení RSHA do Berlína, se uvádí seznam památek, které mají být »zajištěny« v Britském museu v Londýně (na př. sbírka autografů, sbírka starých rukopisů), v Národní galerii v Londýně na Trafalgar Square (obrazy Rembrandtovy) a jinde.

Zvláště zajímavý je seznam připojený k tomuto dopisu. Jsou v něm uvedena jména i adresy osob a firem v Anglii, které jsou »deutschfrendlich«, t. j. přátelsky nakloněny hitlerovskému Německu.

Tak jako v Anglii, spoléhali se nacisté na pátou kolonu, na zákeřně čekajícího vnitřního nepřítele a zrádce i ve Francii. I o tom hovoří dokumenty z nacistických archivů.

Francouzský lid si dobře vzpomíná na činnost Sicherheitspolizei, která byla pod vedením Sicherheitsdienstu a jejího šéfa SS Obersturmführera Moritze a SS Obersturmführera Stübera v Paříži. Pomocí své sítě spolupracovníků a udavačů terorisovali Francii, vedeni přímo Alfredem Rosenbergem.

to je jinak

Nerozlišovali přitom okupované a neokupované území Francie. Vždyť hitlerovci počítali s tím, že po skončení války — samozřejmě vítězné pro ně, jak doufali — budou plně vládnout na celém francouzském území.

Proto prostřednictvím referátů IV, VI, FM a pomocí svých SD-komand rozestřeli své sítě v Bordeaux i v Marseille, v Poitiers, Dijonu i v Rouenu.

Pozoruhodné svědectví vydávají dokumenty nacistické špionáže o špinavé úloze, kterou při činnosti nacistů ve Francii hráli jejich tajní agenti. Přitom se ukazuje, že řada denunciantů, kteří »kontrolovali« francouzskou inteligenci, dávali ji zavírat a vykrádat její byty a dávali slavné památky Francie k dispozici nacistickým barbarům, se rekrutovala z řad svobodných zednářů.

Výmluvným důkazem je tu dopis, který psal dne 12. října 1942 veliteli Sicherheitspolizei a Sicherheitsdienstu do Paříže z Orleansu jeden z »übermenschů« s nacisticky nabubřelým titulem »Der Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD im Bereich des Militärbefehlshabers in Frankreich — Sicherheitspolizei — (SD) — Kommando Orleans«.

54

Nechme dnes mluvit alespoň některé z těchto dokumentů z archivů nacistické špionáže, které máme k disposici.

První z nich se týká přípravy nacistické invase do Anglie. Zpravodajskou přípravou invase se zabývalo III. oddělení RSHA (Reichssicherheitshauptamt), při čemž jednou z vedoucích osobností této činnosti byl SS-Standartenführer Ohlendorf.

Oddělení Abwehr u OKW (vrchní velitelství nacistické armády) mělo v roce 1940 připravené agenty, jejichž úkolem bylo provádět určené akce po přistání nacistických jednotek v Anglii. Tito agenti byli soustředěni v tak zvaném »Einsatzkommando Liverpool«.

Dokument hovoří také o tom, jaké byly úkoly těchto agentů, jaké byly nacistické plány v Anglii po jejím obsazení. Dnešní stoupenci a prosazovatelé remilitarisace západního Německa v britských vládnoucích kruzích by se asi sotva troufali seznámit anglický lid s plány, které měli vůči Anglii ti, k jejichž dědictví se dnes téměř nepokrytě hlásí bonnští revanšisté.

Oznamuje v dopise, že přikládá seznam svobodných zednářů z lóže St. Jean des Arts a Grand Orient v Perpignanu, dodaný agentkou 299. Žádá o zaslání výsledku přezkoušení seznamů, za účelem »posouzení agentky«.

Tak jako tehdy, čeká i nyní pátá kolona ve Francii a v ostatních západních zemích, aby se dala do špinavé práce proti národu své země ve službách Hitlerových dědiců, adenauerovských novonacistů. Napíná všechny síly, aby prosadila uskutečnění londýnských a pařížských dohod, obnovy nacistické wehrmacht.

Poučení historie však volá do boje proti těmto plánům miliony mírumilovných lidí na Západě.

Volají mrtví, zavražděni v Coventry, pobití nacistickými »V 1« a »V 2« v Londýně.

Volají mrtví z Oradouru, popravení z Fort Valerien.

Volají a varují lid všech západních zemí, aby zabránili uskutečnění londýnských a pařížských dohod, aby nepřipustili dát do rukou zbraně Hitlerovým dědicům.

íjna 1954.

.45

pařížských

mecka a

k zvýšení nebezpečí války. Pařížské dohody odporují národním zájmům německého lidu. Jejich uskutečnění by vedlo k bratrovražedné válce, v níž by se Němci navzájem pobíjeli. Náš lid se nikdy nezřekne svého práva na sebeurčení. Německý lid nikdy nebude souhlasit s tím, aby západní okupační mocnosti měly právo okupovat západní část Německa po neomezenou dobu a právo rozhodovat o tak životní otázce našeho národa jako je sjednocení Německa. Náš lid, jehož částí je sárské obyvatelstvo, proto nikdy neuzná pařížské dohody.

V závěru svého prohlášení KS Sárska vyzývá všechny Němce, aby ze všech sil bojovali proti ratifikaci pařížských dohod.

iš 294-295/kč

Řádění amerických vojáků v Turecku.

R 20 jj I s t a n b u l 26. října / TASS /. Orgán vládnoucí turecké Demokratické strany, list " Demokrat Izmir ", si stěžuje na " smutné incidenty " amerických vojáků řádících v Izmiru. List uvádí případ, kdy 3 američtí vojáci odmítli zaplatit v restauraci, zbili číšníka a potom i člena izmirské městské rady, který se pokusil jim zabránit v jejich výtržnostech. Výtržníci byli vykázáni z restaurace teprve po příjezdu celého oddílu policie.

iš /kl/z 74/kč

18

26. XII. 1954 LIDOVÉ PRÁVO

III Nové osp. imperialis-

Historie varuje lid Anglie a Francie
před remilitarisací západního Německa

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Miliony lidí v západních zemích vedou spolu s celým táborem míru a pokroku rozhodný, houževnatý boj proti uskutečnění londýnských a pařížských dohod, proti obnově nacistické wehrmacht. V tomto boji stojí na Západě bok po boku lidé různého politického a náboženského přesvědčení. Spojují je však společné myšlenky: Láska ke svým zemím, touha po životě v míru.

Nechtějí, aby jejich města byla znovu ohrožena nacistickými bombardéry, vyzbrojenými tentokrát atomovými pumami, nechtějí, aby rozpínavý německý militarismus znovu zahrnoval jejich země do svého »lebensraumu«, aby po nich znovu dupaly boty nacistických okupantů.

Ve svém boji proti remilitarisaci západního Německa se mírumilovní lidé na Západě opírají o varovná poučení z historie. A mezi těmito poučeními stojí na předním místě mnichovská dohoda z roku 1938. Vládnoucí kruhy na Západě tehdy tvrdily, že ústupkem Hitlerovi je pro ně na dlouhé časy zajištěn mír. Věřily, že se jim podařilo definitivně usměrnit Hitlerovy výboje na východ. Měly od Hitlera »záruky«.

Ale podej čertu prst a chytne celou ruku. Za necelé dva roky po mnichovské dohodě podpisoval maršál Pétain v Compiègne hanebné, Francii ponižující podmínky příměří s Hitlerem, a nedlouho poté začala nacistická luftwaffe »coventrovat«, t. j. se zemí srovnávat anglická města.

Příliš drahé poučení, krví, požáry a dýmem páchnoucí poučení, jehož jizvy nejsou dosud zaceleny, si odnesly Francie a Anglie z mnichovské dohody, z toho, že nedokázaly včas zadržet ruku německého militarismu. 700.000 Francouzů bylo zabito a 585.000 zmrzačeno za války, 225.000 jich bylo uvrženo do hitlerovských koncentračních táborů, 780.000 zavlečeno na otrocké práce do Německa. Čtvrt milionu rolnických usedlostí, na dva miliony budov a téměř padesát tisíc podniků ve Francii bylo hitlerovci úplně zničeno nebo značně poškozeno. — Anglický lid měl ve druhé světové válce přes tři sta tisíc mrtvých a přes tři sta šedesát tisíc raněných.

Rozbitá města, pole i vinice rozryté housenkami tanků, pobité ženy a děti varují všechny budoucí generace, že není míru s německým militarismem, že nelze žít bez obavy o život, o střechu nad hlavou, jakmile v Německu jsou zbraně v rukou rozpínavých, výbojných, válkychtivých kruhů!

*

Poučení však skytají nejen události, které desítky milionů lidí na Západě zažily na své vlastní kůži. Průkazná svědectví vydávají i dokumenty z tajných nacistických archivů. Ukazují, jak podlými, zákeřnými metodami vedli boj nacisté, prozrazují, jaké byly jejich další plány v západní Evropě — plány, které nemohli uskutečnit, protože jim přes ně udělala škrt nepřemožitelná, vítězná Sovětská armáda.

Nechceme dnes mluvit alespoň některé z těchto dokumentů z archivů nacistické špionáže, které máme k disposici.

První z nich se týká přípravy nacistické invase do Anglie. Zpravodajskou přípravou invase se zabývalo III. oddělení RSHA (Reichssicherheitshauptamt), při čemž jednou z vedoucích osobností této činnosti byl SS-Standartenführer Ohlendorf.

Oddělení Abwehr u OKW (vrchní velitelství nacistické armády) mělo v roce 1940 připravené agenty, jejichž úkolem bylo provádět určené akce po přistání nacistických jednotek v Anglii. Tito agenti byli soustředěni v tak zvaném »Einsatzkommando Liverpool«.

Dokument hovoří také o tom, jaké byly úkoly těchto agentů, jaké byly nacistické plány v Anglii po jejím obsazení. Dnešní stoupenci a prosazovatelé remilitarisace západního Německa v britských vládnoucích kruzích by se asi sotva troufali seznámit anglický lid s plány, které měli vůči Anglii ti, k jejichž dědictví se dnes téměř nepokrytě hlásí bonnští revanšisté.

Hovoří se tu mimo jiné o uzavření britských universit, o zrušení vědeckých společností a klubů, o zajištění vědeckých institutů, pracujících v rámci 25 britských universit, při čemž zvláštní zájem měli nacisté o vědecké ústavy a chemické instituty, pracující pro britskou armádu, atd.

V seznamu úkolů, které měl Sicherheitsdienst plnit v Anglii, se uvádí, že »tento materiál je pro naše budoucí koloniální postavení velmi cenný a bude proto muset být po předchozí prohlídce dopraven zčásti do Říše«. Nacisté si tedy už představovali, jak »zdědí« britské i francouzské kolonie.

Projevovali také už předem loupeživý zájem o kulturní památky chované v britských museích a zámcích. V dopise z 11. listopadu 1940 SD-Abschnitt Braunschweig, adresovaném III. oddělení RSHA do Berlína, se uvádí seznam památek, které mají být »zajištěny« v Britském museu v Londýně (na př. sbírka autografů, sbírka starých rukopisů), v Národní galerii v Londýně na Trafalgar Square (obrazy Rembrandtovy) a jinde.

Zvláště zajímavý je seznam připojený k tomuto dopisu. Jsou v něm uvedena jména i adresy osob a firem v Anglii, které jsou »deutschfreundlich«, t. j. přátelsky nakloněny hitlerovskému Německu.

Tak jako v Anglii, spoléhali se nacisté na pátou kolonu, na zákeřně čekajícího vnitřního nepřítele a zrádce i ve Francii. I o tom hovoří dokumenty z nacistických archivů.

Francouzský lid si dobře vzpomíná na činnost Sicherheitspolizei, která byla pod vedením Sicherheitsdienstu a jejího šéfa SS-Obersturmführera Moritze a SS-Obersturmführera Stübera v Paříži. Pomocí své sítě spolupracovníků a udavačů teroriso vali Francii, vedeni přímo Alfredem Rosenbergem.

Nerozlišovali přitom okupované a neokupované území Francie. Vždyť hitlerovci počítali s tím, že po skončení války — samozřejmě vítězné pro ně, jak doufali — budou plně vládnout na celém francouzském území.

Proto prostřednictvím referátu IV, VI, FM a pomocí svých SD-komand rozestřeli své sítě v Bordeaux i v Marseille, v Poitiers, Dijonu i v Rouenu.

Pozoruhodné svědectví vydávají dokumenty nacistické špionáže o špinavé úloze, kterou při činnosti nacistů ve Francii hráli jejich tajní agenti. Přitom se ukazuje, že řada denunciantů, kteří »kontrolovali« francouzskou inteligenci, dávali ji zavírat a vykrádat její byty a dávali slavné památky Francie k disposici nacistickým barbarům, se rekrutovali z lóží svobodných zednářů.

Výmluvným důkazem je tu dopis, který psal dne 12. října 1942 veliteli Sicherheitspolizei a Sicherheitsdienstu do Paříže z Orleansu jeden z »übermenschů« s nacisticky nafoukaným titulem »Der Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD im Bereich des Militärbefehlshabers in Frankreich — Sicherheitspolizei — (SD) — Kommando Orleans«.

Oznamuje v dopise, že přikládá seznam svobodných zednářů z lóže St. Jean des Arts a Grand Orient v Perpignanu dodaný agentkou 299. Žádá o zaslání výsledku přezkoušení seznamu, za účelem »posouzení agentky«.

Tak jako tehdy, čeká i nyní pátá kolona ve Francii a v ostatních západních zemích, aby se dala do špinavé práce proti národu své země ve službách Hitlerových dědců, adenauerovských novonacistů. Napíná všechny síly, aby prosadila uskutečnění londýnských a pařížských dohod, obnovy nacistické wehrmacht.

Poučení historie však volá do boje proti těmto plánům miliony mírumilovných lidí na Západě.

Volají mrtví, zavražděni v Coventry, pobití nacistickým »V 1« a »V 2« v Londýně.

Volají mrtví z Oradouru, popravení z Fort Valerien.

Volají a varují lid všech západních zemí, aby zabránili uskutečnění londýnských a pařížských dohod, aby nepřipustili dát do rukou zbraně Hitlerovým dědcům.

to je jinak

října 1954.

45

pařížských

necka a

59

Right-Bottom Aligned

RUDÉ PRÁVO 24. XII. 1954

VČERA HITLEROVSKÁ, DNES ADENAUEROVSKÁ TAKTIKA:

Politika výboje halená do beránčího roucha

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Obhájci a prosazovatelé londýnských a pařížských dohod ve Francii a v ostatních západních zemích se všemožně snaží udělat z černého bílé. Tvoří v tvář pobouřenému veřejnému mínění, které protestuje proti obnově nacistické wehrmacht, ujišťují o míru milovnosti západního Německa.

Adenauerovi ministři se sice občas zapomenou a s drzou upřímností prozradí, jaké jsou skutečné plány bonnských revanšistů, (na př. volání po anexi Alsaska-Lotrinska), ale jinak se bonnské oficiální kruhy rovněž účastní této zastírací komedie, která má oklamat lid západních zemí. Dušují se svou mírumilovností vůči Západu, svou dobrou vůlí k spolupráci, horují pro rozšiřování vzájemných styků. Do Francie i do jiných západních zemí jezdí západoněmečtí hospodářští odborníci a představitelé západoněmeckého průmyslu, aby jednali »o konkretních formách spolupráce«. Na př. v říjnu t. r. dlel v Paříži předseda Svazu německého průmyslu Fritz Berg v doprovodu člena správy Mannesmannova koncernu Pohla, aby jednali o společné francouzsko-západoněmecké výrobě zbraní.

Neškodí připomenout v této souvislosti, že i hitlerovci sahali v období před druhou světovou válkou ke stejné taktice, když jim šlo o to, uspat bdělost národů, aby je pak snáze mohli ovládnout a porobit. Také oni halili svou výbojnou politiku do beránčího roucha: byli hlasateli »spolupráce«, podnikali »přátelské návštěvy« do západních zemí.

Tajné archivy nacistické špionáže vydávají dnes svědectví, co se za touto »spolupracíc, za těmito »návštěvami« skrývalo.

Nacisté nepřijížděli do Paříže obdivovat Eifelovu věž a do Londýna westminsterskou katedrálu. Byli velmi »všímavi« ke všemu, o čem předpokládali, že by mohlo posloužit k uskutečnění jejich výbojných plánů. A pak psali svá hlášení Sicherheitsdienstu.

V archivu nacistické špionáže je na př. založen dopis, který psal Reichssicherheitshauptamtu vedoucí tiskového oddělení nacistického ministerstva pro vědu, výchovu a lidovou osvětu dr. Krause. Sděluje, co považuje za »hodné pozornosti Sicherheitsdienstu« ze svého pobytu v Londýně.

Zdůrazňuje přitom, že se jeho zkušenosti »omezují především na kulturní pole«, avšak hned v dalším je vidět, že nacisté pojímali toto »kulturní pole« značně široko. Dr Krause se totiž podrobně zabývá cizineckým oddělením anglického ministerstva vnitra a upozorňuje, že jsou tam k disposici seznamy asi 75.000 emigrantů ze sféry Velkoněmecké říše. — Pro potřeby připravovaných invasních jednotek do Anglie udává dr. Krause adresy a umístění emigrantské centrály, domů židovské organisace a j. V závěru dopisu navrhuje prohledání arcibiskupského paláce v Canterbury a kanceláře kardinála Hinsleye, kde jsou prý zajímavá »akta, která ukazují spojení církve s britskou politikou.

... Listujeme dále dokumenty nacistického archivu a nacházíme tam další a další hlášení o Anglii i o »odbornicích pro Anglii«, vhodných k »nasazení pro invasi«.

Vedoucí Sicherheitsdienstu — úsek Thorn opěvá ve svém dopise do Berlína »Parteigenossin Marie-Elisabeth Bräuning«, která žila v Anglii v nenápadné funkci jednatelky ženské organisace a nyní »považuje za velmi cenné, aby byla opět nasazena v Londýně«.

SS Hauptsturmführer Seibert upozorňuje spěšným telegramem na možnost použití docenta fakulty zahraničních věd v Berlíně Haushofera, vzhledem k jeho »spojením, znalostem osob a zařízení v Anglii«.

Docent Haushofer jistě vystupoval za svého pobytu v Anglii v masce hloubavého vědce, plného zájmu o německo-anglickou spolupráci a výměnu kulturních statků. Avšak konečný cíl jeho »přátelských styků« byl stejný jako u všech ostatních: špionáž, příprava k zotročení Anglie nacisty.

Jak si nad tímto dokumentem nevzpomenout na současný »Werkstudentenprogramm«, který vznikl z podnětu západoněmeckých úředních míst? Pod jeho plášťíkem a za podpory anglických vládnoucích kruhů a úřadů se provádí vzájemná výměna technického dorostu mezi Anglií a západním Německem. Zdali pak vědí o této akci prostí angličtí občané? O podobných výměnách před r. 1940 rovněž hovoří nacistické materiály špionážních archivů. Jejich účelem bylo dosáhnout co největšího počtu legálních agentů pro práci v Anglii, a anglické studenty v Německu ovlivňovat tak, aby se stali spolupracovníky nacistické špionáže.

*

Četná fakta z poslední doby dosvědčují, že bonnští revanšisté mají už opět důkladně vybudovanou svou špionážní síť v západních zemích. Norimberský »Achtuhrblatt« psal už před rokem, že v anglickém tisku vycházejí rozhořčené zprávy o činnosti Gehlenovy služby, »jejíž agenti pracují nejen ve východním pásmu Německa, nýbrž i ve Francii, Italii, Anglii, Španělsku a v Egyptě«.

Hans-Joachim Geyer (krycím jménem Grell), jeden z agentů Gehlenovy špionážní organisace zatčených v poslední době v NDR, vypověděl, že se »ve Francii buduje rozsáhlá špionážní síť, vyzbrojená všemi technickými prostředky«.

Jiný agent Werner Haase (krycím jménem Heister) řekl rovněž, že »Francie byla těžiskem v práci špionážní organisace«. Podle jeho slov považují příslušníci organisace dosud Francii za »úhlavního nepřítele«.

Staří »francouzští specialisté«, kteří mají jako bývalí pracovníci nacistické špionáže na svědomí stovky životů francouzských vlastenců, byli v západním Německu povoláni opět »do práce«. Jedním z nich je na př. Leidl-Benzinger, který pracoval před válkou jako špion ve Francii a pak řídil špionážní úřadovnu v obsazené Paříži. Dnes je — jak vypověděli zatčení agenti — vedoucím generálního zastoupení Gehlenovy tajné služby v Karlsruhe.

Tyto skutečnosti, byť jen namátkou vybrané, volají k bdělosti lid západních zemí. Volají ho, aby neustal ve svém boji proti uskutečnění londýnských a pařížských dohod, které mají zcela uvolnit ruce expansivnímu západoněmeckému militarismu! Volají ho, aby se nedal oklamat beránčím rouchem, do něhož pomahají obhájci remilitarisace halit bonnským revanšistům jejich výbojné plány!

Der Reichsminister
für Wissenschaft, Erziehung
und Volksbildung
Der Leiter der Presseabteilung
Dr. K r a u s e.

In allen gebten Dieses Geschäftszeichen und den Gegenstand bei weiterem Schreiben anzugeben.

Berlin W 8, den 20. August 1940
Unter den Linden 69
Fernsprecher: 11 00 50
Postscheckkonto: Berlin 144 00
Reichsbankgiro-Konto
Postsch

An das
Reichssicherheitshauptamt,
Amt III A 1,
Berlin SW. 68
Wilhelmstr. 102/3.

Unter Bezugnahme auf den Besuch des SS-Hauptsturmführers Dr. Turowski möchte ich im folgenden aufzeichnen, was mir aus meinem Aufenthalt und meiner Tätigkeit in London während der vier letzten Jahre als der Aufmerksamkeit des S.D. in London würdig erscheint. Ich möchte dabei betonen, daß sich meine Erfahrungen in der Hauptsache auf das kulturelle Gebiet beschränken.

Ukázka dopisu, v němž dr. Krause sděluje Sicherheitsdienstu své »zkušenosti« z Anglie

Svědectví tajných archivů nacistické špionáže

Hitlerovci připravovali úplné pokoření západních zemí

RUDÉ PRÁVO

Oči celého světa jsou v těchto dnech upřeny k Francii, jejíž parlament jedná o ratifikaci londýnských a pařížských dohod — o tom, zda bude či nebude vzkříšen německý militarismus, zda dostanou či nedostanou do rukou zbraně ti, kteří mají na svědomí desítky milionů lidských životů.

Obhájci a prosazovatelé remilitarisace západního Německa se snaží všemožnými způsoby oklamat francouzské veřejné mínění. Pokoušejí se mu namluvit, že vytvořením nové wehrmacht nevznikne nebezpečí pro Francii, ba dokonce tvrdí, že uskutečněním londýnských a pařížských dohod bude zajištěna bezpečnost Francie.

Věru, prapodivná logika, z níž čouhá na všechny strany klam a lež.

V západním Německu si leští nacističtí generálové své rytířské kříže, které dostali za tažení do Francie — a francouzský lid prý má uvěřit, že bude bezpečný, až se tito generálové opět postaví do čela svých jednotek.

Esesáci, kteří řvali na francouzských silnicích svou »Frankreichlied« — ... marschieren wir, marschieren wir nach Frankreich hinein — se veřejně organisují v západním Německu a netrpělivě čekají, až budou zavoláni pod prapory — a francouzský lid má uvěřit, že ne od nich, ale od lidu v zemích tábora míru mu hrozí nebezpečí.

Prosazovatelé remilitarisace se pokoušejí uspat francouzský lid báchorkami o »zárukách«, o »demokratičnosti« adenauerovců, ale přitom jim ti, o jejichž mírumilovnosti tak horlivě přesvědčují, sami kazí režii hry.

Bonnský ministr pro celoněmecké otázky Jakob Kaiser důrazně připomíná, že »jednotné Německo — je také ... Sársko a Alsasko-Lotrinsko«. Adenauerův ministr dopravy Seebohm volá: »Žádáme vrácení pradávných součástí říše — Alsaska-Lotrinska!« A bývalý hitlerovský generál Friesner říká na plná ústa, s prušáckou drzostí: »Jakmile budeme mít dvacet divisí, budeme mluvit s Francouzi jinou řečí!«

Jakou řečí se to chystají mluvit s Francií a se západními zeměmi vůbec bonnští dědicové Hitlera? Jaké jsou jejich plány?

Je snadno domyslit si to na základě plánů jejich předchůdců, o nichž hovoří dokumenty z tajných nacistických archivů.

*

Nelze se probírat bez odporu tajnými archivy nacistické špionáže. Vane něco hrůzného z té prušácké důkladnosti, ze systematičnosti, na niž si tolik potrpěli nacističtí barbaři, když šlo o to, co nejlépe zorganisovat jejich zločiny. Se stejnou systematičností postupovali v koncentračních táborech při selekci, kdy se rozhodovalo, kdo půjde na smrt hned a kdo až po měsících mučení. Se stejnou systematičností třídili brýle, kufry, kartáčky na zuby i dětské botičky — všechno, co zbylo po těch, jež udusili v plynových komorách a spálili v krematoriu.

A tak tedy vidíme v nacistických archivech důkladně srovnané a podle jednotlivých zemí zařazené seznamy tajných agentů a donašečů, pečlivě očíslované každé jejich hlášení, každý udavačský dopis, každý dopis od lidí s křivou páteří, kteří se chtěli nějak zalíbit nacistickým vládcům.

Jako v učebnici zeměpisu před námi defilují jména francouzských měst, odkud se scházela do Reichssicherheitshauptamtu hlášení jednotlivých komand Sicherheitsdienstu.

Monsieur William Gueydan de Roussel, psal jste dne 25. srpna 1943 z Paříže ponížený dopis s přeuctivým oslovením »Sehr geehrter Herr Obersturmführer«? — Ano, psal jste ho a je zařazen v nacistickém špionážním archivu pod značkou VII Bin!

Kolaboranti podobného druhu dodávali nacistům zprávy a seznamy členů všech protinacisticky zaměřených organisací, nejen komunistických, ale i katolických, gaullistických atd.

Zrádci podobného druhu sami navrhovali nacistům, jak postupovat proti hnutí odporu, jaká »odvetná opatření« učinit po zabití několika hitlerovských vojáků francouzskými vlastenci. Mezi jiným se navrhovalo jako »zvláště účinné opatření«, aby muži od 17 do 25 let, kteří jsou nepřátelsky zaměřeni proti říši, byli vyměněni za válečné zajatce a poslini na otrocké práce do Německa. A samozřejmě — bezohledné zákroky, včetně rozsudků smrti, proti jakémukoliv druhu sabotáže, ostrá opatření proti všem vrstvám obyvatelstva...

Tato zrádcovská pátá kolona měla dopomoci nacistům k tomu, aby postupně stále víc a více ovládli a spoutali veškerý život ve Francii, aby se tu stali na věky neomezenými pány.

Stejně důkladně měli nacisté zaneseny své příznivce a agenty v Anglii, jak o tom svědčí seznam »Deutschfreundliche Personen« (t. j. osoby přátelské Německu), jehož část reprodukujeme.

Na prvním místě figuruje v seznamu admirál Sir Barry Domville, vedoucí organisace »pro německo-anglické dorozumění« LINK, adresa: 230 Strand, London, W. C. 2. Následuje C. E. Caroll, Hubert Maddocks, Ruth Mackenzie, dále Ernest H. Cook, 161 Fairlands Avenue, Thorton Heath, Surrey, dále Mr. Chambers, G. E. Thomas, Arnod S. Leese, 30 Gravenstreet, London W. C. 2, P. J. Ridout atd. — O R. Granamovi (2 Hersey Lane Gardens, London, N. 6) se v seznamu píše, že je to velmi aktivní a nadšený fašista, který píše pod své dopisy Heil Hitler!. Mr. Keith Struckmeyer z Wiltshiru se chtěl nacistům mimořádně zavděčit a dodal jim adresy ředitelů vyšších škol ve Wiltshiru. A opět nacistická pečlivost — osoby uvedené v příloze I jsou podle jeho dopisu deutschfreundlich, praví se v zápisu.

Stejně důkladně, jako vedli své seznamy příslušníků páté kolony, s nimiž počítali co s pomocníky při porobení národů západních zemí, zaznamenávali si nacisté i každý plán, každý návrh, který měl být uplatněn až »přijde den« — v Anglii po jejím ovládnutí invasí, ve Francii po vítězném zakončení války.

Výmluvným svědectvím je tu zápis ze schůze členů a spolupracovníků Sicherheitsdienstu, která se konala koncem srpna 1940 v Mnichově. Jsou tu uvedena i jména účastníků porady, z nichž každý se snažil přijít se svou troškou do mlýna na vylepšení nacistických výbojných plánů proti západním zemím. Přitom se upozorňuje na některé z nich jako na osoby »zvláště vhodné pro zasazení v Sicherheitsdienstu« při operaci proti Anglii, neboť to jsou »znalci Anglie«. Je mezi nimi dr. Wirsing a dr. Michael, dr. Kress, dr. Donald Stuart a — dr. Valjavec. Ano, nejde o omyl, je to týž dr. Valjavec, který je dnes významným činitelem tak zvaného »Süd—Ost Institutu« v Mnichově. Tehdy se činně zúčastňoval příprav nacistického útoku proti Anglii, nyní jistě patří, podle chlacholivých slov obhájců remilitarisace, mezi ty »demokratické činitele« bonnského západního Německa, od nichž prý nehrozí ani Anglii ani Francii žádné nebezpečí.

Výňatek ze zápisu o schůzi členů a spolupracovníků Sicherheitsdienstu v Mnichově. V 6. bodě se hovoří o převezení Trafalgarského sloupu z Anglie do Německa.

Zvláště zajímavé jsou však plány, které byly na této schůzi projednávány. V 1. bodu »Různého« se na př. navrhuje:

»Pro ubytování oddílů SS se výborně hodí anglické university a koleje (Oxford, Cambridge, Eton, Harrow atd.). Velká sportovní hřiště, ložnice a společenské místnosti, výhodná poloha.«

Kolik drzosti je v této nacistické představě, jak se budou hordy esesmanů rozvalovat ve střediscích anglické kultury!

A ještě více vyniká nacistická zpupnost v 6. bodu, který zní:

Trafalgarský sloup:

Symbol britského vítězství ve světové válce, podobný francouzskému pomníku u Compiègne (ten nacisté po uzavření příměří s Francií manifestačně zničili, pozn. R. P.) **neexistuje. Avšak Trafalgarský sloup představuje v Anglii od bitvy u Trafalgaru znamení britského námořního a světového panství. Bylo by působivým podtržením německého vítězství, kdyby byl Trafalgarský sloup převezen do Berlína. Případné navrhnout Göringovi.«**

Jaké to triumfy si připravovali nacisté, jaká pokoření pro lid západních zemí pro případ svého vítězství!

Triumfy se nedostavily. Pohřbila je Sovětská armáda svým vítězným pochodem od Stalingradu až do Berlína. Avšak v západním Německu doutná požár odvety. Západoněmečtí revanšisté by chtěli uskutečnit to, co se nepodařilo jejich předchůdcům. Prostředkem k tomu jim má být nová wehrmacht, jejíž obnovu předpokládají londýnské a pařížské dohody.

»Stačí nám jen stisknout tlačítko a kola německé vojenské mašinerie se rozjedou« prohlašuje vyhýbavě Theodor Blank, faktický bonnský ministr války.

Národy západní Evropy nesmějí zapomenout, že také proti nim se má rozjíždět západoněmecká vojenská mašinerie. Lidé na Západě už poznali na své kůži nacismus. Dokumenty z nacistických archivů však ukazují, že ho nepoznali ještě do všech důsledků, ukazují, co všechno měl a má pro ně nacismus ještě připravené.

Ještě je čas odvrátit tuto hrozbu. Odmítnout ratifikaci, zabránit uskutečnění londýnských a pařížských dohod! Nedat zbraně do rukou těch, kteří by chtěli uskutečnit Hitlerovy dobyvačné plány!

22 XII 1954

9. Jg. 3 Nr

Leitet [illegible] von denen die [illegible] der Studiengesellschaft Dr. Heinz [illegible], Bremen, Leiter der Organisation "The Link" (Org. für deutsch-engl. Verständigung) in Düsseldorf, persönlich [illegible] sind. (Siehe hier, Schr. VII a 1 - 4 vom 4. 9. 1940).

Admiral Sir Barry [illegible], Leiter der "Link" (Org. für deutsch-engl. Verständigung) 230 Strand, London, W.C. 2;

6.) Trafalgar-Säule:

Ein Symbol des britischen Siegs im Weltkrieg, ähnlich dem französischen Denkmal bei Compiegne, gibt es nicht. Dagegen stellt die Trafalgar-Säule in England seit der Schlacht bei Trafalgardas Wahrzeichen britischer See- und Weltherrschaft dar. Es wäre eine eindrucksvolle Unterstreichung des deutschen Sieges, wenn die Trafalgar-Säule nach Berlin überführt würde. Evtl. Vorschlag an Göring.

Müller

44. Hauptsturmführer

Der Reichsminister
für Wissenschaft, Erziehung
und Volksbildung

Der Leiter der Pressestelle
Dr. Krause.

Es wird gebeten, dieses Geschäftszeichen und den Gegenstand bei weiteren Schreiben anzugeben.

Berlin W 8, den 20. August 1940
Unter den Linden 6

Fernsprecher: 18 00 30
Postscheckkonto: Berlin 14600
Reichsbank-Giro-Konto
Postfach

An das

Reichssicherheitshauptamt,
Amt III A 1,
Berlin SW. 68
Wilhelmstr. 102/3.

Unter Bezugnahme auf den Besuch des SS-Hauptsturmführers Dr. Turowski möchte ich im folgenden aufzeichnen, was mir aus meinem Aufenthalt und meiner Tätigkeit in London während der vier letzten Jahre als der Aufmerksamkeit des S.D. in London würdig erscheint. Ich möchte dabei betonen, daß sich meine Erfahrungen in der Hauptsache auf das kulturelle Gebiet beschränken.

Was die britischen Regierungsämter anlangt, so wäre - abgesehen vom Foreign Office - insbesondere an die Ausländer-Abteilung des Home Office zu denken, die als übergeordnete Stelle für die Einwanderungsbehörde die Zulassung von Emigranten aus Mitteleuropa in der Hand gehabt hat. Es dürften dort die Personalakten von annähernd 75.000 Emigranten aus dem Großdeutschen Einflußgebiet zu finden sein.

Weitere interessante Funde des gleichen Interessengebietes sind im Alien's Branch of the Ministry of Labour zu machen.

Die wichtigste Behörde auf kulturpolitischem Gebiet ist der dem Foreign Office unterstehende British Council, der ein eigenes Bürohaus in der Hannover Street besitzt. Näheres über den British Council ist in meinem Buch über britische Auslandspropaganda zu finden, auf das ich den Hauptsturmführer Dr. Turowski bereits hingewiesen habe.

Des weiteren empfehle ich, die Emigrantenzentrale in der Gower Street in Augenschein zu nehmen und ebenso das große Haus der jüdischen Organisation, Judenschule usw. am Tavistock Square.

Das Informationsministerium liegt übrigens in der gleichen Nachbarschaft (Neubau des Senatsgebäudes der Universität London am Russell Square).

Wegen der Museumsschätze empfehle ich, Verbindung aufzunehmen mit dem Generaldirektor der Staatlichen Museumsverwaltung, Prof.

Dr.

Dr. Kümmel, Fernruf: 52.54.01. wegen eventuell Microfilmaufnahmen Büchereigutes empfehle ich, Verbindung aufzunehmen mit dem Generaldirektor der Preussischen Staatsbibliothek, Dr. Arndt, Fernruf: 16.45.91 (geheim).

Was zwischenstaatliche Vereinigungen, Verbände und Institute anbetrifft, so dürfte von besonderem Interesse sein das Institut Français in Kensington, die Zentrale der französischen Kulturpropaganda in Großbritannien, verbunden mit Hochschuleinrichtungen. Ferner diejenigen Stellen, die die britische Propaganda nach Amerika in der Hauptsache leiten, wie die Overseas League und die English Speaking Union. Des weiteren müßte man an solche Vereinigungen denken, wie die Anglo-Swedish Society, Anglo-Finnish Society, Anglo-Spanish Society, dann an die Friends of Russia und die Society for Cultural Corporation with Sowjet-Russia.

Ferner müßte man an solche Gruppen denken, die die britische Propaganda in ihrem eigenen Weltreich sich zur Aufgabe gemacht haben, wie insbesondere die Royal Empire Society und andere Vereinigungen (vergl. hierüber das Buch von Erwin Helms: Englands innere Weltreichspropaganda zur Erhaltung der Reichseinheit.)

Wegen weiterer Vereinigungen, die sich in der antideutschen Propaganda betätigt haben und die z.T. mit jüdischen Kreisen eng verschwistert sind, wie Left Book Club, darf ich auf mein Buch über britische Propaganda verweisen.

Schließlich möchte ich empfehlen, im erzbischöflichen Palais von Canterbury nach den Akten des Ausschusses der anglikanischen Kirche für die Beziehungen zum Ausland zu forschen und desgleichen im Büro des Kardinals Hinsley nachzuforschen. Es könnten sich dort interessante Aufschlüsse über die Verquickung der Kirche mit der britischen Politik ergeben.

Die vorstehenden Mitteilungen habe ich nur aus dem Handgelenk hingeworfen. Ich darf mir vorbehalten, gegebenenfalls wegen weiterer Ergänzungen noch einmal zu schreiben.

Heil Hitler !

Krause

Geheime Reichssache!

Der Sicherheitsdienst des RFSS
SD - Leitabschnitt Düsseldorf

VI G 1 - 11 - GRs - Be./Ha. Düsseldorf, den 4 Sep 1940

Wertbrief 1.050.-- Eilboten.

An das
Reichssicherheitshauptamt
Amt III
B e r l i n

4 Ausfertigungen
1. Ausfertigung

G. Rs. - B. Nr. 205

Betr.: Englandmaterial.

Vorg.: Dort.Rundschr.GRs III B.-Nr. 1431
vom 22.8.1940.

Anlg.: - 3 -

In der Anlage wird ergänzend zu hies. Schreiben VI G 1 - 51 GRs vom 2.9.1940 weiteres Material zu obigem Betreff übersandt.

RFSS
SD-Hauptamt
Geheime Reichssache
B. Nr. 1518
Eing. am - 7. SEP. 1940
mit 3 Anlagen
" Doppeln
7. Sep. 1940

Der Führer des SD-Leitabschnittes
- Düsseldorf -

i.V.: Hgr

SS-Untersturmführer.

g. a. S. Reg. III 1130

an III A zur weiteren Veranlassung abgegeben
10/9.40

für IA 13/9

64

Personalien:

Mrs. Becket Lady's Army u. Novy Club
St. James Street London.

Frau eines indischen Oberrichters, Mitgl. eines Fashist League (Leese) als nationalsozialistische Propagandistin seit Jahren tätig.

Ich habe mit Frau Becket 1936 politisch gearbeitet und sie mehrmals nach München zur Auslandsstelle der NSDAP (Herrn Gessner) empfohlen.

Leider hat man damals meine Bitte, mit der Dame in Verbindung zu bleiben, nicht berücksichtigt.
Frau Becket ist eine der besten Propagandistinnen gewesen (ehem. Journalistin), die über weitgehendste Beziehungen verfügt.

Die Korrespondenz an sie ging über die oben genannte Anschrift.

Anlage 1
G. Nr. 5. Nr. 1392/40

71

Anlage 1

List of Heads of Wiltshire Secondary Schools.

School.	Head.
Fitzmaurice Grammar School Bradford-on-Avon.	S. Farrar, M.A.
Calne Secondary School.	M.S. Gotch, M.A.
Chippenham Secondary School.	H.W. Heckstall-Smith, M.A.
Dauntsey's School, East Lavington.	G.W. Clive, M.A.
Devizes Secondary School.	E.S. Roberts, M.A.
Malmesbury Secondary School.	K. Willmore, B.Sc., B.Com.
Marlborough Grammar School.	A.R. Stedman, B.A.
Salisbury, Bishop Wordsworth's School.	Dr.F.C. Happold, D.S.C.,M.A.
Sailsbury, South Wilts Secondary School for Girls.	Miss G.A. Moore, M.A.
Swindon, The College Secondary School.	G.C. Wood, M.Sc.
Swindon, Euclid Street Secondary School.	G.V. Smith, B.Sc.
Swindon, Commonweal Secondary School.	Dr. C.E. Jones, M.Ed.,M.A.
Trowbridge Boys' High School.	L.G. Smith, M.A.
Trowbridge Girls' High School.	Miss J.I. Field, M.A., B.Sc.

"

Anlage
G. Rs. H. Nr.

Deutschfreundliche Personen, von denen die meisten dem Studienrat Dr. Heinz K r i e g e r, Rheydt, Leiter der Organisation "The Link" (Org. für deutsch-engl. Verständigung) in Düsseldorf, persönlich bekannt sind. (Siehe hies. Schr. VI A 1 - 4 vom 4. 9. 1940).

Admiral Sir Barry D o m v i l l e , Leiter der "Link" (org. für deutsch-englische Verständigung) 23o Strand, London, W.C. 2 ;

C.E. C a r r o l l , Geschäftsführer des "Link" und Herausgeber der Anglo-German-Review, 23o, Strand, London W.C.2;

Hubert H a d d o c k s , 23 Cootwold-Road, Westcliff-on-sea, führenden Mitglied des "Link" ;

Ruht K a u k e n z i e , Sekretärin beim "Link" 23o Strand, London W.C.2 ;

Mr. Ernest H. C o o k , 161 Fairlands Avenue, Thorton Heath, Surrey. Mitglied des "Link";

Mr. C h a m b e r s , Leiter der Anglo-German-Kameradschaft, London, W. 9, 11 Clifton Gardens;

Mr. G.E. T h o m a s, 171 Green Lanes, Palmers Green Nr.13. Distrikt-Propagandaleiter bei der British-Union;

Arnod S. L e e s e , Leiter der "Imperial Fascist League", 3o, Cravenstreet, London , W.C. 2;

Mr. P.J. R i d o u t , London, 39 Baals Pond Road. Leiter des Distrikts 'Londoner Osten' der "Imperial Fascist League";

Mr. R. G r a h a m , 2 Hersey Lane Gardens, London, N.6. Gr. ist ein sehr aktiver und begeisterter Faschist, der unter seine Briefe "Heil Hitler" schreibt;

Mr. Keith S t r u c k m e y e r , Director of Education von Wiltshire, (entspricht einem Oberschulrat), Staalader Street, Trowbridge, Wilts, gab zu Austauschzwecken die Adressen aller Direktoren höherer Schulen von Wilts an, (S. Anlg. 1). Die in der Anlage 1 aufgeführten Personen sind ihrem Schreiben nach deutschfreundlich.

67

Dr. F. G. H a p p o l d , Direktor der Jungenschule in Salisbury (Bishop Wordworths School);

Mr. L.G. S m i t h , Direktor der Jungenschule in Trowbridge.

Miss J.I. F i s h , Direktorin der Cambridge and County-High School for girls, Collier Road, Cambridge. Sie war 3 Wochen mit ihrer Freundin, Miss Searle, in Deutschland bei Dr. Krieger zu Besuch;

Miss Clarice D u t t o n , Lehrerin für Deutsch- Yews, Brunt, Broughton, Lincoln. Sie ist sehr an einer deutsch-englischen Verständigung interessiert;

Miss H u n t , High School for girls, Middlesbrough, Yorks, Lehrerin für Deutsch, an Austausch sehr interessiert;

Mr. W.-J. L u c k m a n , 59 Rutland Crescent, Trowbridge, Wilts. Lehrer für Deutsch, an Austausch sehr interessiert;

Mr. A.H. D a v i e s , 20 Pembroke Road, Bristol 8. Lehrer des Deutschen, sehr aktiv und begeistert für deutsch-engl. Verständigung;

Mr. C a r t e r , 44 Springfield Road, East Ham, London E 6. Volksschullehrer, sehr großer Freund Deutschlands, hat jeden Urlaub in Deutschland verlebt;

Miss Amy C a r t e r , Anschrift wie vor, liebt sehr deutsche Musik, sehr deutschfreundlich;

Mr. R.G. S t a n s b i t , 12 Glanville Drive, Hornchurch Essex. Freund von Mr.Carter, sehr interessiert an Fragen des Nationalsozialismus;

Miss Hazel R o g e r s , 54 Abingdon Road, Kenzinton London W. 8, Mitglied des "Link", mit einem Deutschen verlobt;

Mr. George M e a r s , Pinegarth, West Byfleet, Sekretär bei einer Methodistenkirche. Er war für seinen Jungen sehr am Briefwechsel und Austausch mit einem Deut-

7

schen interessiert;

Miss June F r a n k l i n , St. Hildam, Cheltenham Studentin, Mitglied des "Link", sehr deutschfreundlich;

Miss Margarite M. B u r k e , The Honor Oak School, Homestall Road, Peckham Rye, London S.E. 22. Deutschlehrerin, stand der "link"-Arbeit nahe und war am Austausch interessiert;

Mr. I. H o p e , 64, West Town Lane, Brislington, Bristol 4, 21 Jahre alt, für deutsch-englische Freundschaft begeistert;

Mr. Stanly G o d m a n , 82 Broomfield, Avenue Palmers Green, London N 13, Dozent an der Universität London, ausgezeichneter Kenner Deutschlands, deutschfreundlich, aber durchaus englischbewußt.

Sicherheitsdienst des Reichsführers SS
SD-Abschnitt Thorn

Thorn, den 4. Sept. 1940

G. Rs. SA III/17

Fr./Ke.

RFSS
SD-Hauptamt
Geheime Reichssache
B. Nr. 1504/40

Geheime Reichssache!
Eing. am - 6. SEP. 1940

g.-Ro.-S.-Nr. 27/40
2 Ausfertigungen
1. Ausfertigung

An das
Reichssicherheitshauptamt - Amt mit II Anlagen
Berlin

Betr.: Eilbeschaffung von Englandmaterial.
Vorg.: Dort. Rundschr. v. 22.8.40, B.Nr. 1431 G.Rs.

g. R.S Reg. III 1146

Eine hervorragende Englandkennerin ist die Pgn. Marie-Elisabeth Bräuning, geb. 14.8.89 in Frankfurt a./M. z.Zt. Kreisfrauenschaftsleiterin in Lipno (SD-Abschnitt Thorn).

Am 11.8.1934 kam Pgn. Bräuning nach London und blieb dort ununterbrochen bis Nov. 1938. Im Juni 1939 fuhr sie wieder nach London, mußte aber England aus politischen Gründen nach 5 tägigem Aufenthalt verlassen. In England war sie Geschäftsführerin der Landesfrauenschaft Großbritannien und gleichzeitig stellvertretende Landesfrauenschaftsleiterin. Bei ihrem Besuch 1938 in Deutschland erlitt sie einen Unfall, der ihre Rückreise nach England in absehbarer Zeit unmöglich machte. Seit März 1939 war sie Heimleiterin für den Gau Essen und leitete unter anderem das Mütter- und Kindererholungsheim Schloß Freudenberg bei Wiesbaden bis zum 1.10.1939. Anschließend hospitierte sie bis zum 1.2.1940 bei der Reichsfrauenführung. Sie meldete sich dann in den Osten, baute die Kreisfrauenschaft in Wirsitz vorbildlich auf und wurde danach zum Aufbau der Kreisfrauenschaft nach Lipno berufen, wo sie noch heute tätig ist.

Pgn. Bräuning legt sehr großen Wert darauf, in London wieder eingesetzt zu werden, und ist bereit, sich dem HA ab sofort für unbegrenzte Zeit zur Verfügung zu stellen. Sie hat in England einen überaus großen (auch internationalen)

70

Bekanntenkreis und beherrscht die englische Sprache absolut in Wort und Schrift. Durch ihre Tätigkeit als Geschäftsführerin der Landesfrauenschaft Großbritanien verfügt sie über ausgezeichnete Landeskenntnisse. Für ihren Einsatz in England spricht außerdem eine hervorragende Organisationsgabe. Es ist unmöglich ihre ungeheuren Englandkenntnisse in Form eines Berichtes dem HA ausführlich mitzuteilen. Ihre Berufung nach Berlin erscheint von hier aus sehr wertvoll.

Der Führer des SD-Abschnitts Thorn
m. d. F. b.

SS-Sturmbannführer

41

Left-Top Aligned

Erz. 4

B r ä u n i n g,	Elisabeht, geb. 14.8.89 in Frankfurt/M.
z.Zt. Kreisfrauenschafts-leiterin in Lipno	

Pg. B. legt sehr großen Wert darauf, in London wieder eingesetzt zu werden und ist bereit, sich dem HA ab sofort für unbegrenzte Zeit zur Verfügung zu stellen. Sie hat in England einen überaus großen (auch internationalen) Bekanntenkreis und beherrscht die englische Sprache absolut in Wort und Schrift. Durch ihre Tätigkeit als Geschäftsführerin der Landesfrauenschaft Großbritannien verfügt sie über ausgezeichnete Landeskenntnisse. Für ihren Einsatz in England spricht außerdem eine hervorragende Organisationsgabe.

114 C/0932

42

Right-Bottom Aligned

Left-Top Aligned

Ep 5

III A-C

Sofortmassnahmen des EK. Liverpool.

1, Zeitungen verbieten, Verlangsgebäude und Druckereien schliessen, Archive sicherstellen in:
Liverpool (Liverpool Daily Post and Echo , Ltd.)
Cardiff (Western Mail and South Wales News)

2. Universitäten schliessen und Emigranten-Lehrer fes stellen in:University of Liverpool
" of Wales mit Colleges in Cardiff
Bangor
Aberystwith

6. Kulturgüter sicherstellen in
Walker Art Gallery in Liverpool (Gemälde deutscher-, flämischer und italienischer Meister, u.a.Lucas Cranach), sowie auf dem Schloss des Earl of Derby bei Liverpool .

Right-Bottom Aligned

III A, St./Ro. Berlin, den 27.9.1940

An
SS-Standartenführer Prof. S i x

Berlin

Betr.: Vorschläge für Sofortmassnahmen beim Englandeinsatz im kulturpolitischen Sektor.

1. Schliessung des Informationsministeriums und seiner abhängigen Organisationen. Russel Square
2. Schliessung der Pressearenturen und Nachrichtenbüros (Reuter, Press Associated, Exchang, Central News usw.)
3. Stillegung des Senders und Schliessung der Funkräume (Eilt wegen Interesse der Wehrmacht!)
4. Schliessung der Zeitungen und Redaktionen.
5. Royal Instituite (Eilt wegen Interesse des A.A., Prof. Berber!)
   a) Schliessung der Institutsräume in London.
   b) " " " " Oxford. (Dabei gleichzeitig Sicherstellung des Materials der Schriftenreihe, mit der sich die Universität Oxford der Churchill-Regierung zur Verfügung stellte.
6. Schliessung des BritishCouncil.
7. Schliessung der Pressearchive und Büchereien der Ministerien und des Parlaments.
8. Schliessung einiger Londoner-Clubs, Evtl. Besetzung der Clubhäuser.

vordringlich:

Carlton 94 Pall Mall. Wichtigster Club der Konservativen. Mitglieder u.a.: Chamberlain, Eden, Halifax, Earl of Derby, Samuel Hoare, Isidor Salmon usw.

Athenäum 107 Pall Mall. Mitglieder u.a.: Chamberlain u. CHurchill.

Bachelors 8 Hamilton Place Mitglied u.a. Duff Cooper.

Brooks 60 Sterjohn Street Mitglieder: Sir John Anderson, Lord Halifax, Lord Runciman. (OKW!)

R N - Club 101 Wigmore Street, London W. 1

74

III A 2
St/Gt.

Berlin, den 29. August 1940.

X

Niederschrift.

Betr.: Sport- und Leibeserziehung in England.

Wichtige Komplexe: Große Sportverbände (Football Association usw), konfessionelles und jüdisches Sportwesen, ferner die englischen Vertreter der olympischen Idee (Lord Burghley, usw.).

Sofortmassnahmen: Einstellung der Betätigung aller Sportvereine, Schließung und Sicherstellung der großen Sportverbände und der Zweigstellen des Olympischen Komites, Beschlagnahme des Sportmaterials.

Befragen REM - Amt K (Min.Rat Usadel in Vertretung von Min. Dir. Krümmel).

Dr.-Arbeit des verstorbenen Dr. Wichmann. Befasste sich u.a. mit Sport in England.

An ⅍-Untersturmführer Knigge /München ging F.S.

III A

III A 2

25.8

45

Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS
SD-Abschnitt Braunschweig
III Gr/Hm

B.Nr.: 191 g.Rs.

Braunschweig, den
Wilhelmstraße 21
Fernruf 1310 11

RFSS
SD-Hauptamt
Geheime Reichssache
g.Rs. 1961

Geheime Reichssache
mit ..... Anlagen
" ..... Doppeln
" .....
13. Nov. 1940

Reg. III Nr. 1315/40

An das
Reichssicherheitshauptamt
- Amt III -
Berlin.

Betr.: Englandmaterial.

Vorg.: Dort. Schrb. v.22.8.40 - III g.Rs. und FS vom 30.8.40 III A 2

Anlg.: Keine

Von Englandkennern werden dem Abschnitt nachstehende Kulturgüter in England genannt, deren Sicherstellung nach ihrer Ansicht im deutschen Interesse liegt.

1.) Im Britischen Museum - London:

a) Der berühmte Parthenon-Fries, gestohlen in Athen

b) Gutenbergs 42 zeilige Bibel und Gutenbergs 36 zeilige Bibel.

c) Sehr viele Wiegendrucke ("The King's Library")

d) Berühmte Autographen Sammlung, darunter Briefe von Bismarck, Kaiser Wilhelm I., Kaiser Friedrich III.

e) Eine sehr große, weltberühmte Sammlung alter Handschriften aus griech., röm., byzantinischen, deutschen, franz., ital., fläm. und engl. Schulen ("The Manuscript Salvon" und "The Grouville Library").

2.) Im South-Keneington-Museum, London:

a) Skulpturen von Leonardo da Vinci

b) Wiegendrucke

c) Berühmte Drucke der "Kelmscott-Press" und der "Doves-Press")

3.) National Art Gallery, London, Trafalgar-Platz.

a) Gemälde von Rembrandt.

4.) Reference Library, Manchester, Piccadilly eine der berühmtesten Büchereien Englands.

Im Britischen Museum, London, Archäologischen Museum, Cambridge, und Ashmolean-Museum, Oxford, weiter ägyptische Altertümer von den Friedhöfen [illegible].

76

die ihrem Charakter nach niedersächsisch sind.

Als deutschfreundliche Personen und Firmen in England werden genannt:

1.) G.B. D y e r , Rutland, (12) Duvstone Road, Davyhulme, Lancs. Bahnstation: Urmston (westl. Manchester).

2.) Martin H a r v e y , 1 Grangethorpe Road, Urmston b/Manchester. Frau Hilda geb. Dyer (Tochter von 1)).

3.) Alf W a l k e r , i./Fa. John Walker, Drogen-Großhändler Manchester.

4.) Miß K i r k p a t r i k , Manchester, Lehrerin

5.) Mister L e i g h , Manchester, Richter. Frau L. geb. Podeus aus Wismar ist Deutsche von Geburt.

6.) Miß Catherine G r i f f i t h s , 22 High St. Prollheli Nord-Wales.

7.) Fr. S c h m i d t Ltd., 41 Charlotte St. Tottenham Court Rd. London W 1. Deutsche Gast- und Speisewirtschaft.

8.) Fa. Stilp u. Leighton Ltd. 9/13 Feuchurch Buildings, Feuchurch St. London E.C. 3. Schiffsagenten, u.and. "Hamburg-Süd."

9.) Fa. Simpson u. Godlee Ltd. Manufactures und Calio Printers P.O. Box 574. 28 Quai St. Manchester.

10) Ingenieur Smeeton, London, Victoria-Street 4

Kurz vor Kriegsausbruch haben sich nachstehende Personen in England aufgehalten, von denen nur die Feldpostanschriften bekannt sind:

1.) Leutnant M.A. Hans-Jürgen S i e p e r m a n n
Feldpostnr. 09 822

2.) Leutnant Hans H a n i b r o c h
Feldpostnr. 19 029 C

Weitere Angaben folgen laufend nach Eingang.

SS-Hauptsturmführer

Der Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS
SD-Leitabschnitt München

München 13, den 9.IX.1940.
Franz-Josefstr. 38
Fernruf 34555

Geheim

Sofort
Eilt sehr

III A Dr.B./Hi.

Br. B. 796

An das
Reichssicherheitshauptamt
III A
z.Hd.v.SS-Sturmführer Dr.S p e n g l e r
B e r l i n .

Betr.: England-Material, hier: Adressen und kurze Charakteristik deutschfreundlicher E n g l ä n d e r .
Vorg.: hier laufend.
Anlz.: 1 in Doppel

Anliegend wird mit der Bitte um Kenntnisnahme ein Verzeichnis deutschfreundlicher Engländer mit Adressenangabe und kurzer Charakteristik überreicht.

Reg III

g # 6041

Geheim
12376

I.A.
Dr Buchberger
SS-Hauptsturmführer.

ER

48

Der Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS
SD-Leitabschnitt München

11. 9. Sep. 1940

Betreff: England-Material, hier: Adressen und kurze Charakteristik deutschfreundlicher E n g l ä n d e r .

Unity Peacock:
Adresse: King Alfred School, Wantage, Berkshire.
Vater: Direktor der eben erwähnten Schule, wohnhaft in derselben.
Mir im täglichen Unterricht und persönlichen Umgang bekannt als eine wahre Freundin des neuen Deutschland im besten Sinne. Allen seinen Einrichtungen trug sie Begeisterung entgegen und wahre Zustimmung. Den Charaktereigenschaften der Deutschen brachte sie ehrliche Bewunderung entgegen. Selbst im Charakter unbestechlich und äusserst zuverlässig. Sie brachte es fertig, ihre Eltern trotz grössten Widerstandes englischer Kreise zu einem Besuch nach Deutschland zu bewegen. Dadurch durfte sie ihren Aufenthalt hier wieder verlängern. Auch ihre Eltern, die ich sehr gut kennenlernte, sprachen sich in jeder Weise anerkennend und lobend über das heutige Deutschland aus. Sie waren Gegner des Versailler Diktats und für die Rückgabe der Kolonien an Deutschland. Längere Zeit hielten sie sich beruflich in den früheren deutschen Kolonien auf und sagten mir, daß sämtliche Eingeborene dort Deutschland nie vergessen hätten und ihre Rückkehr unter deutsche Oberhoheit erhofften, wie sie selbst immer wieder erfahren hätten.
Fräulein Peacock schrieb mir nach ihrer Rückkehr nach England im Frühsommer 1939 folgendes:

> "Ich weiß, daß ich, seitdem ich in Deutschland gewesen bin und dieses Land und seine Leute kennen gelernt habe, niemals mehr in England glücklich sein kann".

Liebeleien, die eine derartige Einstellung herbeiführen könnten, hatte Fräulein Peacock nicht.

Fräulein Betty A. Bray:
Adresse: 46, Grasmere Road, Purley, Surrey.
Vater: ist Kaufmann und hat hauptsächlich mit Übersee zu tun.
Fräulein Bray ist eine von Gestalt kleine und sehr bewegliche Persönlichkeit. Sie war in Deutschland, um hier ihren Doktor zu machen, den sie durch die Umstände des heraufkommenden Krieges abbrechen mußte. Sie hat auf das Lebhafteste alle Einrichtungen des Neuen Deutschlands studiert und bewundert. Sie

-2-

79

war eine echte Engländerin, aber dem Neuen Deutschland ehrlich und klar zugetan und arbeitete in ihren Kreisen in England sehr für mehr Verständnis und Verständigung. Sie lernte in Heidelberg einen Deutschen kennen, der gottgläubig war. Sie selbst gehörte der High Church an, was aber der schönen Freundschaft, die zwischen diesen Menschen herrschte, keinen Abbruch getan hat.

-.-.-.-.-.-.-.-

Herr T.S. Summers: aus Schottland.
Adresse: 17, Blachet Place, Edinburgh, Scotland: studierte in Heidelberg Theologie. Ein offener, ehrlicher und gerader Charakter, wie die ganze Erscheinung seiner Person. Obwohl er die kirchenpolitischen Auseinandersetzungen in Deutschland kannte, war er dem Neuen Deutschland sehr zugetan. Er hat es bewiesen in seinen Auseinandersetzungen mit seinen Studienkameraden und vor allen Dingen bei mir im Deutschunterricht, wenn eine Debatte unter den Ausländern zustande kam. Weltfremden Tendenzen war er in jeder Weise abhold. Sonntags hat er oft Bauern in der Umgebung von Heidelberg geholfen, weil es ihm Freude machte, den deutschen Bauern in seinem ganzen Wesen kennen zu lernen, da es so etwas in Schottland und England nicht gäbe, wie er immer wieder sagte. Ausserdem war er in der freiwilligen Erntehilfe in Pommern auf einem Gut und kehrte kurz vor Kriegsausbruch in seine Heimat zurück. Summers war Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland.

-.-.-.-.-.-.-.-

Fräulein Annie E.L. Booy:
Adresse 1, Glenfall Terrace, All Saints' Road, Cheltenham, Gloucestershire.
War in meinem Deutschkurses und erteilte englischen Unterricht in einem Mädchenpensionat in Heidelberg. Mit ihrem ganzen Wesen war sie, solange ich sie kannte, Deutschland zugetan. Sie hat es bewiesen sowohl in meinem Unterricht wie auch in ihrem Unterricht in dem Mädchenpensionat. Aus Liebe zu Deutschland kam sie einige Male nach hier zurück, um ihrer alten Arbeit nachzugehen, in der sie mit deutschem Wesen und deutschen Menschen sehr verwachsen war. Die Welt des Nationalsozialismus hat sie bejaht und wünschte eine Verständigung zwischen England und Deutschland.

-.-.-.-.-.-.-.-.-

-3-

Herr Derek Price:
Adresse: 26, Trafalgar Road, Birkdale, Southport, Lancashire.
Nahm während seiner Anwesenheit in Heidelberg, Deutschland und der Universität lebhaften Anteil an allem, was ihm im Neuen Deutschland entgegengebracht wurde. Er ist ein aufrechter und klarer Charakter, der stets bestrebt war, bei seinen englischen Freunden für eine Verständigung zwischen England und Deutschland alles einzusetzen. Sein Vater besuchte ihn in Heidelberg und brachte dem Neuen Deutschland seine Anerkennungen entgegen.

-.-.-.-.-.-

Herr Alexander A.Morrison:
Adresse: Ardler Manse, Meigh, Perthshire, Scotland.
Bewusster Schottländer, studierte Theologie an der hiesigen Universität. Er ließ sich nicht beeinflussen durch kirchenpolitische Auseinandersetzungen, sondern sein eigener gesundes Urteil über diese Erscheinungen zugunsten des Neuen Deutschland. Er hat bekannt und bewiesen, dass er charakterlich seine eigentliche Ausbildung und Prägung hier in Deutschland bekommen hat. Er war bewusster Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Pamela M.Willoughby:
Adresse: Breach House, Cholsey, Berkshire.
Lernte ich besonders in meinem Kursus kennen. Sie hat stets ihre Deutschfreundlichkeit innerlich und äusserlich bewiesen, auch in dem Mädchenpensionat, in dem sie hier englischen Unterricht erteilte. Als bewusste Freundin Deutschlands ging sie in ihre Heimat zurück.

-.-.-.-.-.-

Herr Lawson Dou las Davidson:
Adresse: 131 Hardgate, Aberdeen, Scotland.
Überzeugter Schotte, der sich oft scharf gegen englisches Wesen wandte. Deutsche Kultur hat ihn stark beeindruckt und die Einrichtungen des Neuen Deutschlands verfolgte er mit grösstem Interesse. Sein Wunsch war eine Verständigung und ein Zusammengehen zwischen England und Deutschland. In seinem Deutschtum und persönlich lernte ich ihn genau kennen.

-.-.-.-.-.-

Herr J.T.Bennit:
Adresse: Heathercroft, Hewlett Road, Cheltenham.
War in meinem Deutschkursus und gab englischen Unterricht im hiesigen College. Persönlich lernte ich ihn sehr genau kennen als einen aufrichtigen Freund und Bewunderer Deutschlands, der die plutokratische Herrschaft in seiner Heimat und die damit verbundenen sozialen Mißstände sehr verurteilte.

-.-.-.-.-.-

Herr U. D. Mann:
Adresse: Ladram, Esher, Surrey.
Kam zweimal nach Heidelberg zurück, um sich hier im Deutschen zu vervollständigen und in einer deutschen Familie zu leben. In meinem Kursus nahm ich sehr enge Fühlung mit ihm, lernte ihn kennen als einen aufrichtigen Freund des Neuen Deutschland. Er bewunderte vor allen Dingen die neuen sozialen Einrichtungen im Gegensatz zu England.

-.-.-.-.-.-

Herr T. B. Harper:
Adresse: Bosvean, St Ives, Cornwall.
Kam auch zweimal nach Deutschland, um die deutsche Sprache zu lernen und die Kultur des Neuen Deutschlands kennen zu lernen. Er wurde ein aufrichtiger Freund und Bewunderer der Dinge, die ihm in England in einem ganz anderen Licht dargestellt worden waren, was er immer wieder zum Ausdruck gebracht hat.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Angela Cleeves:
Adresse: 37, High Street, Harpenden, England.
Ein aufrechter und gerader Charakter in jeder Weise. Gegnerin der sozialen Mißstände und aufrichtige Bewunderin der sozialen Neuerungen im nationalsozialistischen Deutschland. Sie sprach sich immer wieder sehr bitter aus über die Zustände in den englischen Arbeitervierteln.

-.-.-.-.-.-

Herr A. Ivan Waldron:
Adresse: 264, Vicarage Road, King's Heath, Birmingham, 14.
Kam nach Deutschland, um die Errungenschaften des Nationalsozialismus zu sehen. War in meinem Unterricht, lernte ihn dort kennen als einen Menschen, auf den dieses tiefen Eindruck machten und ging als Gewinner in seine Heimat zurück.

Herr J. Howard Davis:
Adresse: 1, Park Road, Penarth, Glamorgan.
Befand sich längere Zeit in Heidelberg zum Erlernen der deutschen Sprache und zum Kennenlernen des Neuen Deutschland. Er dekundete immer wieder seine offene Bewunderung und Zuneigung zum Nationalsozialismus, hauptsächlich in seinen sozialen Errungenschaften, die, wie er sagte, in krassem Gegensatz zu den englischen Verhältnissen stünden.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Patricia Reilde:
Adresse: 9, Wilbraham Place, Knightsbridge, London SW 1.
War in meinem Kurs und brachte der deutschen Kultur, insbesondere den Errungenschaften des Nationalsozialismus lebhaftes Interesse entgegen und dekundete offen ihre Freundschaft zu Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Herr P. A. F. Colvile:
Adresse: Springwell House, North Warnborough, Odiham, Hants.
Schüler einer englischen Offiziersschule, der mit offener Sympathie für eine dauernde Verständigung mit Deutschland eingetreten ist. Gegner der unsozialen Verhältnisse in England. Sprach sich stets lobend aus über die sozialen Neuerungen im heutigen Deutschland und erhoffte ähnliche Dinge für seine Heimat. War Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Herr Allan W. Latham:
Adresse: 79, Staines Road, Twickenham, Middlesex.
Engländer von bestem Charakter mit einer starken Zuneigung zu deutschem Wesen und deutscher Kultur. Die Neuerungen des nationalsozialistischen Deutschland haben ihn stets sehr beeindruckt und die dadurch empfangenen Eindrücke seine Freundschaft zu uns sehr vertieft. Er war Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Herr Nigel. Wheatcroft:
Adresse: Ecclesbourne Hall, Idridehay, N. Derby.
Hat im Verkehr mit mir und seinen deutschen Freunden stets ehrlich und offen seine Sympathie für das Neue Deutschland bewiesen und in seiner Heimat die gleichen Ideen ausgesprochen, wie ich von einem seiner englischen Freunde erfuhr.

-6-

Fräulein Rosa Holmes:
57, Malone Road, Belfast, N. Ireland.
Als überzeugte Irländerin Feind der englischen Willkür. Eifrige Bewunderin des Neuen Deutschland, für das sie auch in ihrer Heimat eingetreten ist.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Marga. Forsyth:
Adresse: 8, Jeviat Street, Ayr. Scotland.
War lange in meinem Deutschkursus unter lebhaftester Anteilnahme und unterrichtete in Englisch in einem hiesigen Mädchenpensionat. Dort und auch bei mir im Kursus bezeugte sie ihre echte Freundschaft zum Neuen Deutschland und seinen sozialen und kulturellen Errungenschaften. Sie war überzeugte Schottin und wehrte sich stets auf das, was England einst ihrer Heimat übel zugefügt hatte.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Loras Harman:
Adresse: Timewell House, Morebath, N. Devonshire.
War in meinem Kursus mit lebhaftem Interesse für alle Dinge der deutschen Kultur. Sie war Freundin des Neuen Deutschland und sagte, sie würde es in ihrer Heimat offen bekunden. Es dürfe nie zu einem Kriege zwischen Deutschland und England kommen.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Diana Morris:
Adresse: 10, Ilchester Mansions, Abingdon Road, Kensington, London W 8.
Ein sehr hübsches Mädchen irischer Abstammung. Aus ihrer Herkunft entsprang ihre Abneigung gegen die Auswüchse der englischen Machtpolitik und die schlechten sozialen Verhältnisse besonders in London. Ihren deutschen Freunden gegenüber hat sie das immer wieder bestätigt und auch aus ihren Briefen, die sie nach ihrer Heimkehr schrieb, sprach ständig eine echte Freundschaft und Zuneigung zum Neuen Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Greta Hamson:
Adresse: Gibson-Library, [illegible] Edinburgh.
[illegible] Abkunft. [illegible] Freundschaft und [illegible] sozialen Mißstände [illegible] zum Neuen Deutschland war tief [illegible] nach ihrer Rückkehr [illegible] ihre Heimat [illegible]

-7-

14.

Herr [illegible] Brown:
Adresse: [illegible] Grove, Sri[illegible], Yorkshire.
War auf [illegible] Kursus, bezeugte besonders Amerikanern gegenüber [illegible] Begeisterung zum Neuen Deutschland mit allen seinen Einrichtungen. [illegible] war Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland. [illegible] besonders die Deutschen Arbeitsdienstlager machten auf ihn einen [illegible] rosen Eindruck.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Lilian Hewitt:
Adresse: 81, St Giles' Road, Derby, England.
Was das neue Deutschland ihr entgegenbrachte, nahm sie stets mit grossem Interesse auf und wünschte vor allen Dingen auf sozialem Gebiet Ähnliches in ihrer Heimat. Ihre Freundschaft zu uns war ehrlich und echt, was sie ihren englischen und deutschen Freunden gegenüber stets bekundet hat.

-.-.-.-.-.-

Herr A. B. Rowland:
Adresse: 26, Flowery Field, Woodewoer, Stockport, England.
Nahm mit lebhafter Begeisterung alle Dinge, die ihm das deutsche Wesen und die deutsche Kultur entgegenbrachten, auf. Seine Zuneigung dem Neuen Deutschland gegenüber war offen und ehrlich. Arbeitsdienstlager und die deutsche Jugenderziehung beeindruckten ihn besonders. War Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland. Sagte immer wieder, daß beide Staaten zusammengehen müssten, um den Weltfrieden und die Weltordnung zu erhalten.

-.-.-.-.-.-

Herr John Brough:
Adresse: 28, Maryfield Terrace, Dundee, Angus. England.
Kam mit einer ehrlichen Zuneigung zu Deutschland aus seiner Heimat, die hier vertieft wurde zu einer echten Freundschaft, die er stets ehrlich und offen bekundete. Sein grösster Wunsch war ein Zusammengehen dieser beiden Staaten.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Eileen M. Twine:
Adresse: 26, Landscape Terrace, Belfast, Ireland.
Irischer Abkunft. Wünschte die Befreiung Nordirlands von der englischen Oberherrschaft. In Deutschland interessierte sie sich besonders für die sozialen und erzieherischen Einrichtungen des Nationalsozialismus, um für ihre Heimat etwas daraus zu lernen.

Fräulein Helen Shepherd:
Adresse: Jorry, Aberdeen, Scotland.
Das Neue Deutschland beeindruckte sie sehr stark und als bewußte Schottin nahm sie alles besonders stark auf, da es derartige soziale und erzieherische Errungenschaften in ihrer Heimat nicht gäbe. Trat stets offen für eine Freundschaft zwischen England und Deutschland ein.

-.-.-.-.-.-

Herr J. T. Thompson:
Adresse: Theologisches College, Cambridge, England.
Gebürtig aus Nottingham, nähere Adresse unbekannt.
Nahm lebhaften Anteil an den erzieherischen und sozialen Aufgaben des Neuen Deutschland und bekundete als lebensfroher Theologe eine echte Zuneigung und Freundschaft zum deutschen Wesen von heute. War scharfer Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland. In meinem Kurs war er lange Zeit.

-.-.-.-.-.-

Herr Reverend V. Hopkins:
Adresse: 2, Routh Road, London, S W 18.
Kam nach Deutschland, um die sozialen und erzieherischen Einrichtungen des Nationalsozialismus zu studieren und sich über den Stand der deutschen Theologie zu informieren. Sehr lebend sprach er sich besonders über das erstere aus und bedauerte, dass weite Kreise der Theologen kein echtes Verhältnis dazu gewonnen hätten, da ihre Blickrichtung zu begrenzt und zu eng sei. War Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland und sagte, soviel an ihm läge, dazu beizutragen, dass die Vorurteile in seiner englischen Heimat gegen uns beseitigt würden.

-.-.-.-.-.-

Herr William M. Glynn:
Adresse: 16, Parkmore Buve, Kimmage Road S, Dublin.
Überzeugter Ire und Gegner der englischen Gewaltherrschaft in seiner Heimat. Kam aus Freundschaft zum Neuen Deutschland nach hier und machte eine Studienreise durch Deutschland, um sich besonders über das nationalsozialistische Schulwesen zu orientieren. Seine Freundschaft zu uns war offen und ehrlich.

-.-.-.-.-.-

86

Herr K. R. O. Hom-Kinson:
Adresse: Whitville, Kidderminster, England (Kings College, [illegible]
Kam nach Deutschland, um sich über den wirklichen Stand der Dinge im nationalsozialistischen Deutschland zu orientieren. Alle sozialen und erzieherischen Einrichtungen machten auf ihn den denkbar grössten Eindruck. Er wünschte das Gleiche für seine Heimat und setzte sich ein für eine Verständigung zwischen Staaten ohne Krieg, besonders auch für die Rückgabe der Kolonien an Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Pauline Braweld:
Adresse: Low Wood, Woldingham, Surrey.
Interessierte sich auf das lebhafteste für das Neue Deutschland. Ihre Sympathien waren echt und ehrlich. Die deutsche Kultur unserer Zeit, besonders das ganze Volksbildungswesen, machten auf sie den grössten Eindruck. Ihr Wunsch war eine Zusammengehen zwischen Deutschland und England und eine Abänderung der sozialen Mißstände in ihrer Heimat.

-.-.-.-.-.-

Herr James Maitland:
Adresse: New College, Edinburgh.
War überzeugter Schotte, studierte hier Theologie; ein Charakter lebensbejahend und weltoffen. Lehnte die Vorurteile der deutschen Theologen gegen die Einrichtungen des Nationalsozialismus ab. War ein Gegner der plutokratischen Herrschaft in England, trat für eine Besserung der sozialen Verhältnisse in seiner Heimat ein, wünschte ein freundschaftliches Zusammengehen Englands mit Deutschland, um den Frieden in der Welt zu sichern.

-.-.-.-.-.-

Herr John Malcolm:
Adresse: 22, Chalmers Street, Edinburgh.
Studierte hier Theologie. Mit weltoffenem Blick nahm er alle Neuerungen des nationalsozialistischen Deutschlands auf und [illegible] te besonders auf sozialem Gebiet Ähnliches in seiner Heimat. Kirchenkampfe in Deutschland beschäftigten ihn [illegible] Freundschaft zum nationalsozialistischen Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Jean Drummond:
Adresse: 61, Shoosterhill Road, Blackheath, London, S E 3.
Ein durch ihre Schönheit sehr gewinnendes Mädchen. Mit Zuneigung und Begeisterung verlebte sie ihre Zeit im neuen Deutschland. Echt nahm sie die hiesigen Eindrücke auf und kehrte als Freundin deutscher Kultur und deutschen Wesens, wie sie es jetzt gesehen hatte, in ihre Heimat zurück.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Dorothy Farries.
Adresse: Braeside, Moffat Road, Dumfries, Scotland.
Überzeugte Schottin. Ihre Freundschaft zu Deutschland entwickelte sich hauptsächlich auf ihren tiefen und echten Eindrücken, die sie aus dem Lande des Nationalsozialismus mitnahm in ihre Heimat. Die unsozialen Verhältnisse Englands und in ihrer Heimat beklagte sie oft und sah in Deutschland das Vorbild für ihre Abänderung. Sie war stets für eine Freundschaft zwischen beiden Ländern, und für mehr Verstehen Englands uns gegenüber.

-.-.-.-.-.-

Herr Peter Dahl Arup:
Adresse: Hollow Lane House, Virginia Water, Wentworth, Surrey.
Engländer dänischer Abkunft. Die sozialen Einrichtungen in deutschen Fabriken machten auf ihn einen grossen Eindruck. Sein Wunsch war Gleiches für seine Heimat. Den Nationalsozialismus bewunderte er ehrlich und offen.

-.-.-.-.-.-

Reichssicherheitshauptamt

Nachrichten-Uebermittlung

Eingangsstelle

Aufgenommen: Zeit 17 56 Tag 22 Monat AUG Jahr 1940 — von — durch

Raum für Eingangsstempel: Reichssicherheitshauptamt 104583 23 AUG 1940

Weiterleitet: Zeit Tag Monat Jahr — an — durch

N.-U. Nr. 166056

Telegramm — Funkspruch — Fernschreiben
Fernspruch

Dringend.

SD LA MUENCHEN NR. 2434 22.8.40 1835/ME. ===
AN DAS REICHSSICHERHEITSHAUPTAMT -
AMT III ZU HANDEN VON SS-STURMBANNFUEHRER
DR. S P E N G L E R , BERLIN. ===
= E I L T - SOFORT VORLEGEN ===
BETR.: ENGLANDMATERIAL. ===
= PROFESSOR KARL H A U S H O F E R TEILT MIT,
DASS SEIN SOHN (DOZENT AN DER
AUSLANDWISSENSCHAFTLICHEN FAKULTAET IN BERLIN) UEBER
SEINE GANZEN VERBINDUNGEN, SEIN WISSEN UEBER PERSONEN,
EINRICHTUNGEN USW. GENAU IM BILDE IST. ER BITTET,
IHN IN BERLIN ZU BEFRAGEN. FALLS MOEGLICH, WIRD H.
AUSSERDEM NOCH PERSOENLICH AUFGESUCHT. ER IST ZUR
ZEIT AUF EINER ALM BEI PARTENKIRCHEN. ===
= GEZ. S E I B E R T SS-HAUPTSTURMFUEHRER.

Reitzner

G.St. Nr. 120.

29

Der Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS
SD-Leitabschnitt München

5. Sept. 1940 64

Betr.: England material , hier: Adressen deutsch-freundlicher Engländer.

Vorg.: hier laufend.

Leslie Chater: Hill Court, Wimbledon , SW 19

Charles Danks: York Lodge, York Road, Sutton.

John Siberee: Trevens, Burntwood, Road Sevenoaks, Kent.

P.A.F.Colvile: Springwell House, North Warnborough, Odiham, (Hants, Offizier).

A.Ivan Faldron: 264, Vicarage Road, King's Heath Birmingham 14

T.S. Surters : (sehr deutschfreundlicher Theologe): 17.Blacket Place, Edinburgh, Scotland.

Annie E.L.Booy: 1.Glenfall Terrace, All Saints'Road, Cheltenham Glos

U.D. Mann: Ladram , Esher, Surrey.

T.S. Harper: Rosvean , Sryves, Cornwall.

Greta Manson: Gibsan-Library, Nicuto-House, Chambers Str. Edinburgh.

Alexander A.Morrison: Ardler Manse, Meigh, Perthshire, Scotland.

Derek Price: 26, Trafalgar Road, Birkdale, Southport, Lancs.

Angela Cleeves: 37, High Street, Harpenden.

T.Howard Davis: 1, Park Road, Penaith, Glamorgan

PatriciaRellie: 9, Wilbraham Place, Knightsbridge London, S W 1

Nigel Wheatcroft: Ecclesbourne Hall, Idrigehay, N.Derby

Roma Holmes: Malone Road, Belfast, N.Irland

Margs Forsyth: 8 Jeviat Street, Ayr Scotland

Loras Harman: Timewell House, Morebath N.Devon.

Diana Morris: 10, Ilchester Mansions, Abingdon Road, Kensinathon London W 8.

90

Unity Peacock: King Alfreds School, Wantage, Berks.

Betty A. Bray: 46, Grasmere Road, Purley, Surrey

Pamela M.Willoughby: Breach House, Cholsey, Berks.

Lawson Douglas Davidson: 181 Hardgate, Aberdeen, Scotland.

Joan W.Latham: 79, Staines Road, Twickenham, Middlesex

J.T.Benett : Heathercroft, Howlett Road, Cheltenham.

Sicherheitsdienst des Reichsführers SS
SD-Abschnitt Lüneburg

Gegner Deutschlands.

1.) The Friends of the Basque Children Society (Cambria House, Caarleon - Aufenthaltsort spanischer Kinder).

2.) National Joint Commitree foor Spanisch Relict, Welsh Section.

3.) Verfasser (unbekannt) des Buches "The Attack from within".

4.) The Society of Friends (Quakers): degot Barilay's Bank.

5.) Quakers finanzieren Cadburg's Chocolate, durch Sir Walter Layton, Einfluss auf Nevus Chronicle.

6.) Chairmann of the Committee for Jewish Refugee Children (Kenner unbekannt) in Blackpool hat im August 39 erklärt, nur Engländer und reine jüdische dortige Familien hätten sich bereit erklärt, Kinder aufzunehmen.

7.) United Dominions - Trust, Ltd. - City banters hat im Sommer v.Js. eine Denkschrift herausgegeben gegen The Link.

8.) German-Jewish tird Commiettee.

9.) Salvation Army (Heilsarmee) verbreitet in 54 Staatenlosen Ländern

10.) Manager der Mailan Mirning Association in Tientsin ist Teddy Nathan, sein angebliches Landhaus ist in Somerset.

11.) Als der König von Earst London gilt der Buchmacher Frank Parker (alias Abraham Stein).

12.) Als Zigaretten-Fälscher ist bekannt Louis Zesser, Pellipar Doad, Woolwich.

13.) Ein Judenblatt ist "The Cabinet Waber and Complete Home Furnisher".

14.) Sir Benjamin Drage, jüdischer Direktor von Drager Ltd. (London) trat in Ausgabe 39 in der "Teimes" für die Aufnahme jüdischer Emigranten ein.

15.) Brigadier - General E.L. Spears, M.P. für Carlisle, erbitterster Gegner der Münchener Übereinkunft, ist Chairmann der British Bata Shoe Company.

16.) Sir Frederick Marquis, Clothing - adciser der Regierung, Direktor der Lewis Ltd. zusammen mit Lieutenant - Colonel S.S.G. Aham und R.A.Z. Cohan.

Propaganda - Institute aus der Weltkriegszeit.

1.) Ist die Sociéte Asiatique in Paris noch mit der Royal Asitic Society (London) verbunden ?

2.) School of Oriental Studies.

3.) Ist die Societé der Amis de l'Espane noch mit der Anglo-Spanish Society verbunden ?

4.) Die British Engineers Association und die British Electrical and Allier Manufacturer's Association wirkten nach den Firmen oben.

Chritiker englischer Verhältnisse:

1.) In der Church Disterature Association ist ein Buch von J.V.Langmead Casserley erschienen, das das Primal der Wirtschaft läugnet, betitelt "The Church and the Rural Community"

2.) Mr. Ses Griffieth (Aberystroyth Agricultural Station) kämpft für die Interessen der Farmer gegen den Kapitalismus.

92

3.) Hugh Ross wegen seines Buches "Who is for Liberty ?" aus der [illegible] Party ausgeschlossen.

4.) Commander Carlyon Bellairs (früher M.P. für Maidstone) Gemahl [illegible] chills.

5.) Elgloria Hyde, Cabarett-Tänzerin, Anhängerin von Mosley.

6.) Captain Ramsey, M.P. für Peebles, wurde in Nummer 39 von Sir [illegible] Standard angegriffen, weil er den jüdischen Einfluss auf die [illegible] angegriffen hatte.

7.) Ein katholischer Priester Father Vincent Mc. Nalb hat in einer [illegible] tik des antihitlerischen Buches von Prof. Freud den hitlerischen Antisemitismus als Plus gebucht.

III A 2
St/Gt.

Berlin, den 6. September 1940.

Vorlage III A.

Betr.: " Tips " für Englandeinsatz.

Mehrere Besprechungen mit England-Kennern aus Berlin, München, usw. ergaben, daß bei der völligen Verschiedenheit der englischen Verhältnisse von denen auf dem Kontinent die bisherigen SD-Einsätze nur beschränkt für den SD-Einsatz England beispielhaft sein können. Im einzelnen scheinen folgende Gesichtspunkte für den Englandeinsatz wichtig:

1.) In London richten sich die Einsatzkommandos zweckmässigerweise nicht in Hotels, sondern in den Häusern der " Clubs " ein. Die Clubs liegen dicht beisammen in einigen der vornehmsten Strassen des Londoner Westens, vor allem in der Pall Mall und bei der Deutschen Botschaft. Sie bieten alle Möglichkeiten für den Aufenthalt und die SD-mässige Arbeit (Nachschlagewerke, Mitgliederlisten usw.). Die Mitglieder setzen sich aus gewissen Kreisen des kulturellen und wirtschaftlichen Lebens zusammen (so verkehren z.B. im Athenäum-Club die führenden kirchlichen Kreise). Die Mitglieder wohnen großteils in den Club-Häusern. Die Portiers dieser Clubs wissen daher auch über das Privatleben der Mitglieder häufig Bescheid. Dazu liegt das Clubviertel in unmittelbarer Nähe der Regierungsgebäude (Foreign-Office, Downing Street).

2.) Für die sachliche Arbeit scheint es ratsam, bestimmte Einsatzgruppen für bestimmte Aufgaben zusammenzustellen, und sie demgemäß personell zu besetzen. Dabei ist die vordringlichste Aufgabe die Sicherstellung der Akten der englischen Regierung und ihre rasche Verwertung im Sinn der deutschen Aussenpolitik. Die dabei anfallenden Einzelaufgaben sind, der Wichtigkeit nach, folgende:

a) Die Aufklärung der englisch-amerikanischen Beziehungen mit dem Ziel der Entlarvung Roosevelts. Diese Gruppe hätte schleunigst aktenmässige Unterlagen zu finden für die Interventionspolitik Roosevelts gegenüber dem europäischen Krieg. Fragestellung: Wie hat Roosevelt durch Zusicherungen usw. zur sturen Haltung Englands gegenüber dem Reich beigetragen ? Dieses Material müsste sofort pressemässig und propagandistisch ausgewertet, evtl. den Isolationisten in die Hände gespielt werden. Sitz dieser Gruppe dürfte das Foreign Office oder Downing Street 10 sein, als Mitarbeiter käme Dr. Wirsing in Frage.

b) Die Beschaffung von Material über die englischen und amerikanischen Absichten gegenüber Südamerika zwecks Störung der Absichten Roosevelts gegenüber den südamerikanischen Staaten.

c) Materialbeschaffung zur Aufputschung der Araber, Ägypter und Inder. Unter Umständen wären dabei Angehörige der Freiheitsbewegung dieser Völker, mit denen von deutscher Seite bisher Fühlung bestand, heranzuziehen. Außer dem Foreign Office müsste dabei das India Office und das Colonial Office besucht werden. Besonders kostbar wären z.B. Dokumente, die beweisen, daß das Versprechen Indien nach Kriegsende den Dominionstatus zu gewähren, nur Scheinmanöver ist.

d) Klärung der englisch-russischen Beziehungen. Hauptfrage: Will uns Stalin beschwindeln ? In diesem Zusammenhang wäre bei den Festnahmen besonders auf die Engländer zu achten, die seinerzeit die Vertragsverhandlungen in Moskau führten (Strang, usw.).

e) Klärung der Verhandlungen der Balkanvölker mit England. Höchst wahrscheinlich, aber bisher nicht nachweisbar haben Jugoslawen, Ungarn, Rumänen usw. bis vor kurzem im englandfreundlichen Sinn verhandelt, da sie mit Deutschlands Niederlage rechneten.

f) Unterlagen für die innenpolitische Propaganda in England. Ziel: Beschleunigung des inneren Zusammenbruchs durch " Entlarvung " der englischen Oberschicht, auch der arrivierten Arbeiterführer (Veröffentlichung ihrer Aktienanteile, Ländereien usw., z.B. Landsitz

" Goodfellow " von Sir Stafford Cripps in Filkins.). Grundlage Schrift von Giselher Wirsing: " 100 Familien regieren das Empire ". Hier besonders Zusammenarbeit mit Wirtschaftsabteilung nötig! Anprangerung saturierter Gewerkschaftsführer, wie des 1935 geadelten Sir Walter Citrine u.a.)

g) Eigene Einsatzgruppe für die englische Freimaurerei, bei der besonders auf die Beziehungen Englands zu Frankreich und zu den Balkanvölkern zu achten ist, die großteils über Freimaurer liefen. Z.B. sind viele der griechisch-katholischen Bischöfe Jugoslawiens Freimaurer.

h) Eigene Einsatzgruppe für Kirchenfragen, die am besten im Athenäum-Club oder Lambeth Palace (Sitz des anglikanischen Erzbischofs) arbeitet. Außerdem wichtig Chichester Palace (Bischofsitz) und Fulham Palace (Bischofsitz, Bischof zuständig für sämtliche anglikanischen Kirchen auf dem Festland), gegenüber von Lambeth Palace. Anglikanische Staatskirche kaum gefährlich, da sehr eng mit englischer Oberschicht verfilzt und mit ihr zusammenbrechend. Gefährlicher englische Freikirchen und Sekten. Bescheid über englische Freikirchliche Führer und Organisationen weiß Bischof Heckel, Berlin (Reichskirchenministerium).

i) Eigene Einsatzgruppe für Judentum. Unterlagen Giselher Wirsing: " Engländer, Araber und Juden in Palästina ", letzte Auflage! Am wichtigsten Herbert Samuel, Rothschild, Hore Belisha und Mond (Chemiedrust). Personalien im : Who is who ? Geeignete Arbeitsstätte Haus von Sir Herbert Samuel.

3.) Home Office: Personell besteht beim Home Office, dem englischen Innenministerium, großes Interesse an der Festnahme des Ministers Anderson, eines großen Gauners, und seiner Anhänger, besonders Sankeys.

zahlen

Sachlich ist besonders wichtig das dort befindliche Material über alle Fremden in England, also irische Nationalisten, Moskauer Agenten, deutsche Emigranten wie Brüning, Hanfstängl, usw.

Für die einschlägige Arbeitsgruppe zweckmässig einige Fachleute aus dem Gestapa (Fremdenpolizei, Emigranten) mitnehmen.

Befreiung der seit Kriegsbeginn wegen " Deutschfreundlichkeit " verhafteten Engländer. Nach Überprüfung dieser " po-

litischen Gefangenen " an Hand der Akten des Home Office einzelne sofort zu bestimmten Fahndungskommissionen detachieren (Mosley-Anhänger); A.O. nach Akten und Leuten fragen, besonders wegen Zusammenarbeit mit englischen Anti-churchill-Kreisen.
Frage des Einsatzes fremdvölkischer Gruppen zur Zersetzung Englands, besonders der Iren. Diese sind namentlich um Liverpool sehr zahlreich (Arbeiterbevölkerung).
Viele Japaner in England ! Evtl. Zusammenarbeit mit der japanischen Spionage in England über die Botschaften.
Im Home Office Ansätze einer englischen Gestapo. Erst kürzlich von Anderson gegründet.
Wegen englischer Kriminalpolizei (Scotland Yard !) Amt V. heranziehen. Zwischen beiden bestand Zusammenarbeit bzgl. Fahndung nach Verbrechern, in der Kriminalwissenschaft usw. daher persönliche Kenntnisse bei Amt V vorhanden.

4.) Personen:

Wichtig Kreis um Vansittart, den Chef des IS (sein Schwager Sir Eric Phipps, früher Botschafter in Berlin; beide haben Schwestern geheiratet; sein Privatsekretär Norton, jüngerer Mann, vielleicht eingezogen ? Leeper, Rassefachmann, machte die Propaganda).
Außerdem Unterstaatssekretär Cadogan, Neville Henderson, Benett vom Royal Institute.
Wichtig als Anlaufstelle ein sonst unbekannter Börsenjobber Anderson, Haus an der Portman Square. Dort bekam Brüning Kontakt mit Vansittart. Brüning wohnte dort, ebenso kam dort Dr. Michael (MNN), der sich 1935 als " Emigrant " in London aufhielt, Verbindung mit Brüning und Vansittart.
Dr. Regendanz (siehe zuvor Akten der Gestapo!)
In seinem Haus trafen sich Röhm und Schleicher? Am 30.6.34 Todeskandidat, konnte aber ausrücken und sein Vermögen retten, da seine Tochter mit SA-Obergruppenführer verheiratet ist. Macht heute Geschäfte mit Loeb, Kuhn und Co. und Warburg.
Wichtig bei allen festzunehmenden Engländern gleichzeitige Festnahme ihrer Diener. Jeder vornehme Engländer hat einen Diener, oft alter Berufssoldat, der meist ausgezeichnet

in den privaten und dienstlichen Angelegenheiten seines Herrn Bescheid weiß.
Ratsam ist schleunigste Beschaffung von Bildern aller festzunehmenden Engländer. Am besten Anforderung von Assoc. Press über Geisler (Berliner Büro der MNN) und fotografieren im SD-Hauptamt).
Einer der kenntnisreichsten Engländer, der in dieser Weise auszuholen wäre, ist ~~der~~ Harald Nicolson, Teilnehmer an den Versaillerverhandlungen 1919, zuletzt Anlaufstelle für englisch-amerikanische Propagandaverbindungen (nach Wirsing).

5.) Technisches:

Möglichst jedes Mitglied der Fahndungsgruppen mit Sekretärin, Reiseschreibmaschinen, Fahrzeug und Fahrer ausrüsten.
Fahrer besonders wichtig für die Gruppen außerhalb Londons, da Male sehr im Land verstreut. Als Sekretärinnen besonders solche aus Hamburger Firmen empfehlenswert, da sie englisch stenografieren und Maschine schreiben. " Ideale " Sekretärin Frl. Firgau, frühere Sekretärin von Wirsing, jetzt in Hamburger Firma.
Einige Gruppen mit Fotoapparaten ausrüsten, da Bildreportage für Propaganda wichtig (Slums und Elendsviertel in London, luxuriöse Landsitze und Schlösser der Plutokraten, Arbeiterführer, usw.)
Unbedingt notwendig ist es zur ärztlichen Betreuung der Einsatzgruppen mindestens einen Arzt mit nach London zu nehmen.
Es dürfte zweckmässig sein, bei Auswahl der Mitglieder auch auf das Personal der früheren deutschen Botschaft in London zurückzugreifen und evtl. beim AA einige gute Kräfte anzufordern.

Verschiedenes:

a) Für Unterbringung von ~~H~~-Truppen sind die englischen Universitäten und Colleges (Oxford, Cambridge, Eton, Harrow usw.) ausgezeichnet geeignet. Große Sportplätze, Schlaft- und Gemeinschaftsräume, günstige Lage.

b) Irland muß auf jeden Fall mit besetzt werden. Kürzeste Entfernung England- Irland 20 km ! Es würden also viele Engländer versuchen, mit den Motorbooten auszurücken.

c) Kunstschätze:

Sonderstab für Britisches Museum nötig. Aussonderung germanischer Kunstwerke im weitesten Sinn (auch Rubens und Rembrandt usw.) Daneben aus außenpolitischen Gründen Rückgabe geraubter Kunst- und Wissenschaftsgüter an ihre ursprünglichen Besitzer (evtl. Parthenonfries an Griechen, Mumien an Ägypten, andere Dinge an Japan, Südamerika, Frankreich? usw.
Beachten, daß im Britischen Museum auch viele Nachlässe bedeutender Persönlichkeiten aus jüngster Zeit liegen. Für Kunstschätze noch wichtig National Gallery in London, Ashmolian Museum in Oxford. Für politisches Archivmaterial noch Museum of the Public Record Office; vor allem aber die Familienarchive auf den verstreuten Landschlössern siehe Garvins Biographie von Joseph Chamberlain.

d) Berühmte Deutsche in England:
An berühmten Deutschen, deren Werke, Nachlässe usw. zurückzuholen wären, sind außer Holbein und Händel zu nennen; der Astronom Herschel aus Hannover, begraben in Greenwich, der Orientalist Max Müller, begraben in Oxford.

e) Trafalgar-Säule:
Ein Symbol des britischen Siegs im Weltkrieg, ähnlich dem französischen Denkmal bei Compiègne, gibt es nicht. Dagegen stellt die Trafalgar-Säule in England seit der Schlacht bei Trafalgar das Wahrzeichen britischer See- und Weltherrschaft dar. Es wäre eine eindrucksvolle Unterstreichung des deutschen Sieges, wenn die Trafalgar-Säule nach Berlin überführt würde. Evtl. Vorschlag an Göring.

Der Sicherheitsdienst des Reichsführers SS
SD-Leitabschnitt München

München, 9. Sept. 1940

Betreff: England-Material, hier: Adressen und kurze Charakteristik deutschfreundlicher E n g l ä n d e r .

Unity Peacock:

Adresse: King Alfred School, Wantage, Berkshire.

Vater: Direktor der eben erwähnten Schule, wohnhaft in derselben.

Mir im täglichen Unterricht und persönlichen Umgang bekannt als eine wahre Freundin des neuen Deutschland im besten Sinne.

Allen seinen Einrichtungen trug sie Begeisterung entgegen und wahre Zustimmung. Den Charaktereigenschaften der Deutschen brachte sie ehrliche Bewunderung entgegen. Selbst im Charakter unbestechlich und äusserst zuverlässig. Sie brachte es fertig, ihre Eltern trotz grössten Widerstandes englischer Kreise zu einem Besuch nach Deutschland zu bewegen. Dadurch durfte sie ihren Aufenthalt hier wieder verlängern. Auch ihre Eltern, die ich sehr gut kennenlernte, sprachen sich in jeder Weise anerkennend und lobend über das heutige Deutschland aus. Sie waren Gegner des Versailler Diktats und für die Rückgabe der Kolonien an Deutschland. Längere Zeit hielten sie sich beruflich in den früheren deutschen Kolonien auf und sagten mir: daß sämtliche Eingeborene dort Deutschland nie vergessen hätten und ihre Rückkehr unter deutsche Oberhoheit erhofften, wie sie selbst immer wieder erfahren hätten.

Fräulein Peacock schrieb mir nach ihrer Rückkehr nach England im Frühsommer 1939 folgendes:

> "Ich weiß, daß ich, seitdem ich in Deutschland gewesen bin und dieses Land und seine Leute kennen gelernt habe, niemals mehr in England glücklich sein kann".

Liebeleien, die eine derartige Einstellung herbeiführen könnten, hatte Fräulein Peacock nicht.

Fräulein Betty A. Bray:
Adresse: 46, Graemere Road, Purley, Surrey.
Vater ist Kaufmann und hat hauptsächlich mit Sherry zu tun.
Fräulein Bray ist eine von Gestalt kleine und sehr bewegliche Persönlichkeit. Sie war in Deutschland, um hier ihren Doktor zu machen, den sie durch die Umstände des heraufziehenden Krieges abbrechen musste. Sie hat auf das Lebhafteste alle Einrichtungen des Neuen Deutschlands studiert und bewundert. Sie war eine echte Engländerin, aber dem Neuen Deutschland ehrlich und klar zugetan und arbeitete in ihren Kreisen in England sehr für mehr Verständnis und Verständigung. Sie lernte in Heidelberg einen Deutschen kennen, der gottgläubig war. Sie selbst gehörte der High Church an, was aber der schönen Freundschaft, die zwischen diesen Menschen herrschte, keinen Abbruch getan hat.

-.-.-.-.-.-.-.-

Fräulein Pamela M. Willoughby:
Adresse: French House, Chelsey, Berkshire.
Lernte ich besonders in meinem Kursus kennen. Sie hat stets ihre Deutschfreundlichkeit innerlich und äusserlich bewiesen, auch in dem Mädchenpensionat, in dem sie hier englischen Unterricht erteilte. Als überzeugte Freundin Deutschlands ging sie in ihre Heimat zurück.

-.-.-.-.-.-

Herr U. D. Mann:
Adresse: Ladram, Esher, Surrey.
Kam zweimal nach Heidelberg zurück, um sich hier im Deutschen zu vervollständigen und in einer deutschen Familie zu leben. In meinem Kursus nahm ich sehr enge Fühlung mit ihm, lernte ihn kennen als einen aufrichtigen Freund des Neuen Deutschland. Er bewunderte vor allen Dingen die neuen sozialen Einrichtungen im Gegensatz zu England.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Patricia Rellies:
Adresse: 9, Wilbraham Place, Knightsbridge, London SW 1.
War in meinem Kurs und brachte der deutschen Kultur, insbesondere den Errungenschaften des Nationalsozialismus lebhaftes Interesse entgegen und bekundete offen ihre Freundschaft zu Deutschland.

Fräulein Diana Morris:
Adresse: 10, Ilchester Mansions, Abingdon Road, Kensington, London W 8.
Ein sehr hübsches Mädchen irischer Abstammung. Aus ihrer Herkunft entsprang ihre Abneigung gegen die Auswüchse der englischen Machtpolitik und die schlechten sozialen Verhältnisse besonders in London. Ihren deutschen Freunden gegenüber hat sie das immer wieder bestätigt und auch aus ihren Briefen, die sie nach ihrer Heimkehr schrieb, sprach ständig eine echte Freundschaft und Zuneigung zum Neuen Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Herr J. T. Thompson:
Adresse: Theologisches College, Cambridge, England.
Gebürtig aus Nottingham, nähere Adresse unbekannt.
Nahm lebhaften Anteil an allen erzieherischen und sozialen Aufgaben des Neuen Deutschland und bekundete als lebensfreuer Theologe eine echte Zuneigung und Freundschaft zum deutschen Wesen von heute. War scharfer Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland. In meinem Kurs war er lange Zeit.

-.-.-.-.-.-

Herr Reverend W. Hopkins:
Adresse: 2, Routh Road, London, S W 18.
Kam nach Deutschland, um die sozialen und erzieherischen Einrichtungen des Nationalsozialismus zu studieren und sich über den Stand der deutschen Theologie zu informieren. Sehr lobend sprach er sich besonders über das erstere aus und bedauerte, dass weite Kreise der Theologen kein echtes Verhältnis dazu gewonnen hätten, da ihre Blickrichtung zu begrenzt und zu eng sei. War Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland und sagte, soviel an ihm läge, dazu beizutragen, dass die Vorurteile in seiner englischen Heimat gegen uns beseitigt würden.

-.-.-.-.-.-

-9-

Herr K. R. G. Som-Kinson:
Adresse: Whitville, Kidderminster, England (Kings College, Cambridge)
Kam nach Deutschland, um sich über den wirklichen Stand der Dinge im nationalsozialistischen Deutschland zu orientieren. Alle sozialen und erzieherischen Einrichtungen machten auf ihn den denkbar grössten Eindruck. Er wünschte das Gleiche für seine Heimat und setzte sich ein für eine Verständigung beider Staaten ohne Krieg, besonders auch für die Rückgabe der Kolonien an Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Fräulein Pauline Brewaldt
Adresse: Low Wood, Haldingham, Surrey.
Interessierte sich auf das lebhafteste für das neue Deutschland. Ihre Sympathien waren echt und ehrlich. Die deutsche Kultur unserer Zeit, besonders das ganze Volksbildungswesen, machte auf sie den grössten Eindruck. Ihr Wunsch war eine Zusammengehen zwischen Deutschland und England und eine Abänderung der sozialen Missstände in ihrer Heimat.

-.-.-.-.-.-

-10-

Fräulein Jean Drummond:
Adresse: 61, Shootershill Road, Blackheath, London, S.E.3.
Ein durch ihre Schönheit sehr gewinnendes Mädchen. Mit Zuneigung und Begeisterung verlebte sie ihre Zeit im neuen Deutschland. Gern nahm sie die hiesigen Eindrücke auf und kehrte als Freundin deutscher Kultur und deutschen Wesens, wie sie es jetzt gesehen hatte, in ihre Heimat zurück.

-.-.-.-.-.-

Herr Jean V. Latham:
Adresse: 79, Staines Road, Twickenham, Middlesex.
Engländer von bestem Charakter mit einer starken Zuneigung zu deutschem Wesen und deutscher Kultur. Die Bewegungen des nationalsozialistischen Deutschland haben ihn stets sehr beeindruckt und die dadurch empfangenen Eindrücke seine Freundschaft zu uns sehr vertieft. Er war Gegner eines Krieges zwischen England und Deutschland.

-.-.-.-.-.-

Herr Peter Dahl Arup:

Adresse: Hollow Lane House, Virginia Water, Wentworth, Surrey.

Engländer dänischer Abkunft. Die sozialen Einrichtungen in deutschen Fabriken machten auf ihn einen grossen Eindruck. Sein Wunsch war Gleiches für seine H[illegible]. Den Nationalsozialismus bewunderte er ehrlich und offen.

-.-.-.-.-.-

Sicherheitsdienst des Reichsführers-SS
SD-Abschnitt Graz

III A 1
Dr.Ja'K.

B.Nr. 76/40 g.Rs.

Graz, den 4.10.40

Geheime Reichssache !

Geheime Reichssache!

An das
Reichssicherheitshauptamt
- III -

RFSS
SD-Hauptamt
Geheime Reichssache
B.Nr. 1747

Eing. am - 9. OKT. 1940
mit ___ Anlagen
" ___ Doppeln
" ___

- 9. OKT. 1940

Berlin.

Betr.: Englandmaterial.
Vorg.: Laufend.

Der hiesige VM.Dr.Z o t t e r hat hier einen Engländer namhaft gemacht, der auf Grund seiner genauen Kenntnis des englischen Kulturlebens in der Lage sein könnte, wesentliche Aufschlüsse im Einsatzfall zu geben. Der Name und die Anschrift des Engländers lauten:

Victor A d a m s
wohnh.bei Mrs.R.S.T.S. H a r v e y
39 Middleton Hall Road
K i n g ' s N o r t o n
Birmingham, England.

A. war Lektor an der Universität Graz. Im Frühjahr 1935 wurde er auf der Reise von München nach Graz als " Nazikurier " in Salzburg verhaftet, in das Landgericht Graz eingeliefert und nach einmonatiger Untersuchungshaft auf Intervention des britischen Konsuls in Wien aus der Haft entlassen und aus Österreich ausgewiesen. Im selben Jahre bekam er eine Lektorenstelle an der Universität Königsberg, die er bis zum Ausbruch des Krieges innehatte. Am 1.9. 1939 befand sich A. auf Urlaub bei seiner Mutter und konnte im April 1940 noch als bei seiner Schwester

wohnhaft (siehe obige Anschrift)festgestellt werden. A. soll auch durch Veröffentlichungen von Artikeln in englischen Zeitschriften und durch Vorträge seine objektive Einstellung zum Nationalsozialismus bewiesen haben.

Der Führer des SD-Abschnittes Graz

SS-Standartenführer

An EK I Pk 1110

106

Betr.: Englandeinsatz.

1.) Sofortmaßnahmen: Schließung und Sicherstellung des

a) "Royal Institute of International Affairs", London (Straße noch unbekannt), enthält reichhaltiges wissenschaftliches und politisches Material über Kolonialfragen, dazu umfangreiches Material über internationale historisch-politische Fragen. Dieses Institut galt dem Foreign Office als Archiv zur Herstellung politischer Denkschriften, Weißbücher und dergl. Es spielte vor allem bei Friedensschlüssen eine vorbereitende Rolle. Auch in strategischer Hinsicht war es richtungweisend. So erschien kurz vor Ausbruch des Krieges unter dem Vorsitz von Major Astor, dem Besitzer der Times im Institut eine Denkschrift unter dem Titel: "Political and Strategic Interests of the United Kingdom", das die Leitlinien der britischen Politik und Strategie gegenüber Kontinentaleuropa enthält. Vor wichtigen politischen Entschlüssen bedienten sich die englischen Politiker der inoffiziellen Vorarbeiten des Institutes. Es gibt kaum einen englischen Politiker, der sich nicht auf die Arbeiten des Royal Institute stützte. Dieses Institut muß daher besonders sorgfältig gesichert werden.

b) Sicherstellung des Materials des "Academic Assistance Council" in London: 12 Clements Inn Passage, Clare Market, London W C 2.
Die deutsche Bezeichnung dieses Institutes ist: "Notgemeinschaft deutscher Wissenschaftler im Ausland", der deutschen Emigranten.

c) ~~Mit dem der~~ Besondere politische Bedeutung kommt dem "Zentralkomitee für nationale patriotische Verbände, London" zu. Es steht in Zusammenhang mit vielen kulturellen Gesellschaften und Vereinen in allen neutralen

Ländern und versorgte sie gelegentlich mit Material und mit Rednern. Als Anhaltspunkt für ihre Aktivität mögen ältere Daten und Zahlen Aufschluß geben: Das Komitee verfügte im Weltkriege über 250 Vortragsredner, die auf insgesamt 1500 Versammlungen eingesetzt wurden. Es verteilte 850 000 Flugschriften an Schulkinder und 900 000 an die Arbeiter der wichtigsten Industriezentren. Rund 250 000 Pamphlete, Traktate und Bücher wurden allein in die neutralen Länder übersandt.

2.) Weitere Maßnahmen:

a) Englisch-fremdländische wissenschaftliche Institute
(Soweit erfaßt: siehe Karteikarten bei III A 1)

b) Wissenschaftliche Akademien
(Vgl. Hinweise v.H-Oberführer Mentzel)

c) Das Informations Bureau der City of Birmingham im Council House ist ein sehr wertvolles, in der Öffentlichkeit wenig beachtetes Institut. Das Büro entspricht etwa unseren statistischen Ämtern, hat öffentlich-rechtlichen Charakter und verfügt über Unmengen statistischen Materials über alle in Birmingham betreffenden Fragen. Gutes Propagandamaterial in deutscher Sprache wird dort veröffentlicht.

d) Universitäten
Von den insgesamt rund 25 Universitäten haben sich die Universitäten Oxford, Bristol und London in politisch-propagandistischer Hinsicht als besonders aktiv erwiesen.

Die Oxforder Universität hat schon im Weltkriege der englischen Propaganda Hilfsdienste erwiesen. Sie gab damals eine Serie von 87 sogen. "Oxford-Pamphleten" heraus. Vor Beginn des jetzigen Krieges, seit Frühjahr 1939 begann sie mit einer neuen Serie von Oxford-Pamphleten gegen Deutschland zu arbeiten. Es erschienen folgende

Hefte: Ensor, R.C.K.: Mein Kampf; Fischer, A.G.B.: Wirtschaftliche Selbstgenügsamkeit (Economic Self-Sufficiency); Brierly, J.W.: Die Revision von Versailles (The Revision of Versailles); Zimmer, A.E.: Das Gesetz der Gewalt in den internationalen Beziehungen (Law of Force in international Relations); Hodson, H.V.: Empire Beziehungen (Imperial Relations); Henderson, H.D.: Kolonien und Rohstoffe (Colonies and Raw-Material); Hudson, G.F.: Die Türkei und der Balkan (Turkey and the Balkan); Kuczynski, R.R.: Bevölkerungsprobleme (Population Problems (Lebensraum)).

Die Oxford Universität steht wie auch die Londoner Universität in enger Zusammenarbeit mit dem aus dem privaten Wellington House hervorgegangenen Informationsministerium. Die Bristoler Universität, deren Protektor Churchill ist, wurde ebenfalls stärker für politische Zwecke ins Vertrauen gezogen und zur Mitarbeit für die Propaganda eingespannt.

III A 2 St/Sn.
AZ /41

Berlin, den 3. 3. 1941.

NF,

Bericht.

Betr.: Besprechung über England-Einsatz im Amt VI.

Auf Einladung von Amt VI (SS-Stubaf. Graefe) fand am 1.3.41, 10 Uhr, im Amt VI eine Besprechung der an den Vorbereitungen zum E.-Einsatz beteiligten Ämter statt. Anwesend waren: Amt II (SS-O'Stuf. Mahnke), Amt III (SS-Stubaf. Dr. Seibert und SS-O'Stuf. Dr. Heinritz), Amt IV (Schultze), Amt VI (SS-Stubaf. Dr. Graefe und 2 Mitarbeiter); Kriminalrat Schulz (Amt V) entschuldigt.

Stubaf. Dr. Graefe teilte einleitend mit, daß Amt VI mit der Einberufung dieser Besprechung keineswegs eine Zentralführung der Vorbereitungen des E.-Einsatzes an sich reißen wolle. Diese stehe nach wie vor unbestritten dem SS-Standartenführer Six zu. Die Besprechung diene nur der Aussprache der Sachbearbeiter der beteiligten Ämter mit dem Ziel, die Interessengebiete nochmals gegeneinander abzugrenzen, Nebeneinanderarbeit zu vermeiden und die seit Sept. 1940 bei den einzelnen Ämtern eingelaufenen Ergänzungsnachrichten zur gegenseitigen Kenntnis zu bringen.

Die Vertreter der einzelnen Ämter umrissen ihre Interessengebiete und berichteten, was seit Sept. 1940 an ergänzendem E.-Material einlief. Es bestand Einigkeit darüber, daß sich verschiedene Gesichtspunkte, die für den seinerzeitigen E.-Einsatz galten, inzwischen geändert haben (Wegfall des Überraschungsmoments, Verlagerung der Arbeit nach außerhalb Londons, besonders nach Schottland, Flucht vieler Engländer und Emigranten, Zerstörungen durch Bomben usw.). Nachrichten über die tatsächlichen Verhältnisse im heutigen England, die für die Ergänzung unseres Materials wichtig wären, könnten nur vom OKW oder durch Befragung ausländischer Diplomaten und Journalisten bezogen werden, die noch kürzlich in England waren. Aber auch das OKW besitzt keine klare Übersicht über die Verhältnisse und das Ausmaß der Zerstörungen im einzelnen. Die im Reich einreisenden, von London kommenden Diplomaten, Journalisten, usw. aber konnten vielfach nicht befragt werden, weil sie das AA weder an das Reichssicherheitshauptamt, noch an die zentrale Paß- und Sichtvermerkstelle

110

meldet.

An wichtigen Einzelheiten wurde besprochen:

1. Fahndungsliste:
   Das für die Fahndungsliste zuständige Referat IV E 4 will anstatt mehrerer Nachträge eine Neuauflage herausbringen. Für die Eintragungen sind die einzelnen Referate verantwortlich, die die festzunehmende Person melden. Aufnahme- und Streichungsanträge sind jeweils an IV E 4 zu melden (KOK Lorenz, Tel. 944).
2. Personalerörterungen:
   Bei jeder Personalerörterung über Engländer ist außer der Zuziehung des Personalaktes eine Karteianfrage bei der Reichszentralkartei (IV C) nötig, um Doppelarbeit zu vermeiden.
3. Presseauswertung:
   Die englische Presse wird laufend beim Amt II und beim Amt VI ausgewertet. Daneben gehen beim Amt VI dauernd sonstige E.-Nachrichten ein, die für lebensgebietsmäßige und gegnermäßige Arbeit wichtig sind. Stubaf. Gräfe teilte mit, daß er dieses Presse- und Nachrichtenmaterial gern den übrigen Ämtern zugängig mache, soweit es diese interessiert. Er schlage vor, daß ihm vom Amt III im einzelnen mitgeteilt wird, über welche Gebiete und Fragen Pressebeiträge und Nachrichten an Amt III gegeben werden sollen. Er erklärt sich bereit, den Wirtschaftsteil der englischen Zeitungen vollinhaltlich III D zu überlassen.

Abschließend wurde noch über die personelle Besetzung des ZK gesprochen. Stubaf. Dr. Graefe teilte mit, bei einer Durchsicht der Personalien sei ihm die große Anzahl vorgeschlagener Mitarbeiter aufgefallen, die weder englisch können noch je in England oder im Ausland waren oder sich damit beschäftigten.

Vfg. 1. III n.d.B.u.K.
2. 4-O'Stuf. Dr. Heinritz (III D) zur Mitzeichnung
3. WV III A 2

III III 4/3 III 3.3

111

MNN = Münchner Neueste Nachrichten

III A 2
St/Gt.

Berlin, den 26. August 1940.

IV E

B e r i c h t.

Betr.: Englandeinsatz.

Gelegentlich einer Dienstreise zur Beschaffung von Englandmaterial in München wurde u.a. mit Dr. Hans M i c h a e l (Vertreter von Dr. Wirsing als politischer Schriftleiter der MNN), mit Professor Karl Alexander von Müller (vor 1914 als Rhodes-Stipendiat in Oxford) und Dr. Kreas (bis 1939 Lektor der Deutschen Akademie in London) Fühlung genommen. Außer umfangreichen Auskünften personeller und sachlicher Art, Benennung von weiteren Auskunftsmöglichkeiten und einsatzfähigen Englandkennern fiel in den Besprechungen eine Menge von Gesichtspunkten an, die für den SD-Einsatz in England wichtig sind. Insgesamt ergibt sich daraus, bei der völligen Verschiedenheit der Verhältnisse Englands von den kontinentalen, daß die bisherigen SD-Einsätze nur beschränkt für den SD-Einsatz England beispielhaft sein können.

Im einzelnen wurden folgende Punkte berührt:

1.) In London richten sich die Einsatzkommandos zweckmässigerweise nicht in Hotels, sondern in den Häusern der " Clubs " ein. Die Clubs liegen dicht beisammen in einigen der vornehmsten Strassen des Londoner Westens, vor allem in der Pall Mall und bei der Deutschen Botschaft. Sie bieten alle Möglichkeiten für den Aufenthalt und die SD-mässige Arbeit (Nachschlagewerke, Mitgliederlisten usw.). Die Mitglieder setzen sich aus bestimmten Kreisen des kulturellen und wirtschaftlichen Lebens zusammen (so verkehren z.B. im Atenäum-Club die führenden kirchlichen Kreise). Die Mitglieder wohnen großteils in den Club-Häusern. Die Portiers dieser Clubs wissen daher auch über das Privatleben der Mitglieder häufig Bescheid. Dazu liegt das Clubviertel in unmittelbarer Nähe der Regierungsgebäude (Foreign Office, Downing Street).

112

2.) Für die sachliche Arbeit scheint es ratsam, bestimmte getrennte Einsatzgruppen für bestimmte Aufgaben zusammenzustellen, und sie demgemäß personell zu besetzen. Dabei ist die vordringlichste Aufgabe die Sicherstellung der Akten der englischen Regierung und ihre rasche Verwertung im Sinn der deutschen Aussenpolitik. Die dabei anfallenden Einzelaufgaben sind, der Wichtigkeit nach, folgende:

a) Die Aufklärung der englisch-amerikanischen Beziehungen mit dem Ziel der Entlarvung Roosevelts. Diese Gruppe hätte schleunigst aktenmässige Unterlagen zu finden für die Interventionspolitik Roosevelts gegenüber dem europäischen Krieg. Fragestellung: Wie hat Roosevelt durch Zusicherungen usw. zur sturen Haltung Englands gegenüber dem Reich beigetragen ? Dieses Material müsste sofort pressemässig und propagandistisch ausgewertet, evtl. den Isolationisten in die Hände gespielt werden. Sitz dieser Gruppe könnte das Foreign Office oder Downing Street 10 sein, als Mitarbeiter käme Dr. Wirsing in Frage.

b) Die Beschaffung von Material über die englischen und amerikanischen Absichten gegenüber Südamerika zwecks Störung der Absichten Roosevelts gegenüber den südamerikanischen Staaten.

c) Materialbeschaffung zur Aufputschung der Araber und Inder. Unter Umständen wären dabei Angehörige der Freiheitsbewegungen dieser Völker, mit denen von deutscher Seite bisher Fühlung bestand, heranzuziehen. Außer dem Foreign Office müsste dabei das India Office und das Colonial Office besucht werden. Besonders kostbar wären z.B. Dokumente, die beweisen, daß das Versprechen Indien nach Kriegsende den Dominonstatus zu gewähren, nur Scheinmanöver ist, (z.B. eine diesbezügliche Äußerung des Indien-Ministers Lord Zedland in einer Kabinettsitzung). Auch hier sofortige Auswertung durch Presse und Kurzwellensender. Zur Vorbereitung dieser Unternehmung müsste mit A.O., Deutscher Akademie (Indienausschuß !) oder General Haushofer zwecks Benennung geeigneter Araber usw. Fühlung genommen werden. Besonders in Jena dürften geeignete Araber zu finden sein. Für Fragen des nahen Orients beste Sachkenner: Reichard, DNB-Vertreter in Rom, und Schmitz, MNN-Korrespondent in Ankara.

d) Klärung der englisch-russischen Beziehungen. Hauptfrage: Will uns Stalin beschwindeln ? In diesem Zusammenhang wäre bei den Festnahmen besonders auf die Engländer zu achten, die seinerzeit die Vertragsverhandlungen in Moskau führten (Strang usw.).

e) Klärung der Verhandlungen der Balkanvölker mit England. Höchst wahrscheinlich, aber bisher nicht nachweisbar haben Jugoslawen, Ungarn, Rumänen usw. bis vor kurzem im englandfreundlichen Sinn verhandelt, da sie mit Deutschlands Niederlage rechneten. Ein Auffinden einschlägiger Akten würde die Stellung der deutschen Politik gegenüber dem Südosten, besonders Jugoslawien und Ungarn wesentlich stärken.(Guter Sachkenner: Valjavec).

f) Unterlagen für die innenpolitische Propaganda in England. Ziel: Beschleunigung des inneren Zusammenbruchs durch " Entlarvung" der englischen Oberschicht, auch der arrivierten Arbeiterführer (Veröffentlichung ihrer Aktienanteile, Ländereien usw., z.B. Landsitz " Good-fellow " von Sir Stafford Cripps in Filkins.). Grundlage Schrift von Giselher Wirsing:"loo Familien regierendas Empire ". Hier besonders Zusammenarbeit mit Wirtschaftsabteilung nötig ! Anprangerung saturierter Gewerkschaftsführer, wie des 1935 geadelten Sir Walter Citrine u.a., Greenwood.

g) Eigene Einsatzgruppe für die englische Freimaurerei, bei der besonders auf die Beziehungen Englands zu Frankreich und zu den Balkanvölkern zu achten ist, die großteils über Freimaurer liefen. Z.B. sind viele der griechisch-katholischen Bischöfe Jugoslawiens Freimaurer.

h) Eigene Einsatzgruppe für Kirchenfragen, die am besten im Athenäum-Club oder Lambeth Palace (Sitz des anglikanischen Erzbischofs) arbeitet. Ausserdem wichtig Chichester Palace (Bischofsitz) und Fulham Palace (Bischofsitz, Bischof zuständig für sämtliche anglikanischen Kirchen auf dem Festland), gegenüber von Lambeth Palace. Anglikanische Staatskirche kaum gefährlich, da sehr eng mit englischer Oberschicht verfilzt und mit ihr zusammenbrechend. Gefährlicher englische Freikirchen und Sekten.

Bescheid über englische freikirchliche Führer und Organisationen weiß Bischof Heckel, Berlin (Reichskirchenministerium)

i) Eigene Einsatzgruppe für Judentum. Unterlage Giselher Wirsing: " Engländer, Araber und Juden in Palästina", letzte Auflage ! Am wichtigsten Herbert Samuel, Rothschild, Hore Belisha und Mond (Chemietrust). Personalien im : Who is who ? Geeignete Arbeitsstätte Haus von Sir Herbert Samuel. Nicht zuviel auf Personen, mehr auf Archivmaterial achten!

3.) Home Office: Personell besteht beim Home Office, dem englischen Innenministerium, großes Interesse an der Festnahme des Ministers Anderson, eines großen Gauners, und seiner Anhänger, besonders Sankys.
Sachlich ist besonders wichtig das dort befindliche Material über alle Fremden in England, also irische Nationalisten, Moskauer Agenten, deutsche Emigranten wie Brünning, Hanfstängl usw.
Für die einschlägige Arbeitsgruppe zweckmässig einige Fachleute aus dem Gestapa (Fremdenpolizei, Emigranten) mitnehmen.

Befreiung der seit Kriegsbeginn wegen " Deutschfreundlichkeit" verhafteten Engländer. Nach Überprüfung dieser " politischen Gefangenen " an Hand der Akten des Home Office einzelne sofort zu bestimmten Fahndungskommissionen detachieren (Mosley-Anhänger); A.O.A. nach Akten und Leuten fragen, besonders wegen Zusammenarbeit mit englischen Anti-Churchill-Kreisen.

Frage des Einsatzes fremdvölkischer Gruppen zur Zersetzung Englands, besonders der Iren. Diese sind namentlich um Liverpool sehr zahlreich (Arbeiterbevölkerung).
Viele Japaner in England ! Evtl. Zusammenarbeit mit der japanischen Spionage in England über die Botschaften.
Im Home Office Ansätze einer englischen Gestapo. Erst kürzlich von Anderson gegründet.
Wegen englischer Kriminalpolizei (Scotland Yard !) Amt V. heranziehen. Zwischen beiden bestand Zusammenarbeit bzgl. Fahndung nach Verbrechern, in der Kriminalwissenschaft usw. daher persönliche Kenntnisse bei Amt V vorhanden.

4.) Personen:

Wichtig Kreis um Vansittart, den Chef des IS (sein Schwager Sir Eric Phipps, früher Botschafter in Berlin; beide haben Schwestern geheiratet, sein Privatsekretär Norton, jüngerer Mann, vielleicht eingezogen ? Leeper, Rassefachmann, machte die Propaganda.)

Ausserdem Unterstaatssekretär Cadogan, Nevil Henderson, Benett vom Royal Institute.

Wichtig als Anlaufstelle ein sonst unbekannter Börsenjobber Anderson, Haus an der Portman Square. Dort bekam Brüning Kontakt mit Vansittart. Brüning wohnte dort, ebenso kam dort Dr. Michael (MNN), der sich 1935 als " Emigrant " in London aufhielt, Verbindung mit Brüning und Vansittart.

Dr. Regendanz (siehe zuvor Akten der Gestapo!)

In seinem Haus trafen sich Röhm und Schleicher ? Am 30.6.34 Todeskandidat, konnte aber ausrücken und sein Vermögen retten, da seine Tochter mit SS-Obergruppenführer verheiratet ist. Macht heute Geschäfte mit Loeb, Kuhn und Co. und Warburg.

Wichtig bei allen festzunehmenden Engländern gleichzeitige Festnahme ihrer Diener. Jeder vornehme Engländer hat einen Diener, oft alter Berufssoldat, der meist ausgezeichnet in den privaten und dienstlichen Angelegenheiten seines Herren Bescheid weiß.

Ratsam ist schleunigste Beschaffung von Bildern aller festzunehmenden Engländer. Am besten Anforderung von Assoc. Press über Geisler (Berliner Büro der MNN) und fotografieren im SD-Hauptamt.

Harald Nicolson!
1. Bürgerlicher!

5.) Technisches:

Möglichst jedes Mitglied der Fahndungsgruppen mit Sekretärin, Reiseschreibmaschinen, Fahrzeug und Fahrer ausrüsten. Fahrer besonders wichtig für die Gruppen ausserhalb Londons, da alle sehr im Land verstreut. Als Sekretärinnen besonders solche, aus Hamburger Firmen empfehlenswert, da sie englisch stenografieren und Maschine schreiben. " Ideale " Sekretärin Frl. Firgau, früher Sekretärin von Wirsing, jetzt in Hamburger Firma.

soll. fotografiert!

116

Verschiedenes:

1.) Für Unterbringung von SS-Truppen sind die englischen Universitäten und Colleges (Oxford, Cambridge, Eton, Harrow usw.) ausgezeichnet geeignet. Große Sportplätze, Schlaf- und Gemeinschaftsräume, günstige Lage.

2.) Irland muß auf jeden Fall mit besetzt werden. Kürzeste Entfernung England - Irland 2o km ! Es würde also viele Engländer versuchen, mit den Motorbooten auszurücken.

3.) Für SD-Einsatz geeignete Mitarbeiter:

Von Münchner Englandkennern sind für Einsatz geeignet:
Dr. Wirsing und Dr. Michael (MNN)
Dr. Kress (Lektor der Deutschen Akademie in London)
Dr. Donald Stuart, Schriftleiter der süddeutschen Sonntagspost und SS-U'stuf im SD; besonders für Museums- und Pressefragen.
Dr. Valjavec, Mitarbeiter des SD-Leitabschnitts München, sehr guter Fachmann für Südostfragen und englische Verbindungen zum Balkan.
Es dürfte zweckmässig sein, auf das Personal der früheren deutschen Botschaft in London zurückzugreifen und evtl. beim AA einige gute Kräfte anzufordern.

4.) Kunstschätze:

Sonderstab für Britisches Museum nötig. Aussonderung germanischer Kunstwerke im weitesten Sinn (auch Rubens und Rembrandt usw.).Daneben aus außenpolitischen Gründen Rückgabe geraubter Kunst- und Wissenschaftsgüter an ihre ursprünglichen Besitzer(evtl. Parthenonfries an Griechen, Mumien an Ägypten,andere Dinge an Japan, Südamerika, Frankreich ? usw.
Beachten, daß im Britischen Museum auch viele Nachlässe bedeutender Persönlichkeiten aus jüngster Zeit liegen.
Für Kunstschätze noch wichtig National Gallery in London Ashmolian Museum in Oxford. Für politisches Archivmaterial noch Museum of the Public Record Office, vor allem aber die Familienarchive auf den verstreuten Landschlössern Englands und Schottlands. Z.B. Papiere der Chamberlains

siehe Garvins Biographie von Joseph Chamberlain.

5.) Berühmte Deutsche in England:

An berühmten Deutschen, deren Werke, Nachlässe usw. zurückzuholen wären, sind außer Holbein und Händel zu nennen: Der Astronom Herschel aus Hannover, begraben in Greenwich, der Orientalist Max Müller, begraben in Oxford.

6.) Trafalgar-Säule:

Ein Symbol des britischen Siegs im Weltkrieg, ähnlich dem französischen Denkmal bei Compiegne, gibt es nicht. Dagegen stellt die Trafalgar-Säule in England seit der Schlacht bei Trafalgardas Wahrzeichen britischer See- und Weltherrschaft dar. Es wäre eine eindrucksvolle Unterstreichung des deutschen Sieges, wenn die Trafalgar-Säule nach Berlin überführt würde. Evtl. Vorschlag an Göring.

Triebel

SS-Hauptsturmführer

a) Aufgaben für den SD-Einsatz in Großbritannien auf dem Gebiet von III A 1.

1.) Sicherstellung der im Rahmen der 25 britischen Universitäten arbeitenden wissenschaftlichen Institute politischen Charakters. Dazu gehören vor allem die historischen, biologischen, naturwissenschaftlichen, theosophischen, philosophischen, medizinischen und kolonialwissenschaftlichen Institute, die meist mit Aufträgen für die politischen Staatsstellen versehen waren. Besonderer Sorgfalt bedarf die Sicherstellung der kolonialwissenschaftlichen Institute mit ihren wissenschaftlichen Unterlagen zur Begründung des britischen Imperiums. Diese meist für das Foreign Office arbeitenden Institute enthalten auch Material zum Studium außerbritischen Kolonialbesitzes.- Die für die britische Wehrmacht arbeitenden chemischen Institute bedürfen ebenfalls eines raschen Zugriffs, ebenso die bakteriologischen Institute mit ihren für die Wehrmacht arbeitenden Kulturen.

Publizistisch gegen Deutschland haben sich vor allem die Universität Oxford, London und Bristol betätigt, an denen sich entsprechend dem Kriegspropagandaeinsatz der Wissenschaft im Reich Kommissionen bildeten, die sich die Beeinflussung der englischen öffentlichen Meinung und die der neutralen Länder in deutschfeindlichem Sinne zum Ziel gesetzt haben. Eine Reihe entsprechender Arbeiten und Pamphlete sind hier bereits bekannt.

2.) Sicherstellung der wissenschaftlichen Gesellschaften und Clubs. Sie sind die Quelle von Parolen, die gegen Deutschland ausgegeben und in die englischen Gesellschaftskreise ausgestreut wurden, u.a. die, daß die deutsche Wissenschaft seit 1933 zusehends abwärtsgehe. Im Vergleich zu den Universitätsinstitute, die von Fachkräften gesichtet werden müssen, ist hier die Erfassung der führenden Personen vordringlich.

3.) Schließung und Sicherstellung der zwei größeren britischen Archive in London und Edinburgh. Das "Public Record Office" (Staatsarchiv) in London, das seit 1902 ein eigenes Museum enthält, entspricht dem hiesigen Potsdamer Reichsarchiv und bedarf einer umfassenden Sichtung.

4.) Sicherstellung des politisch-wissenschaftlichen Materials des "Royal Institute of International Affairs". Das dort befindliche Material ist geographischen, historischen, wie bevölkerungspolitischen Inhalts und diente den Briten zur Begründung ihrer Kolonialansprüche. Es ist das einzigste Institut dieser Art in der ganzen Welt, auf das sich die kolonialwissenschaftlichen Arbeiten aller übrigen Länder stützten. Dieses Material ist für unsere künftige kolonialpolitische Stellung sehr wertvoll und wird daher z.T. nach vorheriger Sichtung ins Reich geschafft werden müssen.

5.) Sicherstellung der britischen wissenschaftlichen Auslandsinstitute. Sie bildeten Ansatzpunkte für die britische Kulturpropaganda nach dem Ausland, so z.B. das "Institut Français" in Kensington. Das dort befindliche Material besteht allerdings meist aus einer Bibliothek über französisch-englische Kulturbeziehungen.

6.) Schließung des "Academic Assistance Council" in London. Sie ist eine Sammelstelle für die Emigranten aus Deutschland, deren wissenschaftlichen Arbeiten hier finanziert werden, und nennt sich "Notgemeinschaft deutscher Wissenschaftler im Ausland".

7.) Durchsicht der Museen, soweit nicht III A 4 zuständig ist, z.B. der Museen für Vorgeschichte, der kolonialwissenschaftlichen Museen, usw.

b) Sofortmaßnahmen.

Bei der Sicherstellung der Institute ist zu unterscheiden:

1.) die Schließung aller kriegswichtigen und politisch bedeutenden Institutionen, die unter a) genannt wurden,

2.) die Sichtung, Sicherstellung und Überführung des Materials der Institute.

Der Einsatz der Kommandos wird sich daher so vollziehen, daß zunächst schlagartig sämtliche oben aufgeführten Institutionen geschlossen, versiegelt und bewacht werden müssen. Anschließend wird dann das Sichtungs- und Auswertungskommando einsetzen, das das Material einer ersten Sichtung und Auswertung unterzieht und es zur Beförderung ins Reich sortiert. Die sich aus der Sichtung des Materials ergebenden weiteren Nachforschungen werden laufend in Zusammenarbeit mit dem Sicherstellungskommando vollzogen.

Left-Top Aligned

a) Aufgaben für den SD-Einsatz in Großbritannien auf dem Gebiet von III A 1.

1.) Sicherstellung der im Rahmen der 25 britischen Universitäten arbeitenden wissenschaftlichen Institute politischen Charakters. Dazu gehören vor allem die historischen, biologischen, naturwissenschaftlichen, theosophischen, philosophischen, medizinischen und kolonialwissenschaftlichen Institute, die meist mit Aufträgen für die politischen Staatsstellen versehen waren. Besonderer Sorgfalt bedarf die Sicherstellung der kolonialwissenschaftlichen Institute mit ihren wissenschaftlichen Unterlagen zur Begründung des britischen Imperiums. Diese meist für das Foreign Office arbeitenden Institute enthalten auch Material zum Studium außerbritischen Kolonialbesitzes.- Die für die britische Wehrmacht arbeitenden chemischen Institute bedürfen ebenfalls eines raschen Zugriffs, ebenso die bakteriologischen Institute mit ihren für die Wehrmacht arbeitenden Kulturen.

Publizistisch gegen Deutschland haben sich vor allem die Universität Oxford, London und Bristol betätigt, an denen sich entsprechend dem Kriegspropagandaeinsatz der Wissenschaft im Reich Kommissionen bildeten, die sich die Beeinflussung der englischen öffentlichen Meinung und die der neutralen Länder in deutschfeindlichem Sinne zum Ziel gesetzt haben. Eine Reihe entsprechender Arbeiten und Pamphlete sind hier bereits bekannt.

2.) Sicherstellung der wissenschaftlichen Gesellschaften und Clubs. Sie sind die Quelle von Parolen, die gegen Deutschland ausgegeben und in die englischen Gesellschaftskreise ausgestreut wurden, u.a. die, daß die deutsche Wissenschaft seit 1933 zusehends abwärtsgehe. Im Vergleich zu den Universitätsinstitute, die von Fachkräften gesichtet werden müssen, ist hier die Erfassung der führenden Personen vordringlich.

Right-Bottom Aligned

3.) Schließung und Sicherstellung der zwei größeren britischen Archive in London und Edinburgh. Das "Public Record Office" (Staatsarchiv) in London, das seit 1902 ein eigenes Museum enthält, entspricht dem hiesigen Potsdamer Reichsarchiv und bedarf einer umfassenden Sichtung.

4.) Sicherstellung des politisch-wissenschaftlichen Materials des "Royal Institute of International Affairs". Das dort befindliche Material ist geographischen, historischen, wie bevölkerungspolitischen Inhalts und diente den Briten zur Begründung ihrer Kolonialansprüche. Es ist das einzigste Institut dieser Art in der ganzen Welt, auf das sich die kolonialwissenschaftlichen Arbeiten aller übrigen Länder stützten. Dieses Material ist für unsere künftige kolonialpolitische Stellung sehr wertvoll und wird daher z.T. nach vorheriger Sichtung ins Reich geschafft werden müssen.

5.) Sicherstellung der britischen wissenschaftlichen Auslandsinstitute. Sie bildeten Ansatzpunkte für die britische Kulturpropaganda nach dem Ausland, so z.B. das "Institut Français" in Kensington. Das dort befindliche Material besteht allerdings meist aus einer Bibliothek über französisch-englische Kulturbeziehungen.

6.) Schließung des "Academic Assistance Council" in London. Sie ist eine Sammelstelle für die Emigranten aus Deutschland, deren wissenschaftlichen Arbeiten hier finanziert werden, und nennt sich "Notgemeinschaft deutscher Wissenschaftler im Ausland".

7.) Durchsicht der Museen, soweit nicht III A 4 zuständig ist, z.B. der Museen für Vorgeschichte, der Kolonialwissenschaftlichen Museen, usw.

b) Sofortmaßnahmen.

Bei der Sicherstellung der Institute ist zu unterscheiden:

1.) die Schließung aller kriegswichtigen und politisch bedeutenden Institutionen, die unter a) genannt wurden,

2.) die Sichtung, Sicherstellung und Überführung des Materials der Institute.

Der Einsatz der Kommandos wird sich daher so vollziehen, daß zunächst schlagartig sämtliche oben aufgeführten Institutionen geschlossen, versiegelt und bewacht werden müssen. Anschließend wird dann das Sichtungs- und Auswertungskommando einsetzen, das das Material einer ersten Sichtung und Auswertung unterzieht und es zur Beförderung ins Reich sortiert. Die sich aus der Sichtung des Materials ergebenden weiteren Nachforschungen werden laufend in Zusammenarbeit mit dem Sicherstellungskommando vollzogen.

With George Vernadsky's compliments

1120

SÜDOST-FORSCHUNGEN

INTERNATIONALE ZEITSCHRIFT
FÜR GESCHICHTE, KULTUR UND LANDESKUNDE
SÜDOSTEUROPAS

IM AUFTRAG DES SÜDOSTINSTITUTS MÜNCHEN
GELEITET UND HERAUSGEGEBEN VON

FRITZ VALJAVEC

IN VERBINDUNG MIT:

Franz Babinger (München), Otto Brunner (Hamburg), Franz Dölger (München), Karl Kurt Klein (Innsbruck), Fritz Machatschek (München), Josef Matl (Graz), Karl Alexander von Müller (München), Günter Reichenkron (Berlin), Balduin Saria (Graz), Alois Schmaus (München), Wilhelm Schüssler (Hemer), Harold Steinacker (Innsbruck), Carlo Tagliavini (Padua), D. Tschižewskij (Cambridge, Mass.), George Vernadsky (New Haven, Conn.)

Band XV

1956

Sonderdruck

R. OLDENBOURG / MÜNCHEN

125

SÜDOST-FORSCHUNGEN

Herausgegeben von Prof. Dr. Fritz Valjavec

Verlag R. Oldenbourg, München

Die Südost-Forschungen sind eine internationale Zeitschrift, die sich mit Problemen der Geschichte, Kultur und Landeskunde Südosteuropas befaßt. Sie erscheinen jährlich in einem Umfange von 30 Bogen, ab Band XIV in je zwei Halbjahresbänden. Band XI, 1946/52, 311 Seiten, Preis DM 18.—, Band XII, 1953, IX und 442 Seiten, Band XIII, 1954, XI und 391 Seiten je DM 34.—, Band XIV, 1955, XIV und 552 Seiten und Band XV, 1956, XIV und 640 Seiten je DM 40.—.

Beiträge sowie alle die **„Südost-Forschungen"** betreffenden Besprechungsstücke, Anfragen und Mitteilungen sind zu senden an den Herausgeber

Prof. Dr. Fritz Valjavec, München 15, Güllstraße 7

Inhaltsverzeichnis

Aufsätze

Seite

Valjavec, Fritz: Fünfundzwanzig Jahre Südostinstitut 1930—1955 . . 1
Gavazzi, Milovan: Die kulturgeographische Gliederung Südosteuropas 5
Korošec, Viktor: Das hethitische Recht in seiner Stellung zwischen Osten und Westen 22
Saria, Balduin: Die vorgeschichtlichen Ringwallsysteme in Slowenien . 41
Alföldi, Andreas: Wo lag das Regnum Vannianum? 48
Klein, Karl Kurt: Kaiser Valens vor Adrianopel (378 n. Chr.) . . . 53
Altheim, Franz und Stiehl, Ruth: Qagan und Verwandtes . . . 69
Schwarz, Ernst: Das Vordringen der Slawen nach Westen . . . 86
Hauptmann, Ludmil: Der kärntnische Pfalzgraf 108
Mladenović, Miloš: Zur Frage der Pronoia und des Feudalismus im byzantinischen Reiche 123
Dölger, Franz: Die Kreuzfahrerstaaten auf dem Balkan und Byzanz . 141
Reichenkron, Günter: Zu den ersten Beziehungen zwischen Byzanz und den ältesten französischen Chansons de Geste 160
Vernadsky, George: The origin of the name Rus' 167
Schmaus, Alois: Zur Frage der Kulturorientierung der Serben im Mittelalter 179
Babinger, Franz: Kaiser Maximilans I. „geheime Praktiken" mit den Osmanen (1510/11) 201
Kißling, Hans Joachim: Zur Geschichte des Derwischordens der Bajrâmijje 237
Stökl, Günther: Der Beginn des Reformationsschrifttums in slowenischer Sprache 268
Radojičić, Djordje Sp.: Luther im altserbischen Schrifttum seiner Zeit 278
Fischer-Galati, Stephen A.: The Turkish Question and the Religious Peace of Augsburg 290
Skendi, Stavro: Religion in Albania during the Ottoman Rule . . 311
Mörner, Magnus: Paul Straßburg, ein Diplomat aus der Zeit des Dreißigjährigen Krieges 327
Dvorniković, Vladimir (†): Altserbische Nekropolen 363
Hauptmann, Ferdinand: Banus Jellačić und Feldmarschall Fürst Windisch-Grätz 372

The origin of the name Rus'

By GEORGE VERNADSKY (New Haven, Conn.)

I

The problem of the origin of the name Rus' and that of the origin of the people Rus' are among the most controversial questions in historical scholarship. No consensus of opinion has been reached so far in regard to either.

The main purpose of the present study is to attempt to clarify the origin of the name Rus' but a few remarks on the background of the people Rus' will also be submitted to the reader's judgement since the two problems are closely interrelated. Three main currents of thought may be discerned in the literature of the subject[1]).

1) The assertion that the name Rus' was brought to South Russia from the North by the Norsemen through the intermediary of the Finns (derivation of Rus' from Ruotsi).

2) The view that the name Rus' existed in the South long before the coming of the Varangians.

3) The opinion that the name Rus' was given to the Varangians, after their arrival to the south, on account of their physical characteristics.

The first theory is supported by an influential group of philologists and a number of historians following in the wake of the philologists[2]).

In my opinion, the supporters of the theory have failled to explain why a name given the Norsemen by the Finns should have been adopted by the Norsemen and carried by them to the South. For this and other reasons the theory is unacceptable to me.

The opinion that the name Rus' derives from the color of the hair of the Norsemen has been recently presented by Roman Smal-Stocki and Henryk Paszkiewicz[3]). Both of them derive Rus'

---

[1]) For a historiographical survey of the Russo-Varangian question see V. A. Mošin, Varjago-russkij vopros, Slavia, 10 (1931), pp. 109—136, 343—379, 501—587; Id., Načalo Rusi, Byzantinoslavica, 3 (1931), pp. 38—58, 285—307. Cf. G. Vernadsky, Ancient Russia (New Haven, 1943), 261—265 and 275—286.

[2]) Among the recent publications of the exponents of this theory see especially Ad. Stender-Petersen, Varangica (Aarhus, 1953).

[3]) R. Smal-Stocki, Slavs and Teutons (Milwaukee, Wisconsin, 1950), pp. 87—106; H. Paszkiewicz, The Origin of Russia (New York, 1954), p. 143.

from the Greek rousios and the Slavic rusyj. According to Smal-Stocki this means „blond"; according to Paszkiewicz, „reddish". Whether the Norsemen who came to South Russia were blond or red-haired, it would be hard to explain why they made a nickname allegedly given them by the Greeks and the Slavs, their official name, in fact, their only name.

In my opinion, the only explanation of the origin of the name Rus' warranted by the general historical background would be that which takes into account the fact of the existence of the name in the South since the early times.

II

The name Rus' was rendered by Constantine Porphyrogenitus as Ros (Rhos, Ῥῶς); in the sense of the name of the country, Rosia (Rhosia, Ῥωσία)[4]. Five centuries before Constantine Porphyrogenitus the name Ros was recorded by a Greek geographer as that of the Volga River[5]. Furthermore, in the Syriac compilation of the middle of the 6th century, the so-called „Church History" by Zechariah the Rhetor, a people called Hros is mentioned as living in the Don region[6]. According to A. P. Djakonov this is an exact Syriac transliteration of the Greek Rhos[7]. The list of peoples of the North Caucasian and Don areas (to which Hros belongs) was inserted into Zechariah's chronicle on the basis of the reports of the Amidans who had been captured by the Persians in 503 and then sold into slavery to the Huns; they returned home after a sojourn of about fifty years in the land of the Huns, i. e. in the North Caucasian and Azov areas. Their reports may be considered basically

[4]) Constantine Porphyrogenitus, De Administrando Imperio, ed. by Gy. Moravcsik, transl. by R. J. H. Jenkins (Budapest, 1949), Index, p. 307, s. v.

[5]) K. Müller, Geographi Graeci Minores, II (Paris, 1882), p. 502. In the text as printed, Rhas (Ῥᾶς). This, however, is the editor's emendation. In the explanatory note it is said: „Ῥῶς codd. et edd." Cf. P. Smirnov, Volz'kyi Šljakh i starodavni Rusy (Kiev, 1928), p. 8. See also Georgius Horn, Arca Noae sive Historia imperiorum et regnorum a condito orbe ad nostra tempora (Lugdunum Batavorum, 1666), p. 182.

[6]) K. Ahrens and G. Krüger, Die sogenannte Kirchengeschichte des Zacharias Rhetor (Leipzig, 1899), p. 253, transliterate the name erroneously Heros (instead of Hros).

[7]) A. P. Djakonov, Izvestija Psevdo-Zakharii o drevnikh Slavjanakh, Vestnik Drevnej Istorii, 4 (1939), pp. 86—87.

sound[8]). In the geographical treatise of Ravennas Anonymus a city by the name of Malorosa is mentioned among the Bosporan towns (of the Cimmerian Bosporus, i. e. the Strait of Kerch). In my opinion the name is to be interpreted as Mal-Ros, the „Swamp of the Ros"[9]). Finally in the same connection, the name of a river in Ukraine, Ros', should be mentioned here. Ros' is a tributary of the Dnieper (discharging into the Dnieper south of Kiev).

To the readers not sufficiently familiar with the geographic and historical background of the Pontic area it may seem that these few names recorded in different centuries and referring to places far apart one from the other hardly could constitute a solid historical evidence. It may be argued, perhaps, that the names are casually mentioned and not connected one with the other in any way. However, the historian who would take the trouble of studying the interrelations and movements of peoples in the Pontic Steppes in the pre-Byzantine era would be inclined to take a different view on the signifiance of the above mentioned names.

The historian should ask himself whether these scattered names are not so many remnants of some original basic term — that denoting a people, or peoples, who, in the earlier periods, overran and controlled the vast territory stretching from the lower Volga basin and the Azov region westward to the Dnieper River, and beyond it. This is precisely the view I hold in regard to the problem. To me it seems obvious that all these names are but a few fragments of the Sarmatian — to be more exact, Alanic — civilisation which once flourished in South Russia as well as in the region of the lower Danube and in the area of present day Hungary.

The Alans and the peoples associated with them, or controlled by them, were known under various names, such as Alani (variant Halani), Alanorsi (Alan-Aors, i. e. „White Alans"), As (Asii, cf. Os, Ossetes), Antes („Outer" tribes), and Roxolani (Ῥωξολανοί)[10]). This latter name is of particular interest for our theme. Roxolani is undoubtedly to be explained as Rukhs-Alani. Rukhs, in Ossetian, means „light", „radiance". The name „Rukhs-Alan" occurs in Osse-

[8]) N. V. Pigulevskaja, Imja Rus v sirijskom istočnike VI veka, Akademiku B. D. Grekovu: Sbornik statej [B. D. Grekov Festschrift] (Moscow, 1952), p. 47.

[9]) Ravennas Anonymus, Cosmographia, ed. J. Schnetz, Itineraria Romana, II (Leipzig, 1940) p. 45.

[10]) See M. Vasmer, Die Iranier in Südrußland (Leipzig, 1923), pp. 31—33, 49.

tian folklore[11]). A parallel form to Rukhs-Alan apparently existed, namely Rukhs-As. In my opinion, V. F. Minorsky's emendation of Ibn-Rusta's „Dukhs-As" to „Rukhs-As" is to be accepted without any reservations[12]). I also think that Rocas (Roc-As) and Rogas (Rog-As) in Jordanes are variants of the same name[13]). It may also be mentioned that in Ossetian folklore we find Rukhs-Aza as the name of a princess[14]).

The name Rukhs-Alan may be explained either as a compound name of one people („the Radiant Alans") or as the name of a combination of two pepoles, or two clans (Rukhs and the Alans). According to Ibn-Rusta (as emendated by Minorsky) the noblest of the four Alan tribes, the one to which the king belonged, was called Rukhs-As. This seems to indicate that Rukhs were a clan, not an appelation of the Alans as a whole[15]). It is noteworthy that in a 12th century Persian poem, Nezami's „Iskander-namah", where Alexander the Great wars in North Caucasian area are described, Rus are mentioned alongside of the Alan and the As, as a separate tribe[16]). Obviously, Nezami considered the Rukhs and the Rus one people. In the Chinese sources of the Mongol period the name Oros (Turkish Urus for Rus) was applied to both Russians and Alans[17]). In the latter case it undoubtedly corresponded to Rukhs.

III

The clan name Rukhs indicates that the clan's religion consisted essentially of the worship of the Radiant Light and of the Sun as its source. Presumably, the Sun-god was considered the clan's progenitor and protector.

[11]) The Rukhs-Alan are often mentioned in the Ossetian tale (Kadäg) „Iry Dada". I am greatly indebted to Dzambulat Dzanty for his sending me the Ossetian text of this tale (forthcoming in the Journal of the American Folklore). Iry Dada means „Father of the Iron" (Ossetians). In the Povest' Vremennykh Let the name appears in the distorted form „Rededja".

[12]) V. F. Minorsky, Hudud al-Alam (London, 1937), p. 445, note 5.

[13]) G. Vernadsky, Ancient Russia, p. 107.

[14]) Dzambulat Dzanty, Uariy Zard, Oss-Alanes (Institut d'Ossétologie, Clamart, Seine, France), No. 5—6 (1954), pp. 55—57.

[15]) This view was expressed by N. A. Rast in his letter to me of July 10, 1952. Horn, Arca Noae, p. 182, says that the Rhossi (Rhos) „Alanis permixti Rhoxalanorum gentem constituerunt".

[16]) See N. A. Rast, Russians in the Medieval Iranian Epos, American Slavic and East European Review, XIV, 2 (1955), pp. 262—263.

In this sense the name Rukhs is similar to the name Khorvat (Horvat, Croat), which Paul Tedesco is inclined to interpret as the Iranian xvarva from the stem xvarvan, equivalent to xvarvant, „sun-like" („sonnenhaft")[18]). It should be mentioned in this connection that the name Khorezm (Chwarizm) likewise derives from the root xvar: Khvar-zem, The Land of the Sun[19]). Khorvat, as a tribal name, means „the Sun-people". Apparently the Khorvat were the aborigines of Khorezm. Eventually they migrated westward and in the 7th century reached the northwestern Balkan Peninsula, the present day Croatia. The story of the Serbs is similar. They were mentioned by Ptolemy as residing in the Volga region from where they moved west. At the western end of their journey both the Khorvat and the Serbs appeared as Slavic-speaking peoples. Presumably, both of them in the course of this migration became associated with, or obtained control of, Slavic tribes, as the result of which both were gradually Slavicized[20]).

Such is also the case of the Antes. The name Antes derives from the Alanic (Ossetian) ändä, „outside"; „ändag", „outer". The Antes were the „outer" or peripheral tribes of the Alans[21]). In many cases, these peripheral tribes represented a mixture of Alans and Slavs. An Alanic clan might rule a Slavic tribe, or a Slavic tribe would be subordinated to an Alanic tribe. Such was the case of the combination of two tribes in the Middle Danubian region (area of modern Hungary) in the 4th century: the Acaragantes (Äqäräg-Antes) and the Limigantes (Lämäg-Antes). The former were Sarmatians (Alans); the latter, Slavs. The Limigantes were a „serf-tribe" (serfs of the

[17]) H. Franke, Europa in der ostasiatischen Geschichtsschreibung des 13. und 14. Jahrhunderts, Saeculum, 2 (1951), pp. 72—73.

[18]) Paul Tedesco's letter to me of June 3, 1953. The final — at in Khorvat is the plural suffix.

[19]) S. P. Tolstov, Drevnij Khorezm (Moscow, 1948), pp. 222—223.

[20]) See F. Dvornik, The Making of Central and Eastern Europe (London, 1941), pp. 273—276.

[21]) G. Vernadsky, A note on the Name Antes, Journal of the American Oriental Society, 73 (1953), p. 192. In my previous works I had suggested a different derivation of the name Antes (interpreting the name as the plural form of As). I arrived at my new interpretation (which seems definitive to me) in the process of my work on the Sarmatian background of the Völkerwanderung (see next note). After the publication of my Note in JAOS Roman Jakobson informed me that Max Vasmer offered a similar explanation of the name Antes, see M. Vasmer, Russisches etymologisches Wörterbuch, 4. Lieferung (Heidelberg, 1951), p. 246 (s. v. Vjatiči).

Acaragantes)[22]). It is in the light of this comparative evidence that we may best attempt to reconstruct the history of the clan, or tribe, Rukhs.

There is no doubt that originally the Rukhs belonged to the Alanic group of peoples. While many of them remained solely in the Alanic fold, others became associated closely with the Slavic peoples. This is seen in the connection between the Rukhs and the Hros, the Slavic people mentioned by Zechariah the Rhetor as living in the Don region. He states that the Hros were people with such large limbs that horses cannot carry them. It can be concluded as N. V. Pigulevskaja has done quite plausibly that they were not horsemen[23]). On the other hand, the Alanic Rukhs undoubtebly were horsemen since the Alans were famous for their cavalry. We may assume that the Alanic Rukhs dominated this Slavic group known as Hros — one of the cases wherein a settled people becomes subject to steppe nomads. The name Rukhs recorded by Zechariah the Rhetor in the form of Hros, was obviously pronounced in Slavic as Rus'[24]).

A similar symbiosis of the Alanic Rukhs and the Slavic Rus' may be found in Hungary. As has just been mentioned, the Sarmatians and the Slavs lived side by side in the area of Hungary in the 4th

[22]) G. Vernadsky, Der Sarmatische Hintergrund der germanischen Völkerwanderung, Saeculum, 2 (1951), pp. 345—346. Äqärag-Antes means „Voiceless Antes" (for the explanation of the term see my above article); Lämäg-Antes means „Weak Antes".

[23]) Pigulevskaja (as in Note 8), p. 46.

[24]) According to Pigulevskaja, p. 47, the name Hros in the Syriac text may be read Hrus as well. Recently, Ad. Stender-Petersen has voiced his objection to the possibility of the derivation of Rus' (Greek Rhos) from Rukhs. He says: „Even if we admit that the name of the people Roxolani consists of two etymological elements rukhš and alan in the sense of „Light Alans" (in which case rukhš would derive from the older Iranian stem raokhš), even in such case we would expect to find on the Russian soil the form ruš' and not rus'", Ad. Stender-Petersen, Četyre etapa russko-varjažskikh otnošenij, Varangica, pp. 243—244. Stender-Petersen's argumentation does not seem convincing to me. In the first place, he operates with the hypothetical rukhš, but in Ossetian we have rukhs, not rukhš. Secondly, we have the form Rhos (Greek for Rus') as the name of the Volga River, in the anonymus geographer of the 5th century, which undoubtedly is to be connected with the name Rukhs. Before their migration westward, the abodes of the Rukhs or Roxolani had been in the Volga region, see Vernadsky, Saeculum, 2, p. 344; cf. Horn, Arca Noae, p. 182. As regards the derivation of rhos (ῥωσ-) from the stem rukhs — raokhš, the name of the satrap of Lydia and Ionia, mentioned by Diodorus (12, 47) deserves attention. The name is Rhosakes (Ῥωσάκης). Both J. Marquart and P. Kretschmer derive it from the old Persian raucah (rauča), „light", „day", see J. Marquart, Die Assyriaka des Ktesios, Philologus, Supplementband 6 (1891—1893), p. 636; P. Kretschmer, Einleitung in die Geschichte der griechischen Sprache (Göttingen, 1896), p. 227. According to Roland G. Kent, Old Persian (New Haven, 1950), p. 205, raucah corresponds to the Avestan raočah, „light".

century. New groups of both peoples migrated to Hungary in the Hunnish area. More followed in the wake of the Avars and then, of the Magyars. As Michael de Ferdinandy has recently shown, the 11th century Hungarian title „Dux Ruizorum" refers to the Rukhs groups settled in Hungary[25]). In the Hungarian chronicles Russia is called Ruscia or Ruthenia (this latter name denotes specifically the Kievan area). In a 14th century Hungarian chronicle it is related that two princes, descendants of St. Stephan, being banned from Hungary, went to Russia (Ruscia)[26]). The same episode is mentioned in the Legenda S. Gerardi Episcopi of the 11th century. There instead of Russia we have Roxolania[27]).

IV

Let us now turn to the Norsemen. In my opinion, when they came to South Russia, they must have found there the Slavicized tribe of Rus' which was unable at that time to withstand the attacks of their southern and eastern enemies and needed protection. The Rus' therefore must have engaged a band of Norsemen (apparently, Swedes) to reënforce their own troops. The commander of the Norse guardsmen was then given the princely authority, or perhaps seized that authority by force. The story must have been similar to that of Rjurik as described in the early Russian annals (Povest' Vremmenykh Let)[28]). Eventually, the ruler of the Rus' assumed the title

[25]) Michael de Ferdinandy, Dux Ruizorum, Oss-Alanes, No. 5—6, pp. 28 to 34. These Rukhs presumably were a mixture of Alans and Slavs. It should be noted that those Slavs who had been conquered by the Magyars at the time of Landnahme are called in Hungarian sources Sclaui, never Rutheni, M. de Ferdinandy's letter to me of January 10, 1955.

[26]) Scriptores Rerum Hungaricarum, I (Budapest, 1937), p. 336.

[27]) S. R. H., II (B. 1938), p. 501.

[28]) See G. Vernadsky, Ancient Russia, pp. 269—272.

of Kagan, which undoubtedly was borrowed from the Khazars[29]). We know that this event took place before 839, since the Rus' kagan is mentioned in the Bertinian Annals under that date.

The Rus' kagan apparently adopted the tamga (clan emblem) of the Rukhs clan, perhaps by marrying a Rukhs princess[30]). That tamga — the trident (variant, two-pronged spearhead) — was found on objects of the Alanic-Bulgar antiquities of the 4th to the 6th centuries; in the sites of western settlements of the Khazars (7th to 9th centuries); and in the antiquities of the Kievan region as well as in those of the land of the Vjatiči in the upper Oka region (6th and 7th centuries). The design is strikingly similar to that used by the rulers of the Bosporan Kingdom of the second and third centuries as well as to that of the Khorezmian tamgas. Of the same design are the emblems of the Russian princes of the Kievan period, the so-called Rjurikids[31]).

[29]) There is no consensus of opinion concerning the area of the first Russian Kaganate. P. Smirnov, Volz'kyj šljakh, pp. 118—132, places its center in the upper Volga — Oka region; A. A. Vasiliev, The First Russian Attack on Constantinople, Mediaeval Academy Monographs, No. 46 (Cambridge, Mass. 1946) pp. 169—175, centers it in Kiev. In my opinion, it centered around Tmutorokan', see Ancient Russia, pp. 278—286.

[30]) According to „Iry Dada", when Prince Mstislav of Tmutorokan' married an Alanic Princess, Nado of the Burgalty clan, he put the Alanic tamga on his standard (around 1022). (According to the Povest' Vremennykh Let, Mstislav married a Kasogian [Cirkassian] princess). Dzambulat Dzanty (in his letter to me of February, 1955) informed me that, around 1910, he saw the tamga of the Burgalty clan in the home of a descendant of the clan in the village Senkhay, about nine miles from the town of Mozdok. The tamga is of bronze and has the following form:
According to B. A. Rybakov a tamga used as a top of standard (found in the Nalčik district in the North Caucasian area) resembles the trident. A bowcase with a design of Mstislav's tamga was found in Tmutorokan', see B. A. Rybakov, Znaki sobstvennosti v knjaženskom khozjajstve Kievskoj Rusi X—XII vv., Sovetskaja Arkheologija, 6 (1940), pp. 241—242 and figures 41 and 42 (p. 242). Mstislav's tamga is similar to the emblem (trident) of his father, Vladimir the Saint.

[31]) See P. N. Tretjakov, Anty i Rus', Sovetskaja Etnographija, 1947, 4, pp. 71—83; B. A. Rybakov, Znaki sobstvennosti (see Note 30); B. A. Rybakov, Drevnie Rusy, Sovetskaja Arkheologija, 17 (1953), p. 96 and fig. 25 (p. 97); S. P. Tolstov, Drevnij Khorezm (Moscow, 1948), pp. 184—185. On the emblem of the Rjurikids see Baron Michael de Taube, Zagadočnyj rodovoj znak sem'i Vladimira Svjatogo, Sbornik statej posvjaščennykh P. N. Miljukovu (Prague, 1929), pp. 117—132, and Rodovoj znak sem'i Vladimira Svjatogo, Vladimirskij Sbornik (Beograd, 1938), pp. 89—112.

Furthermore, the Rus' kagan must have adopted the Sun-worship of the Rukhs. Two names of sun-gods are known in the pantheon of the old Russian paganism, Khors and Dažbog. It is generally agreed that Khors is a name of Iranian origin. In Ossetian „Sun" is „Khur". The name Dažbog is explained in two different ways. Some scholars, like A. N. Afanas'ev, derive it from the Sanskrit dah (Avestan dag) „to burn". Others prefer the derivation from the Slavic verb dati („to give"). According to them, Dažbog (Dažd'bog) is „the Giver of wealth"[32]). Recently, Roman Jacobson has suggested that Dažbog (which name he explains as „Giver of wealth") is not a name of a separate god, but an epithet of Khors[33]).

While at the time of the coming of the Norsemen the Rus' were apparently a separate tribe, they must have eventually merged with some of the other Antian (East Slavic) tribes, especially with the Poljane and the Severjane. It is the region of these two latter tribes which is called Rus' in the specific sense in the old Russian chronicles[34]). It is obvious that while the princely clan of the Rus' of the Kievan period was of Norse extraction, the bulk of the people were Slavs. Because of this the Norsemen settled in Russia soon adoopted the Slavic language and were gradually slavicized. According to the Povest' Vremennykh Let, „the Slavs and the Russes are one people" (A slovenskyj jazyk i ruskyj odno est')[35]).

Following Vladimir's conversion Christianity became the official religion of both the Rus' princely clan and the Russian people. However, the old pagan beliefs were not discarded at once. Deep in their hearts and minds, many of the Russians still clung to their old notions and, especially in the remote rural districts, even practiced the old rites. Christianity in the Kievan period at first struck roots only at the princes' courts and in the cities. However, even among the princely retinue (družina) in the late 12th century, there were men permeated, subconsciously at least, with the old beliefs. Such, among others, was the author of the famous poem, Slovo o polku

[32]) See G. Vernadsky, Kievan Russia (New Haven, 1948), p. 51.

[33]) R. Jakobson, Slavic Mythology, Fund and Wagnall's Standard Dictionary of Folklore, II (New York, 1950), p. 1027.

[34]) A. N. Nasonov, „Russkaja Zemlja" i obrazovanie territorii drevnerusskogo gosudarstva (Moscow, 1951), p. 29; H. Paszkiewicz, The Origin of Russia, p. 7.

[35]) S. H. Cross and O. P. Sherbowitz-Wetzor, ed. and transl., The Russian Primary Chronicle (Cambridge, Mass., 1953), p. 63; V. P. Adrianova-Peretc, ed., Povest' Vremennykh Let (Moscow and Leningrad, 1950), p. 23.

Igoreve („The Tale of the Raid of Igor"). Characteristically enough, in the Slovo, the Russian people is called, collectively, „Dažbog's grandson"[36]). The author of the Slovo apparently thought in terms of the following genealogy:

Dažbog
|
Rus
|
The Russian people (Rusiči)

Irrespective of whether Dažbog was a sun-god on his own right or an epithet of Khors, we obviously have in the Slovo a derivation of the Russian people from the Sun-god through the progenitor of the clan, Rus. This line of thinking corresponds exactly to the meaning of the original name Rukhs.

I would like to point out in this connection that the members of the Kievan princely clan never called themselves Rjurikids. It was only in the Muscovite period that Rjurik was recognized as the name-giver of the dynasty. In the Kievan period that dynasty remained anonymous even though Rjurik was mentioned in the Povest' as the first Russian prince, and the „old Igor'" of Kiev as Rjurik's son. When the Russian princes of the Kievan period wanted to emphasize the unity of their clan they invoked their „common grandfather" without mentioning any particular name. Two such references have been recorded in the Kievan Chronicle. In 1174 Prince Svjatoslav Vsevolodič (of the Olgoviči princely branch), who had a dispute with Prince Jaroslav Izjaslavič (of the Monomašiči branch), said to the latter: „I am not a Hungarian, nor a Pole, but we are both grandsons of the common grandfather" (Ja ne Ugrin, ni Ljakh,no odinogo deda esmy vnuci)[37]); In 1195 Jaroslav Vsevolodič and other princes of the Olgoviči branch, in similar circumstances, told Vsevolod Jur'evič of Suzdal (of the Monomašiči branch): „We are not Hungarians, nor Poles, but are grandsons of the common grandfather" (My esmy ne Ugre, ni Ljakhove, no edinogo deda esmy vnuci)[38]).

[36]) H. Grégoire, R. Jabobson et al., La Geste du Prince Igor', Annuaire de l'Institut de Philologie et d'Histoire Orientales et Slaves, VIII (1945-1947), Old Russian text, verses 64 (p. 50) and 76 (p. 52). Cf. verses 13, 36, 52 and 73 for Rusiči.

[37]) Polnoe Sobranie russkikh letopisej, II (St. Petersburg, 1843), p. 110.

It will be noted that the wording is identical in both cases. Apparently, this is a sacramental formula. The „grandfather" (ded) mentioned in it could not have been the physical grandfather of the contending princes for the simple reason that they had no common grandfather. Svjatoslav Vsevolodič and Jaroslav Vsevolodič were grandsons of Oleg Svjatoslavič of Černigov; Jaroslav Izjaslavič was a grandson of Mstislav (son of Vladimir Monomakh) of Kiev; Vsevolod Jur'evič, grandson of Vladimir Monomakh. The term „grandfather" is apparently invoked in the formula in the more general sense of the progenitor of the whole Rus' clan, of the Russian people as contrasted to the foreign peoples (Hungarians and Poles). In my opinion, this formula should be compared to the ancestry of the Rusiči in the Slovo o polku Igoreve (Dažbog - Rus - Rusiči).

It should be noted that the Slovo was composed around 1187, that is chronologically, in between the two princely statements mentioned above (1174 and 1195 respectively). Furthermore, the Slovo's author, in all prohability, belonged to the družina of the Černigov princely branch (the Olgoviči). And both statements quoted in the Kievan Chronicle were made by princes of this branch. We may think, however, that the notion of the mythical progenitor of the Rus' was wide-spread not only among the princes of the Olgoviči branch and their družina but among other Russian princes as well. When the Olgoviči used the sacramental formula in their talks with Monomašiči they apparently expected that the latter would understand and share their views in this matter. In any case, it is obvious that the Slovo's invocation of Dažbog corresponded to the idea of the mythical unity of Rus' prevailing in the political and social milieu in which the author of the Slovo florished.

In the light of the evidence of the Slovo, the progenitor of the princely clan, who was not named in the sacramental formula used by Olgoviči, may be tentatively identified either as Rus or as Dažbog. It will be recalled that in one of the basic Byzantine chronicles of the 10th century, Pseudo-Symeon, it is said that the people Rhos are so called after a certain Rhos, a mighty man of valor[39]). This in-

[38]) PSRL, II, p. 146.

[39]) See A. Soloviev, Rusiči et Rus', Zametki k Slovu o Polku Igoreve, 2 (Kondakov Institute, Beograd, 1941), p. 27; R. J. H. Jenkins, The supposed Russian Attack on Constantinople in 907: Evidence of Pseudo-Symeon, Specu-

formation might have been received by Pseudo-Symeon's source from the Russians themselves. It apparently refers to the mythical Rus. It should be mentioned in this connection that in the literature of other Slavic peoples we also find cases of personification of the progenitor of the clan, the eponym of the people. An evidence of this is the legend of the three brothers — Čekh, Lekh, and Rus — the progenitors of the Czechs, the Poles, and the Russians respectively. According to N. K. Nikolskij, the legend must have originated in Pannonia in the very early times. Nikolskij also believes that the author of the Povest' Vremennykh Let was acquainted with it[40]). The legend enjoyed considerable popularity among the Czechs, the Poles, and the Croats. In the early thirteenth century it was recorded by the Polish chronicler Bishop Boguchwal of Poznań. He puts the names in this order: Lekh, Rus, and Czech. Through their respective offsprings these three brothers „possessed, possess at present and will possess as long as it pleases the divine will" the three realms, Poland, Russia, and Bohemia. (Et hi tres haec tria regna ... ex se et ex sua gente multiplicati possederunt, in presenti possedent, ac in posterum possidebunt, quamdiu divinae placuerit voluntati)[41]).

In this statement two elements deserve special attention. Firstly, the pre-Christian notion of the creative force of the clan; and secondly, that of the divine will protecting the clan. If we admit, as Nikolskij apparently does, the pre-Christian origin of the legend, we must connect the aspect of the divine sanction with pagan

lum, 24 (1949), pp. 404—405; A. A. Vasiliev, The Second Russian Attack on Constantinople, Dumbarton Oaks Papers, No. 6 (Cambridge, Mass., 1951), pp. 187—195. A. A. Kunik in 1845 and Jenkins in 1949 tentatively identified Rhos of that text as Prince Oleg of Kiev. Vasiliev advanced the same hypothesis in 1951. I would take exception to this interpretation. While Pseudo-Symeon's story apparently refers to Oleg' expedition, Rhos seems to be mentioned in it as the progenitor of the people rather than as the leader of that particular expedition.

[40]) N. K. Nikolskij, K voprosu o russkikh pismenakh, Izvestija po russkomu jazyku i slovesnosti, I, part 1 (1928), pp. 16—18.

[41]) Monumenta Poloniae Historica, II (Lwów, 1872), pp. 468—469. A Croatian version of the legend was recorded by Horn, Arca Noae, p. 325: „Petrus Luccari in Annal. Ragusinis Russum fratrem Lechii et Czechii coloniam Slavorum in Roxolaniam duxisse scribit a quibus Russi originem traxerunt". On other Croatian versions see G. Januševskij, Otkuda proiskhodit slavjanskoe plemja Rus' (Wilna, 1923), pp. 24—29. A. V. Florovsky's study, Legenda o Čekhe i Ruse v istorii slavjanskikh izučenij (Prague, 1929) is inaccessible to me.

deities. In the case of the Rus', as well as in that of the Khorvat, the protecting deity must have been the Sun-god (Dažbog in the Slovo). It seems likely that in the mentality of the Russian princes of the Kievan period there still existed survivals of the old religious beliefs concerning the mythical origin of their clan. In fact, each Russian clan, or group of families, of this period held similar notions. Many Russians in this period still secretely worshipped Rod (Genius of Procreation)[42]). Even if the Rod cult was not practiced at the princely courts, the young princes and princesses must have obtained some information about it through their nurses and servants. An indication of the princes' respect to the old clanish traditions is their use of the old Slavic personal names. Each Russian prince of the pre-Mongol period had two personal names: the „princely name" (this was in most cases Slavic, but occasionally Norse) and the Christian name. With a few exceptions, it was under his Slavic (or Norse) name that the prince was generally known and so referred to in the Chronicles. The situation changed in the Mongol period. At that time each Russian prince continued to have two personal names but they were both now Christian saint names.

While the author of the Slovo as a poet felt free to invoke the name of Dažbog and, by implication, that of Rus, the princes, in view of their official position in a Christian state, might have hesitated to do so. Moreover, even if some prince might have invoked one of these names, the chronicler would be reluctant to record it in his annals for fear that by doing so he would shock his brethren and superiors and perplex his lay readers.

Zur Frage der Kulturorientierung der Serben im Mittelalter

Von ALOIS SCHMAUS (München)

Es geht hier nicht darum, für die Zugehörigkeit des mittelalterlichen Serbien zum Abendland eine Lanze zu brechen. Sollten die nachstehenden Einzelheiten den Eindruck verstärken, daß dieses Serbien und der Südosten überhaupt vor dem Türkeneinbruch der

[42]) In Old Russian the word „rod" denoted both the genius of generation and the clan itself. On the cult of Rod see G. Vernadsky, Kievan Russia, pp. 48—49; R. Jakobson, Slavic Mythology, p. 1027.

europäischen Kulturwelt näher standen als zu Ende der Türkenherrschaft, im Augenblick der Wiederentdeckung der angeblich durch Jahrhunderte geschichtslosen Völker, so wäre damit schon einem weitverbreiteten Vorurteil entgegengearbeitet. Aber auch dies ist nicht der eigentliche und unmittelbare Zweck der folgenden Zeilen.

Die Kultur eines Volkes oder eines Kulturkreises ist ein viel zu komplexes Gebilde, als daß sie sich unter einem Aspekt oder durch eine einzelne Fachwissenschaft in ihrem Wesen und ihrer Einheit erfassen ließe. Zusammenarbeit tut auch hier not, und es lohnt sich, von Zeit zu Zeit bei den Nachbardisziplinen Umschau zu halten, um die Orientierung des eigenen Fachs zu berichtigen oder die Arbeitsweise durch neue Anregungen zu befruchten. Ob der Blick mehr auf das Typologische der objektiven Gebilde oder die Träger der historischen Ausprägungen und deren soziale Funktion gerichtet ist, stets wäre eine Vereinseitigung von Übel. Gerade im kulturellen Bereich halten starre Grenzlinien zwischen Volk und Volk einer strengen Überprüfung meist nicht stand, wenn sie auch immer wieder zur Bildung politischer Schlagworte mißbraucht werden. Mit Recht weist daher J. Matl in seinen Arbeiten über die deutschen bzw. westeuropäischen Kultureinflüsse bei den Slawen auf das durch die Geschichte zu verfolgende Fluktuieren hin: statt einer starren Grenze und einer einseitigen Bewegungsrichtung ein wechselndes Herüber und Hinüber, ein Geben und Nehmen. In einer solchen Sicht verliert die Erforschung von Kultureinflüssen und -entlehnungen schon viel von ihrem nationalistischen Beigeschmack des gegenseitigen Aufrechnens, des Verhältnisses von Kreditoren und Debitoren, wobei in Reaktion auf die Überheblichkeit des Gebenden der Nehmende und „Schuldner" in der Regel mit verständlicher Eifersucht und romantischer Selbstliebe das eigene alte Erbe zu verklären pflegte. So wenig solche Verhaltensweisen aus der Vergangenheit wegzudenken sind, sollten sie nicht länger den wissenschaftlichen Blick trüben, sondern als das genommen werden, was sie im Zeitalter des Nationalismus wirklich waren.

Nicht nur in der Literaturgeschichte, in der die Einflußforschung jahrzehntelang einen der vordersten Plätze beanspruchte, sondern in der gesamten Kulturforschung — gerade auch wenn es sich um das Weiterreichen der Kulturgüter von Volk zu Volk handelt — hat sich zum Glück seit langem ein Wandel angebahnt. Das Schwergewicht des Interesses liegt nicht mehr auf dem Ausgangs- und End-

Seite

Kecmanović, Ilija: Bildnis eines bosnischen Franziskaners (Zum 50. Todestag von Fra Grga Martić) 402
Jelavich, Charles and Barbara: Russia and Bulgaria, 1879: The letters of A. P. Davydov to N. K. Giers 427
Cronia, Arturo: Pubblicazioni italiane su gli Slavi meridionali nella prima guerra mondiale 458
Tschižewskij, Dmitrij: Johannes Bayer, ein deutscher Philosoph in der Slowakei 471
Ćurčin, Milan: Die Hintergründe von Goethes „morlackischem" Lied „von der edlen Frauen des Asan Aga" 477
Tošev, Krum: Die mazedonische Schriftsprache 491
Koschmieder, Erwin: Die serbokroatische Personaldeixis im Demonstrativpronomen 504
Popović, Ivan: Albano — Slavica 512
Paikert, Geza Charles: Southeastern Europe and the United States . 526
Dittrich, Erich: Südosteuropaforschung und Raumforschung . . . 540

Mitteilungen

Babinger, Franz: Zur Frage der osmanischen Goldprägungen im 13. Jahrhundert unter Murâd II. und Mehmed II. 550
Myrsky, Alexander: Radiation of ancient cultures (Continuation) . . 553

Aus der Südosteuropa-Forschung

Eckhardt, Thorvi: Wiener Dissertationen zur Geschichte Südosteuropas I. 558
Pudić, I.: Das Balkanologische Institut in Sarajewo 567

Bücher- und Zeitschriftenschau

I. Allgemeines 569
II. Tschecho-Slowakei 588
III. Ungarn 592
IV. Jugoslawien 602
V. Rumänien 614
VI. Bulgarien 618
VII. Albanien 623
VIII. Griechenland 632
IX. Sonstiges 637

Südosteuropa-Bibliographie

herausgegeben von
Fritz Valjavec

Band I: 1945—1950. I. Teil: Slowakei, Rumänien, Bulgarien. Preis DM 7.50.

Verlag R. Oldenbourg, München

Wissenschaftlicher Dienst Südosteuropa

Herausgegeben vom Südostinstitut München. Erscheint monatlich im Umfang von 20—25 Seiten. Zu beziehen durch: Südost-Institut München 15, Güllstraße 7. — Preis jährlich DM 24.- für natürliche Personen, DM 36.- für juristische Personen.

133

Left-Top Aligned

Südosteuropäische Arbeiten

Im Auftrage des Südost-Instituts München herausgegeben von
Prof Dr. Fritz Valjavec

Verlag R. Oldenbourg, München

Nr. 40 Helmut Preidel: DIE VOR- UND FRÜHGESCHICHTLICHEN SIEDLUNGSRÄUME IN BÖHMEN UND MÄHREN. München 1953. Preis 13.— DM

Nr. 41—45 Fritz Valjavec: GESCHICHTE DER DEUTSCHEN KULTURBEZIEHUNGEN ZU SÜDOSTEUROPA.
I. MITTELALTER. München 1953. Preis 18.— DM
II. REFORMATION UND GEGENREFORMATION
München 1955. Preis 18.— DM
III. AUFKLÄRUNG UND ABSOLUTISMUS. München 1956. Im Druck.
IV. DAS 19. JAHRHUNDERT. In Vorbereitung.
V. ANHANG, BIBLIOGRAPHIE, REGISTER. In Vorbereitung.

Nr. 46 Wladimir Sas-Zaloziecky: DIE BYZANTINISCHE BAUKUNST IN DEN BALKANLÄNDERN UND IHRE DIFFERENZIERUNG UNTER ABENDLÄNDISCHEN UND ISLAMISCHEN EINWIRKUNGEN. Studien zur Kunstgeschichte der Balkanländer. München 1955. Preis 15.— DM

Nr. 47 STUDIEN ZUR UNGARISCHEN FRÜHGESCHICHTE. George Vernadsky: Lebedia. Michael de Ferdinandy: Álmos. München 1956. Im Druck.

Nr. 48 VÖLKER UND KULTUREN SÜDOSTEUROPAS. Vorträge der 1. und 2. internationalen Hochschulwoche der Südosteuropa-Gesellschaft. In Vorbereitung.

Nr. 49 Franz Babinger: SULTANISCHE URKUNDEN ZUR GESCHICHTE DER OSMANISCHEN WIRTSCHAFT UND STAATSVERWALTUNG AM AUSGANG DER HERRSCHAFT MEHMEDS II., DES EROBERERS.
München 1956. Preis 25.— DM

Ältere Bände der „Südosteuropäischen Arbeiten" zum Teil noch vorrätig.

OSTEUROPA-RECHT

Gegenwartsfragen aus dem sowjetischen Rechtskreis

Schriftleitung: Rechtsanwalt Dr. Dietrich A. Loeber, München

Die einzige im Druck erscheinende Rechtszeitschrift des Westens, die sich ausschließlich dem Recht des sowjetischen Herrschafts- und Einflußbereiches widmet.
Aktuelle Berichte und Buchbesprechungen werden ergänzt durch einen Dokumentationsteil, in dem unter anderem erschienen sind:

Gesetzgebungsregister, Gesetzestexte in deutscher Übersetzung, Übersichten über die Erreichbarkeit sowjetischer Gesetzessammlungen in westlichen Bibliotheken, eine Tabelle über die Mitgliedschaft der Ostblockstaaten in den UN und ihren Sonderorganisationen, ferner die bisher einzige laufend veröffentlichte Bibliographie des westlichen Schrifttums zum Sowjetrecht.

OSTEUROPA-RECHT „promises to make an important contribution to the understanding of a vital and somewhat neglected aspect of life in the Communist orbit".
Problems of Communism, Washington D. C.

OSTEUROPA-RECHT „doit constituer pour les juristes une source importante de documentation sur un sujet dont la connaissance est rendue pénible par la difficulté des communications et les questions linguistiques".
Revue internationale de droit comparé, Paris

Einzelheft DM 3.—, Jahresbezugspreis (2 Hefte) DM 5.—

DEUTSCHE VERLAGS-ANSTALT · STUTTGART

134

Right-Bottom Aligned

Left-Top Aligned
Centered
Right-Bottom Aligned

135

Left-Top Aligned
Centered
Right-Bottom Aligned

Left-Top Aligned

Centered

Right-Bottom Aligned